

הכנסת

**כנסת העשרים-וחמש
מושב שני**

**פרוטוקול מס' 410
מישיבת ועדת הכספים
יום שני, י"א בסיון התשפ"ד (17 ביוני 2024), שעה 10:00**

סדר היום:

הצעת תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נזק מלחמה ונזק עקיף) (חרבות ברזל) (הוראת שעה) (תיקון מס' 4), התשפ"ד-2024

נכחו:

חברי הוועדה:

משה גפני – היו"ר
ינון אזולאי
ולדימיר בליאק
אלי דלל
שרן מרים השכל
סימון מושיאשוילי
משה סלומון
יצחק פינדרוס
אורית פרקש הכהן
יצחק קרויזר
אליהו רביבו
נאור שירי

חברי הכנסת:

יבגני סובה

מוזמנים:

יוראי מצלאוי	– סמנכ"ל משרד האוצר, משרד האוצר
אורלי שיף	– עוזרת ייעוץ משפטי חקיקה, רשות המסים
ישי פרלמן	– עוזר ראשי משפטית, רשות המסים, רשות המסים
אמיר דהן	– מנהל מחלקת פיצויים, רשות המסים, רשות המסים
אורן בוטא	– יו"ר תנועת העצמאיים
אלי מנטבר	– חבר הנהלת לה"ב וחבר איגוד האמרגנים והמפיקים בישראל
יאיר איזבוצקי	– יו"ר העצמאים בלשכת המודדים המוסמכים, לה"ב – לשכת ארגוני העצמאים והעסקים בישראל
רועי כהן	– עו"ד ונשיא לה"ב – לשכת ארגוני העצמאים והעסקים בישראל
נתנאל היימן	– ראש אגף כלכלה, התאחדות התעשיינים בישראל
אבירם אלון	– מנכ"ל התאחדות בעלי האולמות וגני האירועים
אורי לוויין	– מנהל מלון אמירי הגליל, איגוד לשכות המסחר
עו"ד מוריה-כלפה הורוביץ	– מנהלת איגוד בתי המלון והתיירות, איגוד לשכות המסחר
ליאור גור	– צוות כנסת וממשלה בפורום העצמאים והפריילנסרים מבית ההסתדרות החדשה
יורם מועלמי	– יושב ראש מפלגת העצמאים החדשים כח חזק
נוגה בן פרז	– מנהל פתוח עסקי ופרויקטים ענף התיירות

עו"ד אורן פסטרנק	—	מייסד המחאה – מחאת הריבון
יעל אליה	—	מנהלת שיווק מנדיס
שגית בכנר	—	ראש תחום מערך עצמאיות, פורום נשות המילואימניקים
אהרון גמזו	—	פורום מגן עוטף לבנון, נציג היישובים הלא מפונים
אייל קלדרון	—	בן דודו של עופר קלדרון החטוף
לי סיגל	—	אח של קית' סיגל החטוף
בנימין ויזל	—	אבא של רס"ר אלקנה ויזל ז"ל
גילה ויזל	—	אמו של רס"ר אלקנה ויזל ז"ל
רועי לביא	—	אח של צביקה לביא רס"ר ז"ל
ויקי ברוך	—	גיסתו של אוריאל ברוך ז"ל
רותם קופר	—	בנו של עמירם קופר ז"ל
אבירם מאיר	—	דוד של אלמוג מאיר ג'אן
ריקי רוזנבלט	—	ארגון אימהות הלוחמים
אלון גת	—	נחטף עם אשתו ובתו מקיבוץ בארי
נדב מירן	—	אח של עמרי מירן החטוף
איציק בונצל	—	אבא של סמ"ר עמית בונצל ז"ל
יהודה כהן	—	אבא של החייל החטוף נמרוד כהן
רפאל הרוס	—	אבא של סמ"ר שי הרוס ז"ל
עינב צנגאוקר	—	אימא של מתן צנגאוקר החטוף

ייעוץ משפטי:שלומית ארליך
עופרי נודל**מנהל הוועדה:**

טמיר כהן

רישום פרלמנטרי:

תמר פוליבוי

רשימת הנוכחים על תואריהם מבוססת על המידע שהוזן במערכת המוזמנים הממוחשבת. ייתכנו אי-דיוקים והשמטות.

הצעת תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נזק מלחמה ונזק עקיף) (חרבות ברזל) (הוראת שעה) (תיקון מס' 4), התשפ"ד - 2024

היו"ר משה גפני:

בוקר טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת ועדת הכספים – אייל קלדרון.

אייל קלדרון:

שלום, בוקר 254. אני בן דודו של עופר קלדרון, שנמצא כבר 254 ימים במנהרות. ארז וסתר, ילדיו של עופר, חזרו אחרי 52 ימים. לעופר יש ארבעה ילדים, וארבעתם כבר לא יכולים יותר לחכות להתחיל לשקם את החיים שלהם, והם לא יכולים לעשות את זה בלעדיו.

אני רוצה רגע להתייחס לדברים שראש הממשלה אמר ביום שבת, כשהתבשרנו על מותם של עשרה, בדיעבד 12, לוחמים גיבורים, והוא נאם נאום ודיבר בשם מותם על כל מטרות המלחמה שאנחנו חייבים להשלים כדי שלא יתברר שהם נפלו לשווא. ואכן מדובר בגיבורים ובלוחמים קדושים זכרם לברכה, אבל כשהוא דיבר על המטרות של המלחמה, היה חשוב לו נורא לדבר קודם כל על המטרה, העליונה מבחינתו, על חיסול יכולות החמאס – הצבאיות, השלטוניות – ואחר כך על החזרת החטופים.

אני רוצה להזכיר לכל מי שנמצא כאן, לכולם, ובמיוחד לו, שהמטרה העליונה, החשובה, המוסרית, הערכית והדחופה ביותר היא החזרת החטופים. יש עוד מטרות חשובות איתן נצטרך להתמודד גם אם זה בהמשך, אבל יש מטרה אחת שאנחנו חייבים לעמוד בה, ואני בטוח שכולם מסכימים פה עליה, שהיא החזרתם של כל 120 החטופים, מי לחיים ולשיקום ומי לקבורה, ואת זה גם ראש הממשלה צריך לזכור בכל הדברים שהוא נושא, לא משנה איפה, ושזה יהיה ברור לכולם.

משה, אני יודע את דעתך לגבי עסקה, ואני מודה לך. אני מקווה שכל חברי הכנסת שנמצאים כאן מבינים את המשמעות ותומכים ומובילים לעסקה. תודה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

לי סגל.

לי סיגל:

שמי לי סיגל, אח של קיתי, גיס של אביבה, ואני רוצה להאמין שכולכם מכירים את הסיפור. אני מעריך את ההזדמנות ואת הזכות כאזרח ישראל, מדינת ישראל, להגיע למשכן ולהתבטא. מה שמוזר לי זה שחבר כנסת, היושב-ראש, אנחנו מכירים כבר אחד את השני, אתה מכיר את המשפחה שלנו, ובנסיבות אחרות לפני השבעה לאוקטובר זה היה משהו: וואו, איזה דבר, יושב-ראש ועדת הכספים מיוודד איתי, תומך בי. היום זה כוח המציאות, והמציאות עגומה מאוד.

אני ואח שלי הגענו מארצות הברית, אני לפני, אבל שנינו יותר מ-40 שנה, עשינו מה שנקרא עלייה, עלינו למדינת ישראל, הגשמו חלום. היום אח שלי הורד למנהרות בעזה, 255 יום במקום להיות במדינה שלו, החלום שלו, הוא חטוף בעזה.

הוא ואביבה גידלו ארבעה ילדים, כולם שירתו בעוטף, וזה מה שאנחנו עושים – שומרים על הגבולות של המדינה. לפני כמעט תשעה חודשים, המדינה לא ידעה לשמור על הגבולות, ומאז – מאז המדינה בטירוף. לא טבעי, לא הגיוני, לא משמח, לא טוב שאנחנו כולנו כאן וצריכים להגיד את האני מאמין, אני מאמינה שלי. כולנו רוצים את החטופים בבית – אלה שבחיים, לשיקום; ואלה שלא, לקבורה מכבדת ומכובדת. אנחנו חולקים על הדרך. כולנו משתתפים בצער של כל מי שנהרג, כל מי שנרצח – החיים לפני הכול.

אביבה חזרה זה כבר יותר מ-200 יום בעסקה יחידה שיצאה לפועל, אבל עסקה זאת לא מילה מתאימה, זה להחזיר את החטופים הביתה. זאת לא עסקה, זה לא מחיר; זאת התחייבות מוסרית של המדינה כלפי אזרחיה, כלפי אח שלי.

כולנו יושבים כאן, כאילו זה נורמלי. זה לא נורמלי. אסור לנו לתת לנרמל את המצב, מצב שאנשים, אזרחים לא יכולים להיות בבית שלהם בצפון ולא בדרום. זה לא נורמלי, אני לא מוכן לקבל את הלא נורמלי הזה. כל המדינה לא צריכה לקבל את הלא נורמלי הזה. אני מצפה מחברי הכנסת להביא לנורמלי נורמלי, להחזיר אותנו לשפיות, להחזיר אותנו למקום שיש אופק, והאופק הוא לא הרג, הרס ואיום; אופק הוא עתיד יותר טוב למדינה שלנו, ואח שלי וכל החטופים בבית. תודה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

גילה ויזל.

גילה ויזל:

בוקר טוב לכולם, קודם כל אני רוצה להודות פה ליושב-ראש ולכל ועדות הכנסת ולכנסת על האפשרות להגיע לכאן כל שבוע לדבר, ועל האפשרות שאתם מפנים למעננו זמן.

אני אימא של רס"ר במילואים אלקנה ויזל, השם ייקום דמו. אלקנה נהרג באסון קריסת המבנים לפני חמישה חודשים בדיוק בשכונת אל-מועזי, 600 מטר מהגדר ומבתי קיבוץ כיסופים. אלקנה לא היה חייב לצאת למלחמה, הוא נפצע בצוק איתן, הוא היה יכול להיות פטור ממילואים, אבל אם חשבתם לרגע שהוא יפטור את עצמו ממילואים, אז ממש ממש לא, הוא המשיך לשרת, יצא למלחמה הזאת ולא חזר ממנה. אני מבקשת, ברשותכם, להקריא כמה משפטים שאמר אותם, במסגרת מה שמותר לומר, מפקד בצה"ל, משפטים שבהחלט מביעים את מה שאנחנו רוצים לבקש כאן מעל לבמה המכובדת הזו:

אחרי שבת כואבת וקשה, כמה נקודות שלי מהעניין. המלחמה פה היא על תודעה ורוח נטו. חמאס מקבל כוחות לא רק מההישגים שלו, אלא בעיקר בראותם אותנו מתפרקים, ואני אוסיף מאחדותנו. אסור בתכלית האיסור לתת לזה לקרות. מחובתנו לראות ולהעצים את הרוח, ויש רוח. הלוחמים בשטח גיבורים ונלחמים בעוז ובקור רוח אל מול אויב פחדן, שמחפש את מי שעייף וחסר כוחות ורוח, אויב שלא מעז להראות את עצמו ומחפש רגעים קטנים לפגוע ומיד בורח כמו עכבר; אויב שמשתמש בחטופים, נשים, ילדים ועוד. מול אלה עומדים לוחמינו עזי הנפש, גיבורי על. עלינו לדרוש בכל הכוח, כי לא עוזבים עד הניצחון. הלוחמים זקוקים לזה כמים לנפש עייפה, הם צריכים לדעת שמאחוריהם אנחנו כולנו עומדים כגוש איתן שרוצה לנצח ולגמור הכול מבלי לעזוב לפני שמסיימים.

גם אני, כמו כולם וכמו כל היושבים פה, רוצה מאוד לראות את חטופינו ומתינו אתנו כאן בבית. זו היא חובתנו המוסרית, אך לטעמי זה צריך להתבצע על פי תנאים אותם אנחנו ורק אנחנו מנתיבים ומנהלים כמדינה ריבונית חפצת חיים.

השטן הנאצי, שעדיין לא מצאתי לו הגדרה מדויקת, חוכך ידיו בהנאה ורק מציב תנאים בלתי הגיוניים מבלי שנדע מה גורל החטופים, מי חי, מי מת, את מי וכמה יחזירו ועוד. איזה בן אנוש מוכן להסכים לדבר שכזה? השכחנו כיצד עטו עלינו לכלותינו מחבלים חמושים במפות מדויקות של נשקיות, בתים, בעלי תפקידים, מוסדות חינוך, מבני ציבור ועוד? הנאבד את עצמנו לדעת שוב פעם?

ולכן אנחנו, פורום הגבורה, וגם אני באופן אישי, פורום המשפחות השכולות, דורשים ומבקשים מממשלת ישראל להמשיך ולהגביר את הלחץ הצבאי עד להשלמת יעדי המלחמה, להמשיך עד הניצחון, העם דורש ניצחון. רוב מוחלט בעם דורש ניצחון. כ-80% מהח"כים בכנסת זו דורשים זאת.

אנו המשפחות השכולות חייבות זאת לבנינו, שיצאו למשימה חדורי מטרת ניצחון בראש זקוף ומורם ולא שבו. חייבים זאת גם לחיים, גם לנו. וכמה מפליא, ואסיים בדברי בנינו במכתב צוואה שהוא השאיר על הנייד שלו לפני שהוא יצא למשימה: אם אתם קוראים את המילים האלה, כנראה שקרה לי משהו. קודם כל, במקרה שנחטפתי לשבי החמאס, אני דורש שלא תיעשה שום עסקה לשחרור של אף מחבל כדי לשחרר אותי. את זה אומר אדם נשוי במדינת ישראל, שהשאיר פה ארבעה ילדים, שמחזירים את היתמות שלהם, כי אימא שלהם התייתמה בגיל שלוש מאבא. והוא יצא למלחמה הזו, למרות השחרור שלו מהמילואים בראש זקוף, מזכירה את זה. הניצחון המוחץ שלנו יותר חשוב מהכול, אז אנא פשוט תמשיכו לפעול בכל הכוח, כדי שהניצחון שלנו יהיה כמה שיותר מוחץ, ואני אוסיף פה משפט על מה שכתב בנו – זה מה שיחזיר את החטופים. אולי נפלתי בקרב. כשחייל נופל בקרב, זה עצוב, אבל אני מבקש מכם שתהיו שמחים. אל תהיו עצובים כשאתם נפרדים ממני, תשירו הרבה, ושרנו הרבה, תגעו בלבבות, תחזיקו אחד לשני את הידיים ותחזקו זה את זה, יש לנו כל כך הרבה על מה להתגאות ולשמוח, אנחנו בדור של גאולה,

ואני אוסיף: לא מדובר פה בשום גאולה משיחית, מדובר פה בגאולה שהיא חלק מהמשך תקומת עם ישראל בארצנו.

אנחנו כותבים את הרגעים הכי משמעותיים בהיסטוריה של העם שלנו ושל העולם כולו, אז בבקשה מכם תהיו שמחים, תהיו אופטימיים, אני מבקש מכם תמשיכו לבחור בחיים כל הזמן.

אז אני מאוד מאוד מקווה ומבקשת, שהמלחמה הזו תימשך, עם כל הצער וכל מה שקורה בה, כי אין לנו דרך אחרת, אם אנחנו רוצים להמשיך לחיות כאן. תודה רבה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

רועי לביא.

רועי לביא:

שלום, אני אח של צביקה לביא, גיבור ישראל שנפל לפני חמישה חודשים בעזה. צביקה השאיר שלושה ילדים, עבד בשליחות חייו, עבד בבריאות הנפש וטיפל באנשים, הוא עבד בהוסטל שמסלבת תחלואה כפולה והתמודדות נפשיות, ויצא לקרב בשביעי לאוקטובר.

אני פה כדי להזכיר לכולנו את השבועה שנשבענו כולנו, שבועה שנשבענו בלב להחזיר את כל החטופים הביתה, להשמיד את החמאס לגמרי וליצור מציאות ביטחונית שתסיר מאתנו כל איום ולא תאפשר לשום אויב להתקרב אלינו. נשבענו לנצח ניצחון מוחלט.

בשביעי באוקטובר ראינו כמה אנחנו עם חפצי חיים, אוהבי חיים. צביקה, כמו מאות אלפי גיבורי ישראל, עזב את ביתו וילדיו ובחר למסור את חייו למדינה האהובה שלנו ועבור העם הנצחי שלנו, עבור החיים. מטורף לחשוב כמה האויב שלנו הוא ההפך הגמור, כמה הוא שונא חיים, כמה כל מה שמעניין אותו זה הרג, הרס, רצח וחורבן. באויב כזה לא מתחשבים ולא מתעסקים, כן משמידים וכן עושים הכול כדי להכאיב לו ולקחת לו שטח, ובכך לוודא שהוא וכל האויבים מסביב לעולם לא יעלו על דעתם להתעסק עם ישראל. האמת הזאת כל כך פשוטה ועוצמתית, שרק צריך לזכור ולעולם לא לשכוח אותה.

אני פה לחזק אתכם בשם צביקה ובשם כל חבריו שנפלו, לא להרפות, ארדוף אויבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם, עד הניצחון המוחלט. רות, סוף.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

ויקי ברוך.

ויקי ברוך:

שלום וברכה, אני גיסתו של אוריאל ברוך שנרצח ונחטף לשבי החמאס. אני פונה אליכם בבקשה, בשבוע שעבר עוד היו דיבורים על עסקה, אם תקרה או לא תקרה, וכמו שהיה צפוי מאוד, החמאס דחה את העסקה, כמו שהוא עושה פעם אחרי פעם, ונותן לנו משפחות החטופים ולעם שלנו כל פעם מחדש לקוות, להאמין, להחליש אותנו, לתת לצבא שלנו לסגת קצת אחורה ושוב להגיד לא.

אז אני חושבת שהגיע הזמן שנלמד את הלקח ונבין שעסקה לא תהיה פה, בטח לא בתנאים הנוכחיים, בטח לא במצב שהחמאס עוד מתפקד בעזה, שולט בעזה, מקבל סיוע הומניטרי במקסימום, ולא כמו שבאמת צריך לפי החוק הבין-לאומי, אלא הוא מקבל הרבה מעבר, ואין לו שום סיבה באמת לבוא ולתת לנו את החטופים שלנו.

הגיע הזמן שנעשה את מה שאנחנו מחויבים לעשות, שזה למוטט את החמאס. כבר עברו שמונה חודשים ואנחנו עומדים במקום. הגיע הזמן לתת את כל הכוח שלנו, למוטט אותם, לתת להם לבוא אלינו על ארבע, להתחנן להשיב את החטופים ואז אתם תראו שהחטופים יחזרו כולם, כולל החיים וכולל הנרצחים, ולא יעשו אתנו עסקאות בשלבים, שבטוח לא כולם יחזרו ולא יחתמו על עסקה וכל פעם יפרו את התנאים שלה. אז בואו בבקשה, תתאחדו, תיקחו את עצמכם, זה לא הזמן לפוליטיקות, זה לא הזמן

לחילוקי דעות; הזמן כרגע זה להתגבש, ללכת כולם ביחד, כל הממשלה, לא משנה ימין, שמאל, זה לא הזמן לדברים כאלו, זה לא הזמן לדיבורים כאלו. הזמן כרגע הוא זמן מלחמה, הוא זמן הישרדות והזמן לתת כרגע את כל הכוח שלנו לחסל את החמאס כמה שיותר מהר ולהביא את החטופים הביתה כמה שיותר מהר. תודה רבה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

רותם קופר.

רותם קופר:

תודה היושב-ראש, אני הייתי פה, אני חושב כבר מספר פעמים בכנסת. כל פעם אני מתחיל ואומר למה בעצם באתי? למה באתי הפעם? זמנכם יקר. בעבר סיפרתי לכם את הסיפור האישי שלי, של הוריי, של קיבוץ ניר עוז, של חבריי לקבוצה שגדלו איתי.

היום באתי כדי לבקש מחברי הכנסת, בייחוד אלה שבממשלה, לעשות מעשה, אבל למעשה מכל חברי הכנסת. בעבר אמרתם שאתם עושים כל דבר ביכולתכם, אני חושב שהיום זה הזמן לעשות מעשה. יש עסקת נתניהו, שאנחנו לא יודעים אם היא תקרה, מתי היא תקרה, יש גם צד שני, אבל המעשה של חתימה על עסקת נתניהו, אנחנו פה היום לבקש מכם לעשות מעשה, כן לחתום על עסקת נתניהו. זו עסקה שעוצבה על ידי מדינת ישראל, על ידי הממשלה.

המעשה הוא חשוב. לצערי, לאבא שלי זה כבר מאוחר. לפני שבועיים ביום שני התבשרנו ביחד עם ישראל, שאבא לא בין החיים, גם חיים פרי, יורם מצגר, נדב פופלוול באותו יום ארור, יום שני לפני שבועיים, ואנחנו יודעים שהם היו בחיים חודשים ארוכים – חודשים ארוכים, ואולי כן היה אפשר להציל אותם, אם היינו מזדרזים יותר עם עסקה.

אז פשוט שנזכור, יש שם עוד רבים – רק מקיבוצי אני אזכיר מספר שמות: ארבל יהוד, אריאל קוניו, דוד קוניו – אנשים שעדיין יכולים בין החיים – איתן הורן, יאיר הורן, עופר קלדרון, ירדן ביבס. רק מקיבוץ ניר עוז שנחטפו ממנו כ-75, יש לנו עדיין 22 שיכולים להיות בין החיים.

אני אקצר ואני מבקש מכולם לעשות מעשה היום, זה יותר מלדבר, וכן לחתום על עסקת נתניהו. תודה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

(הקרנת סרטון)

אבירם מאיר, בבקשה.

אבירם מאיר:

צהרים טובים, אני דוד של אלמוג. אכן אלמוג ראה את העצרות, לא הפגנות, של המשפחות בתל אביב, וזה חיזק לו את האמונה, וזה נתן לו הרבה מאוד כוח, וזה נתן לו עוצמה להמשיך להתמודד עם חוסר הידע. הוא ידע שבסוף הוא ישתחרר. הוא אמר אתמול, שגם אם ייקח שנתיים – הוא ידע שזה אולי אפילו ייקח שנתיים, אמרו לו שהמלחמה הזאת – החמאס רצה מאוד מאוד שהיא תסתיים, השובים שלו; הוא העריך שזה יהיה עוד הרבה זמן, והעצרות האלה נתנו לו כוח והידיעה שהוא לא נשכח, זאת הדרך היחידה שלו היתה לדעת שהוא לא נשכח. הם ראו אל-גיזירה והם גם שמעו רדיו מדי פעם, אבל יותר אל-גיזירה. צריך לזכור שלא היתה להם טלוויזיה בחדר. החדר היה בנוי מחדר של שובים, חדר שבו החטופים היו, אנדריי, שלומי ואלמוג, ובין לבין היו שירותים שמדי פעם הם יכלו ללכת, מבלי לבקש רשות, ובדרך לשירותים הם עברו דרך החדר של השובים וראו מדי פעם את הטלוויזיה, וזאת היתה האפשרות שלהם לראות טלוויזיה – הם שמעו, הם לא ראו רוב הזמן. הם שמעו והבינו שמדברים על מה שקורה בישראל והם שאלו את השובים שלהם במה מדובר.

אנחנו זכינו, אימא של אלמוג זכתה. אנחנו מודים לכל המעורבים במבצע הזה, מרמת מקבלי ההחלטות דרך המתכננים, בטח ובטח המבצעים, בטח ובטח הימ"מ, ובמיוחד רב פקד ארנון זמורה

ומשפחתו. אני מאמין שעד היום במבצעים הגיעו 7 אנשים; עד היום השתחררו בעסקה 110. למרות ההצלחה של המבצע שאני זכיתי בה, אני חושב שהדרך היחידה היא להמשיך ללחוץ לעסקה ולהביא אותם בעסקה. ראיתם את האנרגיות שהיו פה ביום שבת שעבר? ראיתם איזו שמחה מטורפת? אתם יודעים איזה אנרגיות ייכנסו לפה כשיחזרו האנשים? אנחנו נתגבר על כל התיקונים שיש עלינו לעשות. השמחה תהיה מטורפת, אנחנו נהיה שם ונתמודד עם הכול בעודף מוטיבציה. תודה רבה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

ריקי רוזנבלט.

ריקי רוזנבלט:

אני מארגון אימהות הלוחמים. אני אימא לשני לוחמים, אחד פרמדיק בשריון והשני לוחם בסיירת צנחנים. ההורים שלי מפונים כבר שמונה חודשים מקריית שמונה לחדר במלון. אבא שלי חולה סרטן.

אני כאן כדי לקרוא ולהדגיש, שחיי החיילים שלנו חשובים, ואני מבקשת שתעשו הכול כדי לשמור על ביטחונם. צריך לזכור שאם הם נייחים, הם נפגעים. אם למשל עכשיו, ואני לא כזו מבינה גדולה בצבא, אבל אני יודעת שכשהיה בצפון הרצועה מן אזור חיץ שבדקו את האוכלוסייה שעוברת, היום באזור רפיח אוכלוסייה עוברת, מחבלים עוברים איתם ונכנסים ללא בקרה. החיילים שלנו הופכים להיות מטרות.

עוד דוגמה – אם עכשיו נכנס סיוע, so called הומניטרי, של 322 משאיות ביום של בשרים ומיני מטעמים, זה לא סיוע הומניטרי, זה דבר שמחזק את החמאס, ובעיניהם – בעיני החמאס – זה נחשב לחולשה שלנו, שאנחנו מכניסים את הסיוע ההומניטרי. סיוע הומניטרי יכול להיות קמח ומים, וזה הכול. החטופים שלנו, בוודאי שלא מקבלים כלום, הצלב האדום לא רואה אותם, אז אין שום סיבה שעוד יתנו הפוגה בשלב הזה של הסיוע ההומניטרי, ואז החיילים שלנו פשוט יעמדו ויהפכו למטרות.

אני קוראת מכאן, בבקשה תעשו הכול כדי לשמור על ביטחונם, ותעשו הכול שאנחנו כאימהות נדע ששומרים גם על חיי החיילים שלנו. תודה רבה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

אלון גת.

אלון גת:

אני נחטפתי ביחד עם ירדן אשתי וגפן הבת שלי, היא היתה אז בת שלוש וחצי. נחטפנו מבארי. אחרי שירדן העבירה את גפן אלי, אני וגפן הצלחנו לברוח. את ירדן תפסו, והיא היתה בשבי 54 ימים. באותו יום, אנחנו איבדנו את אימא שלי, שנרצחה 50 מטר מהבית, ואחותי כרמל נחטפה והיא עדיין בעזה. ירדן אשתי השתחררה אחרי 54 ימים. אז זה היה נראה כמו נצח – 54 הימים האלה, עד שגפן קיבלה את אימא שלה בחזרה, אבל אחרי 54 ימים היא השתחררה. רק בשביל שתבינו, זה יהיה לפני 200 יום – 200 ימים עברו מאז העסיקה האחרונה שהיתה, שהשתחררו בה אנשים, 200 ימים. 200 ימים שאני צריך להגיד לגפן שאימא חזרה, אבל את כרמל, את דודה שלה עדיין לא מצאנו, אנחנו עדיין מחפשים אותה. היום הבאתי אותה לגן בבוקר, ואמרתי לה: אני נוסע לכנסת בשביל לשכנע אנשים שיחפשו אותה יותר וימצאו אותה. למה אני צריך לשכנע? אחרי 200 ימים, איפה נכשלו שלא הבאנו אותם עדיין? 200 ימים מהעסקה האחרונה, וזה לא קורה, וזה לא נראה שבשבועיים הקרובים זה יקרה. איפה נכשלו? ולמה אנחנו עדיין ממשיכים להיכשל?

את כרמל אפשר להחזיר, היא בחורה בת 40 – עכשיו חגגה בשבי 40, מרפאה בעיסוק, היא תחזור כמו ירדן, והיא תחזור לחיים, וזה מה שצריך לזכור, שאנחנו מחזירים אנשים שהרבה מהם חיים, מחזירים אותם לחיות פה בינינו. אפשר לגעת בהם, אפשר לשחק איתם, תהיה להם משפחה משלהם, אבל אם הם יישארו שם, זה לא יקרה. הם מתים שם, הם מתים שם יום יום, ועכשיו – לפחות מהצד שלנו יש עסקה שהסכימו עליה – בוא נוודא שאנחנו מסכימים עליה ושכולם חותמים עליה בשביל שחמאס אחרי זה לא יוכל להגיד: לא הסכימו בישראל. לחמאס נשאר אם הוא יסכים או לא אחרי זה, אבל אנחנו בינינו בוא נסכים על זה שעסקה צריכה להיות ושיש לקבל אותה. כל חברי הכנסת צריכים לחתום על העסקה הזאת,

ולהיות מוכנים לזה שחמאס יגיד כן. אז נכון, יהיה עוד משא ומתן, יהיו עוד דברים שנצטרך גם לוותר עליהם, אבל בואו ניתן שלב שלב, ואם יש משהו שאנחנו יכולים להסכים עליו, בואו נסכים עליו כדי להביא אנשים חיים – גם את הגופות, אבל גם אנשים חיים הביתה.

אני קיבלתי את ירדן לפני 200 ימים. הדרך היחידה שלה לעשות closure לדבר הזה, לסגור את זה ולהתחיל להתקדם ולרפא את עצמה, זה שכרמל גם תהיה פה. הייתי בוועדה אחרת, שדיברו על שיקום לחוזרים. השיקום שלהם והשיקום של המדינה הזאת זה להחזיר את האנשים האלה שהופקרו ונמשכו מהמיטות שלהם. הם חיים ואפשר להציל אותם, בואו נעשה את זה עכשיו. תודה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

בנימין ויזל.

בנימין ויזל:

שלום, אני אבא של אלקנה ויזל, שעלה בסערה השמימה והשאיר כאן ארבעה יתומים ואישה, ואותנו, הורים, אחים. מעולם לא היתה מדינה שניצחה אויב, תוך שהיא מתחשבת בצרכיו ורצונותיו. זה נוגד כל היגיון.

כדי להביס אויב אכזר, סדיסט, צמא דם ונוכל, אנחנו חייבים להשתמש בשיטות הלוחמה הפשוטות ביותר של אי יכולת הישרדות. כך ניצחו מעולם בכל המלחמות. אנחנו חייבים להשתמש בכל נשק הכי מתוחכם שיש לנו ולמחוק את כל הקמים עלינו רעה מעל פני האדמה עד בלתי השאיר לו שריד.

אויב פסיכופת שמפיץ במשך שנים אלפי סרטונים של ילדים וילדות בכל הגילאים אווזים בנשק ומתאמנים לרצוח יהודים, הוא אויב נוכל שמקטן ועד גדול אין בו מתום, וכולם מעורבים אצלו. כולם רוצחים, כולם צמאי דם, ואם לא היום, מחר, ואחת דתם להמית.

אויב שמחזיק חטופים בידי מרצחים, שטיפשים קוראים להם אזרחים, ובאמת הם מומחים לעינויים והרעבה, אויב כזה הוא אויב שפן, נבזה ונאלח, שמעיד על עצמו כמיליון עדים מי הוא. וכאשר עושה, כן יעשה לו. ככה מחלישים אויב. מי שרוצה לנצח אויב כזה ולשחרר את חטופינו, שלא מעט מהם אני מכיר ולא מעט מהנרצחים אני מכיר, וברוך השם אני מכיר גם אנשים ששרדו את התופת הזאת, מי שרוצה לנצח אויב כזה ולשחרר את חטופינו בהסכם שלא יחזיק מים, מי הוא? מי רוצה לפטם את הפראיים הללו וגם לראות את יקירינו בבית? הייתכן? מי חושב שיוכל לחזור לביתו באשר הוא כל המפונים, ללא שכל המרצחים מקטנה ועד גדולה יוכו מכה ניצחת בצפון, בדרום, בתוך הארץ, בכל מקום שצריך?

כבוד היושב-ראש, חברי כנסת נכבדים וכל מי שבאו לכאן כדי לעודד ולחזק את חברי הבית הזה לעשות את מלאכתם נאמנה, אני קורא לכם מכאן עכשיו להתאחד כאיש אחד בלב אחד, העם כולו רוצה ניצחון מוחץ. אני קורא לכם חברי הכנסת לדרוש מיד להורות לצה"ל להנחית מהלומה כבדה ביותר בכל מקום שנדרש. בבית הזה מנהלים מדינה, בבית הזה צריכים לתת תשובות מיידיות לתושבי הצפון, הדרום, קו התפר וכל מקום אחר. יד קשה ותקיפה כדי לסיים את המלחמה, וזו לא רק אחת מהאפשרויות, זו האפשרות היחידה, ואין בלתי.

כשקברניטי המדינה בשנותיה הראשונות היו חדורי מטרה וידעו שעל גבם מוטלת האחריות והמשימה ההיסטורית אחרי אלפיים שנות גלות לבנות כאן בית לאומי, גם עם כוחות מעטים, אמצעים דלים הצליחו, כי הרוח היתה גדולה, ועם רוח גדולה תמיד אפשר לנצח.

באוקטובר '46 כתב דוד בן גוריון איגרת לישוב וכך אמר: לפני כל ולאחר כל, שומה עלינו לשמור את כוחו הפנימי של מחננו, על שלמותו ומתיחותו, ואל ניתן לרוח הפריצים הבוקע מקצות המחנה לחבל את גופינו ונשמותינו. רוח התבוסה, אוזלת היד, התבטלות עצמית, הרכנת ראש בפני שליטים ותקיפים מצד אחד, וטירוף הדעת של תלוישים ופורקי עול ומחוסרי אחריות ואכולי ייאוש פגועי טרור, רצח ושוש מצד שני, אלה מסלפים את ערכיה המדיניים, אלה מורידים דגל שחרורנו ואלה מכתים אותנו. לפני שניהם יעמוד במלוא כוחו המוסרי ובנהמתו הציונית הישוב המלוכד. היכולת היוצרת והלוחמת שנתגלתה בכוח איתנים ביישוב מאז הוקם הכפר העברי הראשון ועד הכיבוש הנועז של מדבר הנגב על ידי צעירי חלוצינו לא הכזיבה, ואני מאמין שלא תכזיב גם בשעה של הכרעה היסטורית.

גברותי ורבותי, ברגע זה אנחנו עומדים באותה שעה היסטורית, אותה שעת הכרעה היסטורית שעליה דיבר דוד בן גוריון. רגע זה של הכרעה היסטורית הגיע, במדבר הנגב שנכבש על ידי חלוצי ארצנו ובצפון השומם והמדמדם הגיע רגע ההכרעה. מעל שמונה חודשים ואין הכרעה.

אנחנו מצפים למעשיכם, כל יושבי הבית הזה. לאן נעלמה הנחישות, ולמה נעלמה היא? מדוע נדם קולכם? מכל קצות העולם עדיין קמים לילותינו. מאות אלפי מאזרחי המדינה הנפלאה הזאת היחידה בעולם מוסרים נפשם גם כעת על תקומתה ועל עתידה של המדינה, נלחמים הם את מלחמת הדורות הבאים, זקוקים הם וכולנו איתם לגיבוי ומסירות נפש שלכם חברי הכנסת כולכם. הבית בוער והשעה קשה, ומי יציל? רק חסדי שמים? או שמה גם מעשינו בארץ? אין סומכים על הנס.

רוחו הגדולה של הדור דורשת את עמידתכם התקיפה כאיש אחד בלב אחד, ומשמים יעזרו ויעשו ניסים. כל הדיונים החשובים מאוד שאתם מקדמים לטובת כל אזרחי המדינה, חשובים ככל שיהיו, יחכו מעט, רק בבקשה מכם תכריעו. די לביזיון ולחרפה, שאויבינו עדיין משטים בנו אל תוך הקיץ. נכון שלה המלחמה, אבל תשואה ברוב יועץ.

טובי בנינו עלו בסערה השמימה, יום יום את מתינו אנחנו קוברים, והאמירה שמותם לא היה לשווא מבקשת כרגע הוכחה מוחצת במציאות. בבקשה, אני מתחנן אליכם, מי יכול לראות עוד אימא שבוכה על עלם חמודות? עוד אלמנה זועקת על אהוב ליבה? עוד אבות ויתומים, שלא יודעים את נפשם? בבקשה, תעזרו להגיע להכרעה. מאות אלפים מחכים בכל מקום מעבר לגבולות לטרון את הכבשה הקטנה, התנתנו להם? לא ולא. כל אזרחי המדינה יודעים שלא, אז בבקשה, להשמיד, להרוס, לפוצץ ולתת אור ירוק לכל מה שצריך לעשות כדי לנצח כאן ועכשיו, להקשיב רק למי שאומר בלי למצמץ "זה אפשרי". העם כולו דורש ניצחון מוחץ, זאת משימתכם היחידה כרגע, כדי שתיזכרו לדורי דורי כבוני העם, הארץ ומתקני העולם. תודה רבה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

נדב מירון.

נדב מירון:

בוקר טוב, אני אח של עמרי מירון, שנחטף מביתו בנחל עוז. כשיצאו ללחימה פה, הבטיחו לנו, או אמרו לנו, שהדבר היחיד שיוכל להביא לשחרורם של החטופים זה לחץ צבאי – חזק, ובלתי מתפשר אפילו הייתי אומר, ובאמת ההתחלה היתה כזאת ואז היא נעלמה. יש עסקה שהתחילה באפריל על ידי הקטארים, ומאז אנחנו הולכים ומשדרגים אותה, רק שתתאים ותמצא חן ותגרום לחמאס לאשר אותה. העסקה הזאת לא תחזיר את אח שלי, היא לא תחזיר, אח שלי בשלב ב'. בעצם העסקה מדברת רק על שלב א', שלב ב' לא מדובר בכלל, אין עסקה על שלב ב', הוא רשום, to be continued, המשך יבוא.

אני לא מבין למה אנחנו עושים עסקאות כאלה, מה המוטיבציה להבטיח 33 חטופים, ואני לא מתייחס פה למצב שלהם, ולוותר על 87 אחרים? כי בסוף שלב א', מה אנחנו נותנים? אנחנו נותנים את הכול ומקבלים מעט, מעט מאוד. למה העסקה צריכה להיראות בצורה כזאת? הרי לא נחזור להילחם, לא יהיה לנו שום אמצעי לחץ על החמאס.

העסקה צריכה לבוא מתוך מקום של כוח של מדינת ישראל. העסקה הזאת צריכה לכלול את כולם ובזמן קצר, לא 42 יום לשחרור 33 חטופים, גג שבוע לשחרור 120, וגם זה יותר מדי. זאת העסקה, אין שום דבר אחר, וגם אחרי העסקה הזאת, מדינת ישראל תשמור לעצמה את הזכות להמשיך לפרק את החמאס, כדי שהדבר הזה לא יקום, או כל מי שרוצה לחקות את הרעיון הזה שנקרא חמאס. רק ככה אנחנו נצליח להחזיר את החטופים. העסקאות שמדוברות כרגע, עסקת נתניהו היא אסון למדינה, היא אסון לחטופים, זאת זריית חול בעיניים.

ועכשיו אליכם חברי הכנסת, מה אתם עושים ביום יום כדי לעמוד בהבטחה של הממשלה לפרק את החמאס, להביא את החטופים? שמונה חודשים אנחנו לא נמצאים בשום מקום, ונראה שגם אתם לא נמצאים במקום של לעשות משהו כדי שהדבר הזה יקרה. עסוקים בכל מיני חוקים הזויים, בהתנגחויות של גן ילדים. חבר'ה, 255 יום – עסוקים בדחייה בעוד שבוע את ההחלטה של חמאס. חבר'ה, אנחנו יכולים לחכות שבוע. כן, אני מפה יכול ללכת לבית קפה, אח שלי לא יכול. 120 אנשים לא יכולים ללכת לבית קפה, הם לא יכולים ללכת לים, הם לא יכולים לראות את המשפחות שלהם, מה זאת הדחינות הזאת? אני לא

מבין את זה, אני לא מבין. איך נותנים את פרקי הזמן הארוכים האלה לקבל תשובות מחמאס? איפה הלחץ הצבאי שהבטחתם לנו פה?

אין בעיה, תתמהמהו, תתמהמהו עם התשובה שלכם חמאס, אבל תדעו לכם שבזמן הזה אנחנו נהרג אתכם ואנחנו נשמיד לכם תשתיות ואנחנו נגבה מחירים, והדבר הזה לא קורה. יש פה משוואה של רפיסות, ואם ככה אתם גם הולכים להילחם בלבנון, אז אוי ואבוי לנו, אפשר לקפל את המזוודות וללכת ולהשאיר להם את המדינה, כי זאת חרפה הדרך שבה אתם מסתכלים לנו בעיניים, מהנהנים עם הראש, מצקצקים, אבל בפועל – רק שנצא לכם כבר ותוכלו להמשיך את הוועדה שלכם ולהמשיך בהתעסקויות של גן הילדים שלכם, בלי ללכת ולעסוק כל יום כל היום רק בזה, בשחרור ה-120 אנשים האלה ולהוריד את הסרטן הזה שנקרא חמאס מעל הראש שלנו; כן, בהמשך זה יהיה גם חיזבאללה. אבל בזה אתם צריכים להתעסק ולא בהתנגחויות אחד בשני.

תביאו את אח שלי, תביאו את ה-119 הנוספים, אני לא אומר עכשיו, אבל תדאגו שזה יקרה, מהר. די אין להם זמן. תעשו את הכול, אבל גם שישמור על ביטחון מדינת ישראל וייתן לנו ביטחון שנים קדימה, עשרות שנים קדימה. תודה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

איציק בונצל.

איציק בונצל:

בוקר טוב, אני רוצה להמשיך באותו קו שדיבר עליו חברי. אנחנו לא באותו פורום, אבל אנחנו באותו עם, וזה מה שחשוב.

אני אבא של עמית, עמית היה מפקד צוות בסיירת צנחנים, נפל בקרב ב-6 בדצמבר בסג'יעיה. בשעה שעמית נפל בקרב, בננו הבכור נדב לחם בראש הצוות שלו כמה רחובות משם. כשהגיע הצבא אלינו, שאלתי מי נהרג, נדב או עמית, זה היה היום יום שלנו, כמו של מיליוני ישראלים שעדיין חיים את היום יום הה. ראינו את הלוויות הכואבות של אתמול, את הלוויות של הימים לפני. אנחנו זוכרים כל לוויה, כי אנחנו פשוט יודעים מה עובר על כל משפחה ומשפחה ומשפחה.

במשך מספר חודשים הקפדתי להגיע לישיבות הוועדות כדי לדבר עם חברי הכנסת, ובמשך החודש וחצי האחרונים החלטתי שאני לא מגיע, כי חשבתי מה התועלת להגיע לוועדות הכנסת, כשחברי כנסת לא נמצאים, מחכים רק שנלך כדי שימשיכו ביום שלהם, היום שהוא לא יום ארוך, לא עובדים קשה פה בכנסת. מה התועלת לשבת ולדבר במשך חודשים שלמים וכלום לא משתנה? אני מקשיב לחבר שדיבר לפני, נדב, וזה שדיבר לפניו וזו שדיברה לפניו, והם פונים אליכם ואומרים לכם: אנחנו מבקשים מכם שתעשו מעשה.

עמית נהרג לפני חצי שנה. במשך חצי שנה שהייתי פה, ביקשתי מכם: תעשו מעשה, משפחות החטופים מבקשות: תעשו מעשה, משפחות השכול, פורום התקווה, כל מיני פורומים מכובדים כאלה ואחרים, חוזרים ואומרים לכם: תעשו מעשה. מבחן התוצאה? אין שום מעשה – לא לקבוצה הזאת ולא לקבוצה הזאת ולא לקבוצה האחרת.

אנחנו יודעים, ואני יודע את זה ממקור ראשון, שאתם רק מחכים שנלך, כי אין לכם מה לעשות, זה לא נעים, מי יעז? איזה חבר כנסת גיבור יעז להיכנס לנו לדברים? איזה חבר כנסת גיבור יסלק אותנו מפה? אתם תקועים אתנו, מה לעשות? ואני חושש שאנחנו נישאר תקועים אחד עם השני עוד הרבה מאוד זמן, כי בתוצאה אתם לא עושים כלום.

יש ועדות שחברי כנסת עוד מרשים לעצמם להתווכח עם משפחות החטופים, להתווכח אתנו משפחות השכול, לעסוק בדברים אחרים. אני עובר פה על סדר היום של הוועדה: עוסקים – זה גם דיון מהיר – במוזיאון שלא קיבל הכנסות, אלה הדיונים המהירים, מוזיאון שנפגע מהכנסות במלחמה, אלה הדיונים המהירים שאתם עוסקים בהם. כשמביאים למליאת הכנסת הצבעה טרומית, שנוגעת למשפחת השכול מאז 1950, אף אחד מכם לא חשב לפתוח את הדפים, את החוקים שעוסקים במשפחות, וכשמביאים אותם ומדברים על משפחת השכול, אתם מרשים לעצמכם לקצר את זמן השיחה של הדובר, כי זה לא חשוב, יותר חשוב התקנון. שלוש דקות, תוך שלוש דקות תסיים, תוך שלוש דקות תסיים, בזמן שהוא מדבר על יתומים, על אחים שכולים.

יושבים בוועדות האלה, אף פעם לא שומעים את קולכם. אתם לא מחזירים לנו תשובות, אתם לא עונים לנו. אתם יושבים ומהנהנים בראש, יוצאים ונכנסים, יוצאים ונכנסים. אין דיון, מה זה ועדה? ועדה זאת הרצאה של איציק? ועדה זאת הרצאה של משפחות חטופים? מתי תתחילו לקיים דיון בוועדה? אנחנו לא כלי ולא עושים לכם פה את ההצגות. משהו מכם, מהיושבים פה משמאל ומימין, יודע כמה לילות אני לא ישן ואני בוכה? ואני לא מתבייש להגיד, כי אני בוכה על גיבור, אני בוכה על הבן. אתם יודעים איך מתנהלים חיי השגרה של היום יום של המשפחות השכולות? של אבא או אימא, שיודעים שהבת שלהם או הבן זרוקים שם באיזושהי מנהרה? זה מטריד אתכם? זה לא מטריד אתכם, כי אתם תלכו לפגרה שלכם, ואחר כך אני רואה אתכם במזנון הכנסת, שמאל ומימין, ערבים ויהודים, יושבים ומצחקקים אחד עם השני. תעשו את זה לפחות בחדרי חדרים, תסתמו את הפיות לדוברים שמדברים במליאה על משפחות השכול, שזה הדבר החשוב – לא לקיים פה עכשיו דיון שעתיים על איזה מוזיאון שלא קיבל בדיון מהיר.

אתם לא יכולים ללכת הביתה, אתם צריכים לשבת ולדון רק בעניינים של החטופים, של המשפחות, איך עוזרים להן, אנשים לא הולכים לעבודה, איך הורים שכולים לא מצליחים לפרנס את המשפחה, איך יתומים מאז קום המדינה, אף אחד לא הסתכל עליהם.

מתי תזדעזעו? מתי? אני רואה אתכם פה מסתכלים עלי, מתי תזדעזעו? מתי תפסיקו לריב אחד עם השני? כל היום אתם רבים. מסתכלים על מליאת הכנסת מהבית, רואים גיונגל – גיונגל, אתם צורחים כמו משוגעים. שום שיח, שום דיבור.

הולך חבר כנסת, פוגע בחיילי צה"ל, פוגע במדינת ישראל, אנחנו מגישים בקשה לוועדת האתיקה, רק שתדון, לא להעניש אותנו, אין לנו ציפייה, כי אתם חברים אחד של השני במזנון הכנסת. הולך חבר כנסת, מזלזל בכל העולם. אני כבר לא רוצה להגיד תומך טרור, אבל כן, במילים מאוד מאוד קשות נגד חיילי צבא ההגנה לישראל, ואין קול זעקה מאף אחד מכם. ועדת האתיקה קיבלה מאתנו תלונה על חבר הכנסת איימן עודה, על דברים שהוא לא יכול להגיד מעל בימת הכנסת. אני רודף אחריהם עוד מעט ארבעה חודשים לדון, אני לא רוצה להגיד לכם מתי ועדת האתיקה התכנסה בפעם האחרונה, כי הרי במי דנים בוועדת האתיקה? אתם דנים האחד בשני, זה לא גוף חיצוני, ואם תדונו במישהו לכך חובה, לא תוכלו לשבת במזנון.

אני לא אשכח לעולם, לעולם אני לא אשכח, שישבתי במזנון הכנסת עם אחד מחברי הכנסת ביום שנהרגו פה 19 לוחמים, ביום אחד לוחמים של גולני שהתמוטטו עליהם הבתים, ואני מסתכל והם יושבים וצוחקים להם ומצחקקים, ורק חבר הכנסת שהייתי אתו החזיק אותי לא לעשות מהומה, כי הוא אמר: אם תעשה מהומה, לא יכניסו אותך אחר כך לכנסת. תגידו, מה אתם חושבים? שאנחנו עם מטומטם? מה אתם חושבים? תענו לנו, מה אתם חושבים? שאוהבים אתכם מחוץ לבית הזה? שמעריצים אתכם מחוץ לבית הזה?

רואים מדינה, שבמשך שמונה חודשים לא גומרת מלחמה עם איזה פקטה ארגון, שאנחנו לא יכולים לגמור, לא מחזירים הביתה את הילדים שלנו, את האבות שלנו, את הסבא, את התינוק?

מתי אתם תתנו תשובות? ישבתי פה חצי שנה, זועק מדם ליבי. הבן שלי נהרג, לא הבן שלכם. הילדים שלהם נחטפו, ההורים שלהם ולא ההורים שלכם. מתי תבינו, שאתם חוטאים ברמה האישית? מתי תבינו את זה? מתי תבינו שהעם מסתכל לפה?

יושבים פה הורים, תראו איזה סיטואציה, עומדים עם תמונות. אני הפסקתי להביא את התמונה של עמית, אתם יודעים למה הפסקתי להביא אותה? כי אני פשוט מבזה אותנו, כי אתם מהנהנים עם הראש, מחכים שנלך. יש לי שני צילומי מסך של חברי כנסת, ששאלו אחד את השני כדי להיכנס לוועדה: הם כבר הלכו?

מתי נקבל מכם תשובות? מתי? מתי תדונו בדחיפות בצרכים של המשפחות השכולות, של יתומים, של אחים שכולים? אתם מוכרים לנו לוקשים, "הקרבתם את היקר לכם", "איזה משפחה קדושה", "הבן שלך יושב ליד כיסא הכבוד", אומרים לי, ומסתיימת פה הוועדה, אנחנו נצא, תנשמו אוויר, תגידו: יאללה, סיימנו איתם, נעבור, בוא נראה מה יש על סדר היום; במקום שתשבו פה 24/7, על זה אתם גם מקבלים כסף; במקום שלא תסתמו את הפה למי שמדבר ממשפחת השכול ותתנו פתח לאלה שמדברים נגדנו.

באמת אני אומר לכם, אני לא מבין. אתם מסתכלים עלי, אתם רואים אדם שבוכה כל הזמן, אנשים לא הולכים לעבודה, ואתם מצחקקים במזנון הכנסת? אין לכם בושה? עומדים וצועקים במליאה כמו בגן משוגעים, כמו בגן חיות: יתגייסו החרדים? לא יתגייסו? כאילו הרגע אנחנו הולכים לגייס אותם,

עכשיו האוטובוסים מחכים במאה שערים, יש לנו כבר מדים שהכנו להם, ומה אתנו משפחות השכול? מה עם משפחות החטופים?

אני לא מבין, באמת אני אומר לכם, אני לא מבין. אני ישבתי פה חצי שנה, שומע את האחים, רואה את התמונות. לא מבין, לא מבין, משתגע. אתמול נרדמתי בארבע וחצי, אחרי שגמרתי לבכות. מה, אתם לא מבינים את זה? אתם לא מבינים? יש לכם חדר חסר? כיסא חסר בשולחן? אתם לא מבינים מה זה אבא, אימא שחולמים וחושבים שהבן שלהם יושב באיזושהי מנהרה, אולי אונסים את הבת שלי? מה אתם צריכים עוד כדי שיסבירו לכם את זה? מה אתם צריכים עוד שתפנו את כל סדר היום המזורגג שיש לכם פה? כשכל אחד דואג למגזר שלו. מה עוד יקרה?

אתם מסתכלים עלי. יש לכם פה גדול במליאה, אתם יודעים לצעוק ולצרוח, תעמדו מולי אב שכול, אני רוצה תשובות מכם, אני לא רוצה שהוועדה הזאת תסתיים ותעבור לאיזה מוזיאון שהפסיד 100,000 שקל. אנחנו דורשים מכם משפחות החטופים, משפחות השכול ועם ישראל, דורשים תשובות, ואני אומר לכם: אם אין לכם תשובות, תלכו הביתה. אתם לא נסיכים פה, הכנסת היא לא בבעלות שלכם. אנחנו העם לא בבעלות שלכם. תכתבו מכתב פיטורים, אם אתם לא יכולים להחזיר את החטופים הביתה; אם אתם לא יכולים לנצח את המלחמה הזאת, אבל צריך להכריע – או עסקה או מלחמה, ולא שנבוא לפה כל יום שני ונהפוך להצגה שלכם ותכתבו אחד לשני: הם כבר הלכו? נשבע לכם, שתי הודעות בין חברי כנסת. הוא כותב לו: הם כבר הלכו? מחכים שנלך. אנחנו הצרה שלהם, אנחנו, אתם שחטפו את הילדים שלכם, ואני שקברתי את הבן שלי ואחרים – אנחנו הבעיה שלכם.

אני אומר שוב, אני דורש שאנחנו לא נצא פה עכשיו. אדוני היושב-ראש, אני דורש שעכשיו יתנהל דיון פתוח ונקבל מכם תשובות, מחברי הכנסת, מה אתם הולכים לעשות כשאתם קמים מפה: האם אתם חוזרים למזנון הכנסת לצחקק עם החברים שלכם ממפלגות אחרות, או שאתם הולכים לעשות מעשה? אין לבניין הזה, לוועדה הזאת ולא לאף ועדה אחרת, זכות קיום, אם אתם לא פותרים את הסיפור הזה עכשיו ומיד.

ועדה זה מקום שדנים בו, זה לא מקום שמציגים בו תמונות ויוצאים החוצה ומישהו פה מתקתק לי לאיזה ועדה לרוץ, לעשות הצגה לחברי כנסת אחרים. בבקשה, אני מוכן להפסיק לדבר, תנו לנו תשובות. בבקשה, נעבור חבר כנסת, חבר כנסת. אנחנו רוצים לשמוע, מה עמדתך על החטופים? מה עמדתך לגבי המשפחות השכולות? מה עשיתם בשבילן השבוע? מה עשיתם בשבילן הבוקר?

אנחנו צריכים לצאת לרחובות במקום להתאבל בבית? אנחנו צריכים לרוץ לערוצי הטלוויזיה? עוד לא הספקתי להתאבל על הבן שלי עמית. לא הספקנו עוד לעשות כלום, לא הספקנו להתכנס בתוך עצמנו.

אתם יודעים מה זה ילד מת? זה לא האבא, הסבתא והסבא שמתים. אתם יודעים מה זה חדר בבית, שאתה עובר לידו ואין לך את האומץ ואת היכולת להיכנס לחדר הזה? יש לכם מושג? כמה שאני כועס עליכם ועם ישראל כועס עליכם, אני לא מאחל לכם לרגע, חס ושלום, שתבינו, באמת שאני לא מאחל לכם, אבל איך אפשר לקום מהוועדה הזאת, אדוני היושב-ראש, ולצאת להפסקה, כמו שאתם נוהגים, ובלי לדון בדברים שאנחנו מדברים עליהם? למה באנו לפה?

תהיו אמיצים, תגיד, אתה למשל: אני רוצה ניצחון עד הסוף; תגיד, אתה למשל: אני רוצה רק עסקה, איך עושים את זה; שכל אחד יגיד את הדעות שלו. זו ועדה, זה דיון. אנחנו לא נטל עליכם, אתם יושבים פה, אתם יודעים בזכות מי? אני אזכיר לכם, בזכות הבן שלי עמית; בזכות הבן של רפי; בזכות אחרים, ואתם יודעים מה? אתם גם יושבים פה בזכות משפחות החטופים, החטופים, לא המשפחות, כי להיות יהודי בארץ ישראל, אתה משלם מחיר לא רק בגלל שאתה חייל, אלא בגלל שאתה יהודי ובחרת לגור פה. כל אחד יכול לגור בכל מקום אחר בעולם, וזה המחיר שלנו כיהודים, אז המחיר הוא לא רק כי אני חייל, וריבון העולמים, תנו לנו תשובות. אדוני, אל תצאו להפסקה, תדחה את הדברים, תעשה עכשיו דיון מהיר, בוא נשמע אתכם אמיצים, בוא נשמע מילה מכם, מילה אחת. בוא נראה שאתם לוקחים על עצמכם להפסיק לריב אחד עם השני בכנסת, שמפסיקים לצרוח ולצעוק כמו בית משוגעים. החמאס מתבונן בנו, הוא מתבונן בכם עכשיו, מה אתם חושבים? שהם מטומטמים? חשבנו שהם מטומטמים, קיבלנו את התוצאה של ה-7 באוקטובר, כי כל ערבי אצלנו היה רק שיפוצניק. עשו לנו בית ספר, אבל בוא נתרום מהמקום הזה, ואתם חייבים לנו את התשובות.

אני אומר שכל חבר כנסת שנמצא בכנסת ישראל, שלא יכול לתת את התשובות למשפחות החטופים, למעשה לחטופים עצמם, ולנו משפחות השכול, והתשובה לנו משפחות השכול היא קודם כל לעסוק בחוקים, כן בוועדת הכנסת היום, לא בעוד שנה, לא בעוד חודש. אל תגידו לי: צריך למצוא סעיף תקציבי. כבר חודשיים שאתם לא משלמים, לחרדים זה 600 מיליון שקל בחודש; אתם משלמים לסטודנטים ערבים סבסוד שנתי של 60,000 שקל בחודש, סטודנטים ערבים שאוחזים בדגלים, אתם רוצים

עוד רשימה של תקציבים מאיפה להביא? ובינתיים משפחות השכול קורסות, ויותר חשוב זה שלוש דקות או עשר דקות.

למה הדברים האלה לא מטופלים מיד? הצרכים של משפחות החטופים, אנשים לא הולכים לעבוד, אנשים לא מתפקדים, סגרו עסקים, לא מצליחים לתפקד, ובמה אנחנו עוסקים פה?

אדוני, אני מבקש ממך לקיים עכשיו דיון. עם ישראל רוצה לשמוע אותך בתשובות לנו. אנחנו לא הולכים ותכריז על הפסקה, כי זה לא דיון בוועדה, ואנחנו מבקשים לשמוע מחברי כנסת אחרים, בואו תנו לנו תשובות. תודה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

אני לא נוהג להשיב, אבל אני רוצה להגיד לך כמה דברים. יש פה חלק ממשפחות החטופים, אני לא חושב שאתה גם, שנפגשו איתי. אמרתי את דעתי, אמרתי את דעתי גם במקומות שקובעים, ולא כאן בוועדה. זאת לא ועדה שקובעת. לגבי הנושא של חוץ וביטחון, אמרתי את זה למשפחות של החטופים שהיו אצלי, לפי דעתי חמש או שש, אמרתי את דעתי באופן ברור וחד-משמעי, ואמרתי את זה גם במקומות – אני לא רוצה להיכנס לכל העניין.

אני מאפשר למשפחות החטופים לומר את אשר על ליבן, אבל היום אנחנו מתחילים בדיון. אמרת אל תצטקו אחד על השני, תדונו על פיצוי לעסקים, תדונו על הפיצויים של אנשים שהפסיקו את מקום עבודתם, איבדו את מקום עבודתם. חלקם הלכו למילואים, חלקם פונו מהמקום, ובעיקר הצפון עכשיו עומד על הפרק. זה הסעיף שעומד עכשיו לדיון, על זה אנחנו הולכים לדון.

אני במזנון כבר לא הייתי הרבה זמן, אבל המזנון הוא מקום שאנשים נפגשים ומדברים. זה הפרלמנט, זאת המציאות, אני לא הייתי כבר הרבה זמן, אני אוכל בחדר – מה שאני כבר אוכל, ואני לא אוכל הרבה. אני מבין את הכאב שלך, אבל תדע שיש חברי כנסת שמשקיעים את כל כולם בעניין הזה. יש כאלה שפחות, אבל יש כאלה שעושים את זה בכל הכוח האפשרי.

איציק בונצל:

חבר הכנסת גפני - -

היו"ר משה גפני:

כן, אבל אני לא מנהל דיון.

איציק בונצל:

רגע, אני מבקש ממך, כן צריך לנהל דיון וזה מה שביקשתי.

היו"ר משה גפני:

בסדר, אבל זה לא המקום.

איציק בונצל:

זה גם המקום. הכאב הוא לא הסוגיה פה, הוא לא הנושא פה בכלל, לא הכאב שלי.

היו"ר משה גפני:

סדר היום הוא - - -

איציק בונצל:

חבר הכנסת גפני, אם לא יעבור חוק הגיוס, אתם תכריזו על משבר קואליציוני. לא שמעתי אותך מכריז על הסכם קואליציוני אם לא תהיה החזרת החטופים, לא שמעתי אותך מכריז על משבר קואליציוני,

אם לא נקבל את חוק משפחת השכול שדורש דיון – לא מחר, עוד היום בערב, אוקי? לא שמענו את הדברים האלה.

יהודה כהן:

אמרת שאמרת את דעתך, מה היא דעתך לגבי העסקה?

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

יהודה כהן.

יהודה כהן:

כן, זה אני. אחרי מה שאמר קודמי, ואמר דברים מאוד קשים, אני אגיד דברים עוד יותר קשים. אני את האמון בכם כבר איבדתי. אני אבא של החייל החטוף נמרוד כהן, שחי במנהרות עזה. כן, גם אני עובר ליד החדר שלו בבית והכיסא הריק שלו בסלון, וחושב מה עושה הכנסת בשביל לשחרר אותו. אז יש פה שתי דעות, דעה אחת מדברת על עסקה, דעה שנייה מדברת על לחימה. אני אדבר על ריאליזם, ומשם נסיק את המסקנות. אני לא אדבר במילים גבוהות, בציטוטים מהתנ"ך, מהגמרא או מכל מיני מקומות אחרים, אני אדבר בריאליזם.

שביעי באוקטובר, עברו מאז יותר משמונה חודשים. צה"ל נלחם ולא מגיע לשום הישגים. במקביל, אנחנו גם חוטפים מהחיזבאללה ולא מגיעים לשום הישגים, ההישג היחיד זה שהצלחנו לרוקן את הצפון. אין ויכוח על מה שאמרתי עכשיו, זו עובדה – עובדה שעדיין החמאס לא הובס; עובדה שהחמאס עדיין עומד על דרישותיו; עובדה שהצפון עדיין מופקר; ונוסיף עוד עובדה, שהקואליציה מתעסקת שוב פעם במעשים המגונים שלה פה לפני השביעי באוקטובר, להלן חוק הפטור והטפילות, להלן חוק הרבנים – אז זאת הסיטואציה.

יש לנו ממשלה, יש לנו קואליציה, שמתעסקת בשחיתות, יש לנו קואליציה שמפרקת את המדינה – צבאית, חברתית, כלכלית, ראו את מעשיו של סמוטריץ בתור שר האוצר, ולכן אין לנו גם סיכוי לנצח. כל מי שמדבר פה על פעולות הרואיות "תנו לצה"ל לנצח", אני אחזור לריאליזם, צה"ל לא מסוגל לנצח. כבר בשביעי באוקטובר הבן שלי נשלח עם טנק מקולקל, עוד לפני שהתחילו הפעולות לניצחון החמאס. צה"ל כבר חסך על שע"מ, שע"מ זה אומר שעות מנוע, זה אומר שמרחק בין המוצב שבו הבן שלי היה מוצב לבין הגבול היה 2.7 ק"מ, אז צה"ל כדי לחסוך שעות מנוע, היה מוביל את הטנק עם מוביל מהעמדה למוצב וחזרה מהמוצב לעמדה, וכאשר היה צריך באמת להפעיל את הטנק, הוא לא עבד, כי צה"ל חסך בכסף, כי הצבא, כי המדינה, כי הממשלה כי הקואליציה לא הקצתה לו כסף כי היה צריך להקצות את זה לשיבות. כן, מר גפני, לשיבות שאתה דואג להקצות להן כספים בתור יושב-ראש ועדת הכספים. את הכספים העברתם לשיבות, לתלמידי חכמים. כמה תלמידי חכמים נחטפו בשביעי באוקטובר? כמה תלמידי חכמים נלחמים בצבא היום? כמה רבנים נחטפו?

אז אתם קואליציית האטימות, אני יודע שהדברים שלי חסרי משמעות בשבילכם, אני עוד איזה קוף בגן חיות פה שמציק לכם. תשובות כמובן לא תיתן לי. אתם פשוט צריכים להיעלם. אתם קואליציית הבגידה, מייצגים את ממשלת הבגידה שבגדה בעם ישראל, קואליציה שמתעסקת בדתיות ובמשיחיות ובהריסת מנגנוני המדינה. זאת הסיבה שהמדינה הגיעה למצב שהיא הגיעה היום.

נחזור לריאליזם, הריאליזם היום, אחרי שמונה חודשי חוסר לחימה ואי יכולת של הצבא להביס את החמאס או החיזבאללה, מצב שרק היעלמותכם תוכל להביא לאיזשהו שינוי. אתם לא רוצים להביא לעסקה, ואנחנו יודעים את זה, אתם לא רוצים עסקה. לראש הממשלה שלכם, שאתם תומכים בו, עדיפה מלחמה עד אין סוף, כדי שהוא יוכל להמשיך להחזיק בכיסאו.

החטופים, העסקה, הלחימה לא מעניינים אתכם בכלל; אתכם מעניין הכספים, הכספים מהמיסים שאני משלם – ואני משלם עשרות אלפי שקלים בחודש מיסים, ילכו לשיבות ותלמידי חכמים, ילכו לרבנים, למשכורות לרבנים, יהרסו את מערכת השלטון המקומי בזה שמשרד הדתות הוא שיקבע כמה רשות מקומית תוכל לשלם לרבנים על המשרה שלהם – מה הם יעשו שם, אין לי מושג. במסגרת ריאליזם, כמובן, לפי דעתי לרבנות אין שום משמעות.

כמה טילים או כמה חטופים תלמידי חכמים הצליחו להציל בלימוד התורה שלהם? או בוא נדבר על הטענה שלימוד תורה מציל מטילים, זה כמו שאני אדבר על הטענה שצחצוח השיניים שלי כל בוקר זה מה שמציל אותנו גם כן מטילים, בוא נדבר על ריאליזם. אז אני אקצר בדבריי, אני רואה שכבר אני משעמם פה אנשים.

היו"ר משה גפני:

לא משעמם, לא, אני רק מחזיק את עצמי בכוח ולא אומר כלום.

יהודה כהן:

איך אתה יכול להשיב על טענה, שאתם עושים משהו בשביל לנצח כדי לשחרר את החטופים?

היו"ר משה גפני:

אני לא יכול.

יהודה כהן:

נכון, אתה לא יכול. שבוע אחרי שהעברתם את חוק ההשתמטות ביחד עם חיוך יפה של בנימין נתניהו, אחרי ששמענו על הארבעה הרוגים, והשבוע הולכים להעביר את חוק הרבנים. מה הקשר בין חוק ההשתמטות וחוק הרבנים לשחרור חטופים או לתת לצה"ל לנצח? אין שום קשר, ולכן אתם עוד פעם מתעסקים במעשים המגונים שלכם של לפני השביעי באוקטובר, במקום לחזור ולאחד את העם לדברים פרקטיים, כמו: לחזק את הכלכלה הישראלית, לחזק את הצבא, לשחרר את החטופים, להגיע לעסקה וכו'. אולי הסדר שאמרת הוא לא נכון, אבל הדרך להחזיר את המדינה הזאת למסלול שלה היא:

א. הסתלקותכם – הסתלקותכם מהמפה הפוליטית, הווי אומר בחירות עכשיו, הייתי אומר קודם עסקת חטופים, אבל אין סיכוי שזה יקרה, כי אתם לא תעשו את זה, זה לא מעניין אתכם, אז קודם כל הסתלקותכם מהמפה הפוליטית; ללכת לעסקה מול החמאס, החמאס לא יוותר, הוא כבר ראה כמה שאנחנו חלשים, חלשולים ומפולגים בינינו. אחרי זה אפשר יהיה לבנות פה מדינה בחזרה. אני סיימתי.

רפאל הרוס:

אני אביו של שי הרוס. לגבי הבחור שדיבר על החרדים שלא עושים צבא, תפתח את העיניים שלך, יש פה את פדיה מרק שהיה מפקד של הבן שלי, שנהרג באירוע של הנמ"ר שבו נהרגו 11 חיילים, אז אני מאוד מצטער, ואני רוצה לומר לך עוד דבר, שחצי מהלוחמים של גבעתי הם דתיים ויש הרבה חרדים, אז אתה אל תכליל את כולם.

יהודה כהן:

לא דיברתי על חרדים ולא דיברתי על דתיים, דיברתי על משתמטים.

רפאל הרוס:

לא, אתה באת לדבר פוליטית, תדבר על החטופים.

יהודה כהן:

אני דיברתי על משתמטים.

רפאל הרוס:

בסדר, אתה תעשה חישוב מסלול מחדש, יש פה הרבה אנשים חרדים ודתיים בגבעתי.

יהודה כהן:

לא דיברתי על חרדים ולא דיברתי על דתיים, דיברתי על משתמטים.

רפאל הרווס :

תקשיב, תן לי לסיים.

יהודה כהן :

דיברתי על מיסוד ההשתמטות.

רפאל הרווס :

לא מספיק הדם שנשפך, אתה ממשיך לשפוך דם. אני מבקש ממך. עכשיו אני רוצה לדבר גם.

אחרי שאני הקשבתי לכל האנשים המכובדים פה, שמי רפאל הרווס, אביו של שי הרווס. מי שיש לו טיקטוק בטח מכיר אותי. אני מדבר עכשיו מעומק ליבי. אני איבדתי את שי. בשביעי לאוקטובר היינו בעיר אילת אני ואשתי, שי היה בבית בחופשת רגילה. מי שיודע, כל הלוחמים שברגילה הם בלי נשקים. הם עלו לכיוון הצפון להביא את הנשקים ואת התיקים שלהם, ירדו לכיוון דרום למלחמה. שי וחבריו נלחמו בבארי, נלחמו בכפר עזה, הצילו 102 אנשים בכפר עזה.

ליבי עם החטופים, אני יכול לחלוק עליהם על דבר כזה ואחר, אבל ליבי עם החטופים. ברור, שי וחבריו נלחמו כדי להוציא את החטופים והם נהרגו. הקושי בתור אב שכול הוא קושי בלתי נתפס. אני עובר ליד החדר של שי, כולי דם, מתיז דם, בוכה. שי וחבריו נלחמו, נכנסו לתוך רצועת עזה ב-27 לאוקטובר, הם קיבלו את הטיל לתוך הנמ"ר בו נהרגו 11 לוחמים. פדיה מרק היה בשבילי בן.

היו"ר משה גפני :

אתה כל בוקר הולך לבית הקברות?

רפאל הרווס :

כן, אני יום יום הולך.

איציק בונצל :

כולנו הולכים, חבר הכנסת גפני. כולנו הולכים, גם אני יום יום בהר הרצל, בערב שבועות, מוצאי שבועות, כל החג התפרקתי ונסעתי בלילה לבית הקברות, כי שם נמצא הבן.

רפאל הרווס :

יום יום אני נמצא בחלקה הצבאית בחולון. אני מדליק יום יום 19 נרות נשמה. אני נמצא ברוב ההלוויות של החיילים, אני הולך. כל צמיד על היד הוא של חייל הרוג, אתם יכולים לראות על היד שלי. אני מדליק נרות נשמה בחלקה מס' 10, 19 נרות. אני מנקה את הקברים, אני משקה את העציצים. את הבן שלי שי אני קברתי אחרון באירוע של הנמ"ר. אני בקושי קברתי שתי רגליים מהבן שלי שי ב-2 בנובמבר. האירוע היה ב-31 באוקטובר. אני קברתי פחות משתי רגליים, ועוד שלוש הטמנות עשיתי בחלקה על הבן שלי, שזה אל מלא רחמים. אני הייתי אבא של החיילים, אני הייתי מגיע בשבתות ונוגע בפאות של פדיה מרק ואומר לו: מחילה פדיה שהגעתי לחיילים, והוא אמר לי: רפאל, לך מותר, אתה האבא של החיילים. אני הבאתי 800 ציציות. אני אדם מסורתי, דאגתי להביא 800 ציציות לחיילי גבעתי, דאגתי לבוא אליהם.

אני ידעתי ששי ייהרג, אני ידעתי ששי ימות, עד כדי כך שאני ירדתי שבועיים לפני הזמן למדוד איפה אני עושה את אוהל האבלים לשי. התחלתי להקליט את שי בשיחות. באחת השיחות שלו הוא צילם את הציצית על הברך, הוא אמר שאם הוא ייצא מהמלחמה הזאת, הוא ימשיך לשים ציצית. הוא לא זכה לצאת מהמלחמה הזאת. שי אמר לאשתי, שאמרה לו שקנתה לו באילת סווטשירט של נייק שיחמם אותו, אז הוא אמר לה: אימא, אני לא יודע, תבינו מה שתבינו. הוא רמז לנו, אני ידעתי שהוא ייהרג. אני ידעתי לפי שפת הגוף, לפי הכול, אני ידעתי הכול. אני הייתי הרבה באימונים עם הנמ"ר עם יחידות מיוחדות בבאר שבע.

כולם דיברו על הכול מהכול, הכאב שלי עצום. את התכנים שלי אני מעלה בחלקה הצבאית בטיק-טוק, אנשים ממש משתגעים, אני מקבל תגובות מאוד קשות, חיוביות אבל קשות. אנשים לא מסוגלים לפתוח את מה שאני מעלה בחלקה הצבאית, התכנים שלי מאוד מאוד קשים. אני מרצה במקומות גדולים,

כמו בנק הפועלים, שירות בתי הסוהר, שלושה בתי סוהר רוצים אותי, תל נוף. שי הפך אותי למן משהו מיוחד.

ברשותכם, אני רוצה להקריא לכם את הצוואה של שי. הצוואה של שי מופיעה ב-12 שפות בעולם. ביבי נתניהו השתמש בצוואה של שי אין ספור פעמים, אני גם הייתי אצל ביבי נתניהו במשרד ראש הממשלה. אני לא באתי לדבר פה פוליטיקה, אני לא מדבר פוליטיקה בשום פנים ואופן. אני מכבד כל אדם באשר הוא.

ליבי עם החטופים. כואב מאוד, אבל אני בקול נוסף רוצה שימשיכו את המלחמה עד הסוף לזכר כל ההרוגים. אתם ראייתם מה קרה לנו בשבת, בשבת זאת עוד פעם היה אירוע של נמ"ר, אשתי ממש נשברה. הבית שלנו שבור, הבית שלנו נוטף דם, אני מתו דם. קשה לי, קשה לי לדבר, אני שבור. אני מרוסק לחתיכות, כואב לי הלב כשאני רואה את ההפגנות של החטופים. אני יודע שרובם לא החטופים שם, כולם יודעים את זה, וכואב לי הלב שהעם לא מאוחד ושי היה רוצה מאוד שכולנו נהיה מאוחדים, ולא לראות את ההפגנות האלה ולא להשתלח בשוטרים. באמת חבל, באמת חבל, באמת חבל. כולכם אמרתם פה, כולם אמרתם, מה אמרתם פה? שהחמאס רואה והחמאס שומע, וכולם רואים אותנו, ואנחנו הפנים של העולם. תבינו, תבינו, אני איבדתי את היקר מכל, את הכי יקר איבדתי, זה הבן הקטן שלי. יש לו חברה ב-8200, הוא היה צריך להיות באבטחת אישים. אני קיבלתי ממשרד ראש הממשלה, מראש השב"כ בעצמו במשרד ראש הממשלה קיבלתי את התג שלו של אבטחת אישים, למחרת אילנה ממשרד ראש הממשלה התקשרה אלי חצי שעה לפני כניסת השבת, היא יודעת שאני שומר שבת, ואמרה לי: רפאל, קודם כל תרשום את הנייד שיהיה לך אותו, אתה לא השארת פה עין אחת יבשה.

אני רוצה להקריא לכם את הצוואה של שי. שי רשם את הצוואה שלו שבועיים לפני שנכנס לרצועה: למקרה ו-, להדר האהובה שלי, אימא היקרה שלי – אני מוכן לתת לך להקריא את זה, אני רוצה שאתה תקריא את זה.

היו"ר משה גפני:

תקריא, תקריא את זה.

רפאל הרוס:

אני רוצה לתת לך, בוא – בבקשה.

היו"ר משה גפני:

אתה, אתה תקריא.

רפאל הרוס:

אתה תקריא. לא, אני נותן לך, בוא אני נותן לך.

היו"ר משה גפני:

אתה אותנטי, ואתה צריך להקריא את זה.

רפאל הרוס:

למקרה ו-, לאדר האהובה שלי, אימא היקרה שלי, האבא הכי טוב בעולם וכל האחים שלי, חן, תמי, ריי ואימרי, אור וניב, רן ומוריה, אמילי וארי וטל וסתיו והמשפחה הקרובה, שתדעו כמה אני מתגעגע אליכם ואני אוהב אתכם, והאמת ששמחתי לעשות את מה שאני עושה, להציל אנשים ולשמור על המדינה, כי זה משהו שתמיד רציתי, משהו שתמיד היה חלק ממני מאז שהייתי קטן, ועכשיו היתה לי ההזדמנות לעשות זאת ולתת מעצמי למדינה.

אז שתדעו שכל זה לא היה לחינם והיה שווה את זה, ושכל עם ישראל ימשיך במסורת הזאת ולאהוב את המדינה, כי אנשים לא נפלו פה סתם, ויש אנשים שצריכים לשמור פה. אני יודע שזה יהיה קשה, אבל אני רוצה שתמשיכו איך שאתם, תמשיכו בחיים, תנו מעצמכם כמה שאתם רק יכולים, תהיו משפחה מאוחדת. ואדר אהובה שלי – תמשיכי בשלך, זה יהיה קשה, אבל אני באמת רוצה שתהיי מאושרת כמו עכשיו ותמשיכי הלאה, וכל חבריי הקרובים, אני אוהב אתכם ומעריך אתכם על כל החיים והחויות

שעברנו ביחד. היה מאוד כיף, נהניתי מאוד והיו לי חיים מאושרים. סבא, אני יודע שתמיד האמנת בי והיית מאוד גאה בי שנהייתי לוחם, אז תהיה גאה גם עכשיו, כי לא נפלתי לחינם.

כל פעם שאני מקריא את זה, אי אפשר. אני מבקש שתהיו ביחד כולכם, תאהבו אחד את השני, חטופים, לא חטופים, משפחות שכול. באמת, באמת כולנו עם אחד, אין לנו לאן ללכת. תבינו, בבקשה אני מתחנן, ביבי, לא ביבי, כן ביבי, די בבקשה, אני ממש מבקש.

אלי דלל (הליכוד):

תבינו, הפילוג הורג אותנו, זה מה שהחיילים שלנו אומרים, הפילוג הורג אותנו.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה לך. תודה, תירגע, תירגע. רפאל, תודה רבה.

רפאל הרוס:

אני רק רוצה להגיד לכם משהו, אני אבא של שי. הרב שלי תמיד אומר, אני מסורתי, אני לפני חודשיים שברתי את השבת. הילדים שלי באו לרב מנדי, ואמרו לו: אבא כבר נוגע בפלאפון בשבת, אז הוא אמר: תעזבו את אבא, שיעשה מה שהוא רוצה. ומילה אחרונה, הרב מנדי אומר לאנשים שבאים להתפלל: ממני אל תבקשו את הברכה, יש את רפאל, שגר בקומה שלישית. הוא יום יום מדליק 19 נרות נשמה בחלקה 10, הוא עבר כבר לחלקה 9, תבקשו ממנו. אז אני פה מברך את כולכם ואת המשפחות שלכם בבריאות טובה, באושר, בשמחה, שתמיד תהיו אנשים טובים, תהיו טובים, תעשו טוב, לדפוק לשכן, לא ראיתם שכן, לדפוק לו בדלת: אדוני השכן, צריך משהו? תהיו אנשים טובים, זה מה שאני מברך אתכם. תודה רבה.

היו"ר משה גפני:

אמן, תודה רבה.

רפאל הרוס:

תהיו טובים, תהיו טובים באמת.

הפסקה שתי דקות.

(הישיבה נפסקה בשעה 11:35 ונתחדשה בשעה 11:46).

היו"ר משה גפני:

אנחנו מדברים כבר די הרבה זמן על הנושא של הפיצויים בצפון. אני לא מבין, אנחנו כולנו חברי הוועדה לא כל כך מבינים, את הדיון האם יש ביישוב שעליו מדברים סוללה או אין סוללה, הצפון ריק.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

הסוללה התרוקנה.

היו"ר משה גפני:

כן, הנושא של הסוללה היה נכון, כאשר היה מדובר בדרום. אין לזה שום קשר לעניין של הצפון. היו פה ודיברו כמה פעמים יישובים לא מפונים. היישוב ריק, המציאות היא שלאנשים יש שם מקום שבו הם עובדים, שבו הם מתפרנסים, במיוחד בצפון שאנחנו מדברים גם על תיירות ביישובים האלה. אנשים פשוט לא יוכלו להתאושש כלכלית מהמציאות שבה הם נמצאים.

עלה גם לדיון הנושא של היישובים הדרוזים. היתה שם סוללה והוציאו את הסוללה, מה זה משנה? היישוב ריק, היישובים עליהם מדברים הם יישובים ריקים וצריך למצוא פתרון לעניין הזה. לכן רק עכשיו בשבועיים האחרונים הממשלה באה עם הצעת תקנות, שאנחנו נצטרך לראות מה אנחנו עושים איתה. מי מציג את התקנות? בבקשה.

יוראי מצלאוי :

אני אתן קצת את הרקע לטובת כולם, כדי שנחזור רגע על הפרטים והשתלשלות התקנות עד עכשיו. מתחילת הלחימה אנחנו התקנו תקנות מס רכוש על רוב אזורי הלחימה. בחודשים אוקטובר עד דצמבר הותקנו תקנות עבור יישובי קו העימות – אני מדבר על הצפון – רמת הגולן צפון ורמת הגולן דרום, כשכמובן לגבי הדרום היה לנו את כל עוטף עזה ועד חודש נובמבר גם את 20 עד 40 ק"מ, כשעשינו שם איזשהו מקדם לגבי חודש דצמבר בגלל הקושי התפעולי. בחודשים ינואר עד אפריל – כאן זה מתחלק, לגבי רמת הגולן יש לנו מסלול אדום לעסקי תיירות ולעסקי חקלאות, כשלושה יש תוספת בחודשים ינואר, פברואר של החלטת הממשלה שנוגעת לעיר אילת ומוסיפה הוצאות מזכות ליתר העסקים ברמת הגולן. בחודשים מרץ ואפריל, ברמת הגולן המצב זהה, רק שהחלטת הממשלה בעניין אילת לא נמצאת, ולכן הם זכאים לקבל הוצאות מזכות רק בעסקי תיירות, וקו העימות כמובן מחודשים ינואר עד חודש אפריל – ואלה גם התקנות שמונחות עכשיו בפני הוועדה, שאותן אנחנו מבקשים להאריך, נותנים מחזורים מלא לכלל היישובים, כאשר היישובים המפונים זכאים גם למסלול אדום, וזה על כלל יישובי קו העימות לאור הלחימה המתמשכת.

בהמשך לבקשת היושב-ראש והוועדה בישיבה הקודמת, שלחתם אותנו לעשות איזושהי בדיקה לגבי היישובים שלא נכללים בתוך המתווה הזה עד היום, בעיקר יישובי הגליל העליון הסמוכים, כל היישובים עמוקה, אמירים, שפיר, שעד היום לא נכנסו למתווה, הם היו חלק מהמתווה הכללי הכלל ארצי עד ה-31 בדצמבר '23 ומהאחד בינואר למעשה לא חל עליהם מתווה, והם סמוכים -

היו"ר משה גפני :

שהם לא מפונים.

יוראי מצלאוי :

- - הם לא מפונים, והם סמוכים לאזור הלחימה. פה אני כן שמח לבשר, שבעקבות הערות הוועדה אני אמרתי שאנחנו נמצאים בתהליך. הוא הבשיל – למעשה, כמעט לפני כשבוע וחצי, שבועיים עברה החלטת ממשלה, שמעניקה פיצוי הוצאות מזכות, למעשה מאריכה את המתווה הכלל ארצי על עסקי תיירות בגליל העליון, ומעניקה להם מסלול הוצאות מזכות, כפי שהענקנו לכלל הארץ.

אליהו רביבו (הליכוד) :

ומתכוונת להתייחס גם למצב שקדם את ההחלטה שלכם, את התובנה שלכם? כי אנחנו מנסים להסב את תשומת לבכם כמעט מאז התחיל מתווה הפיצויים.

יוראי מצלאוי :

חבר הכנסת רביבו, כפי שאמרתי, גם במצב שקדם לאחד בינואר הם היו זכאים מכוח המתווה הכלל ארצי, ולכן אנחנו ממשיכים – למעשה, ניתן להם מענה רציף מתחילת הלחימה, מהשביעי באוקטובר ועד חודש אפריל, שזה מה שאנחנו מביאים עכשיו, ונותן מענה רטרואקטיבי לכלל עסקי התיירות.

היו"ר משה גפני :

אנחנו דיברנו על זה כאן בוועדה.

יוראי מצלאוי :

ודובר פה בוועדה בהמשך לבקשת היושב-ראש.

היו"ר משה גפני :

הוא אמר שהוא בודק.

יוראי מצלאוי :

נכון, בהמשך לבקשת היושב-ראש, הצלחנו להעביר את הדבר הזה, ואני שמח. ראינו ירידת מחזורים באמת משמעותית בעסקי התיירות באזורים האלה. ההחלטה הזו היא גם רחבה, היא חלה על עכו, היא חלה על צפת, היא חלה על ראש פינה, היא חלה על כל היישובים הסמוכים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

זה רק על תיירות?

יוראי מצלאוי :

רק תיירות.

אליהו רביבו (הליכוד):

למה? למה רק תיירות?

יוראי מצלאוי :

אז אני אסביר. דבר ראשון, הטענה שעלתה פה בוועדה – ואליה גם התייחסנו – היא שיש בעיה בצימרים ובעסקי התיירות הסמוכים - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

גם במעגלים היותר רחבים של התיירות.

יוראי מצלאוי :

תיכף אני אגע בזה.

- - החלטת הממשלה נוגעת ונותנת מענה לא רק לעסקי תיירות hard core במובן הצר של המילה, כלומר צימרים ומלונות, אלא נוגעת גם באטרקציות אחרות.

נאור שירי (יש עתיד):

מסעדה זאת אטרקציה?

יוראי מצלאוי :

תיכף אני אגע בתחום של המזון והמסעדות באופן פרטני.

אליהו רביבו (הליכוד):

חקלאות היא לא תיירות, ועדיין יש בה אזורים שנפגעו מתוך אותם אזורים שלא פונו.

יוראי מצלאוי :

אני מתייחס לטענה שעלתה פה בוועדה.

אליהו רביבו (הליכוד):

עלו הרבה טענות.

יוראי מצלאוי :

הטענה העיקרית שעלתה פה בוועדה ביחס לאזורים האלה היתה טענה שענף התיירות נפגע באופן משמעותי. היה פה עמית סופר ורבים אחרים, שטענו שלעסקים האלה יש פגיעה ייחודית, ובאמת כשהסתכלנו בנתונים - - -

אלי מנטבר :

אבל למושג תיירות יש הרבה ענפים.

ינון אזולאי (ש"ס) :

יוראי, אני קצת לא מבין מה זה ענף תיירות. הלכתי לבדוק מה זה ענף תיירות, יש כאלה שאומרים שזה גם מסעדות, ויש כאלה שאומרים שאלה גלריות למיניהן, אנחנו לא מבינים מה זה תיירות.

היו"ר משה גפני :

אם אתה יכול לפרט מה זה עסקי תיירות.

יוראי מצלאוי :

אני אפרט, זה מה שהתכוונתי לפרט עכשיו.

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

במקומות האלה מעגלים מאוד רחבים של עסקים מתפרנסים מתיירות, מתיירים.

היו"ר משה גפני :

זה מה שהוא הולך לומר עכשיו.

יוראי מצלאוי :

מתוך הנחת המוצא הזו אנחנו יצאנו וגם השתדלנו שההגדרה תהיה רחבה ככל הניתן, אבל מצד שהיא לא תפתח אותנו לקריטריונים או לעסקים נוספים שאנחנו לא יכולים להבטיח.

אלי דלל (הליכוד) :

זה כולל גם את הרשויות עצמן?

יוראי מצלאוי :

למה הכוונה הרשויות עצמן?

אלי דלל (הליכוד) :

לסייע לרשות המקומית?

יוראי מצלאוי :

לא קשור לתקנות מס רכוש. ניתן במסגרות אחרות, יש החלטת ממשלה שעברה ללא קשר.

אלי דלל (הליכוד) :

היא לא מתבצעת.

יוראי מצלאוי :

שוב, זה לא קשור לסיוע לעסקים ; זה קשור לסיוע לרשויות מקומיות עד היום, אפשר גם לתת את הנתונים, לסיוע התקציבי שהועבר עד היום לרשויות בצפון ובדרום. הועבר סיוע כזה לאורך החודשים האחרונים, ויש גם סיוע נוסף שאמור להגיע בטווח המידי.

יבגני סובה (ישראל ביתנו) :

תחזור להגדרה של עסקים, שיהיה ברור מה זאת ההגדרה של עסקים שנפגעו – בית מלון? מסעדה? אטרקציה? שאנחנו נראה את הרשימה.

יוראי מצלאוי :

אני מנסה להשיב.

אליהו רביבו (הליכוד) :

יוראי, לפני שאתה מפרט על תיירות, אני לא רוצה להצטמצם רק לתיירות.

יבגני סובה (ישראל ביתנו) :

בוא נשמע בסבלנות, מה רשימת המקומות.

אליהו רביבו (הליכוד) :

ברשותך, לפני שאתה מתקדם לתיירות, בתחילת נובמבר התחלתי לקדם כאן בברכת חבריי ויושב-ראש הוועדה בקשה למתן הכרה לאזורים שפיקוד העורף ראה בהם כראויים לפינוי, אבל פיקוד צפון לא ראה בהם כראויים לפינוי.

יצחק פינדרוס (יהדות התורה) :

הוא דיבר על זה.

אליהו רביבו (הליכוד) :

הוא מדבר אך ורק על האפיק של התיירות.

יצחק פינדרוס (יהדות התורה) :

של התקנות, שעכשיו נוגע לתקנות - - -

אליהו רביבו (הליכוד) :

לתיירות. לא, הוא מדבר רק על התיירות.

נאור שירי (יש עתיד) :

רגע, יש פה משהו חדש : פיקוד העורף אמר כן, ופיקוד צפון אמר לא?

אהרון גמזו :

בדיוק, נכון.

נאור שירי (יש עתיד) :

אני פעם ראשונה שומע על זה.

יצחק פינדרוס (יהדות התורה):

זה היה פה בעשרות דיונים.

אהרון גמזו:

נאור, ושר הביטחון אמר משהו שלישי.

יצחק פינדרוס (יהדות התורה):

זה היה פה בעשרות דיונים, ואיפה הקו שמוותר לפיקוד העורף להגיד ואיפה הקו שמוותר לפיקוד צפון להגיד.

היו"ר משה גפני:

אבל צריך לאפשר לו קודם לפרט את הדברים. יוראי, תפרט בבקשה.

יוראי מצלאוי:

אדוני, אני משתדל. אני אשיב אחד, אחד. חבר הכנסת רביבו אני אענה לך על השאלה, היא לא קשורה במישרין לתקנות האלה, זאת החלטת ממשלה אחרת – 975 שקשורה לבינוי, אני אגע בזה בסוף, אבל זה לא קשור במישרין.

היו"ר משה גפני:

תפרט בבקשה.

יוראי מצלאוי:

אני אפרט לגבי העסקים שנכנסים לעסקי התיירות. לעסקי התיירות ייכנסו אליהם עסקים, כמובן כמו שאמרתי מלונות וצימרים, ובמקביל אנחנו הכנסנו גם הגדרה של אטרקציה – אטרקציה תיירות, שבגדרי ההגדרה הזו אנחנו נכניס כל עסק שהוא או פנאי או תרבות – כלומר: חדרי בריחה, אטרקציות אחרות, נהר הירדן, קיאקים. כל הדברים האלה ייכנסו.

היו"ר משה גפני:

נהר הירדן היה פה.

יוראי מצלאוי:

נהר הירדן ייכנס.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

באיזה מרחק זה מהגבול?

אלי דלל (הליכוד):

ומתי זה ייכנס?

יוראי מצלאוי:

ההחלטה של הגליל העליון חלה על כל מרחב ההתראה של פיקוד העורף, של הגליל העליון. לדעתי, זה מגיע בקצה הכי דרומי לכמעט 25 ק"מ מהגבול.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

אז רמת הגולן?

יוראי מצלאוי :

לרמת הגולן יש מתווה אחר, כמו שאמרתי, היא לא קשורה, והיא מקבלת פיצוי רחב יותר מהפיצוי של הצעות מזכות; היא מקבלת מסלול אדום.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

- - - באזורים המפונים?

יוראי מצלאוי :

לא, ברמת הגולן אין יישובים מפונים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתה יכול לחדד את זה?

היו"ר משה גפני :

אני מבקש שתמשיך לפרט.

יוראי מצלאוי :

לשאלתו של חבר הכנסת בליאק, ברמת הגולן אין יישובים מפונים, מה שיש – אנחנו נותנים שם לכל עסקי התיירות, בגלל הפסקת הפעילות החלקית שיש שם, כי יש שם עדיין הגבלות של פיקוד צפון שחלות, אנחנו נותנים להם להגיש תביעות במסלול אדום לכל עסקי התיירות. זה מסלול רחב ומורחב יותר מההצעות המזכות, לכן הם מקבלים מענה רחב יותר מאלה שמקבל הגליל העליון.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

אבל זה רק חקלאות ותיירות?

יוראי מצלאוי :

ואטרקציות.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

ואטרקציות שעכשיו מחריגים פנימה?

יוראי מצלאוי :

לא לא לא.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

מסלול אדום, לא המחזורים.

יוראי מצלאוי :

אנחנו בפרשנות שלנו ל"מה הם משקי תיירות", גם בתוך המסלול האדום, מכניסים את האטרקציות.

אלי מנטבר :

נהג מונית זה תיירות או לא?

קריאה:

אירועים וכנסים וסוכני נסיעות?

אלי מנטבר:

מפיקי אירועים? מפיקי כנסים?

היו"ר משה גפני:

סלח לי, קיבלת רשות?

אלי מנטבר:

אבל הוא לא אומר את השמות.

היו"ר משה גפני:

אז הוא לא אומר, הוא לא חייב להגיד לך.

אלי מנטבר:

אבל אתה ביקשת. הרי אדוני ביקש, אדוני ביקש שיפרט.

היו"ר משה גפני:

לא נניח לשום דבר בלי שנברר את זה, אבל צריך לעשות את זה מסודר.

אלי מנטבר:

נכון, אני מסכים עם אדוני.

היו"ר משה גפני:

אז להפסיק. יוראי, אנחנו שאלנו בישיבות הקודמת ואני מבקש לדעת, יש מישהו שיש לו בית מלון, אבל לשכן שלו יש חנות מכולת, שניהם נמצאים באותו יישוב, בשניהם היישוב ריק, מה הדין של בעל המכולת?

יוראי מצלאוי:

בעל המכולת כרגע באזורים שהם קו עימות – קו עימות מקבל פיצוי מחזורים מלא; אם הוא יישוב מפונה, הוא גם יכול לתבוע - - -

אליהו רביבו (הליכוד):

אנחנו מדברים על אלה שלא מפונים.

היו"ר משה גפני:

היישוב לא מפונה, יש בו חנות מכולת. מזה חודשים ארוכים לא בא אליו איש אחד לקנות במכולת – לא מפונה, קרוב לקו העימות.

אליהו רביבו (הליכוד):

בדיוק.

יוראי מצלאוי :

בתוך יישובי קו העימות, כ-70% מהיישובים לא מפונים, משמע ש-70% מהיישובים בקו העימות, שלא מפונים כפי שאמרתי, זכאים למסלול מחזורים מלא, ולכן הפיצוי שאנחנו מעניקים להם במסגרת התקנות האלה – אנחנו לא משרטטים את קו הגבול לפי החלטות הפינוי, אלא אנחנו הולכים הרבה יותר מקל.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

מסלול מחזורים, לא הוצאות מזכות.

יוראי מצלאוי :

מסלול מחזורים מלא, לא הוצאות מזכות, וגם את זה הרחבנו עוד יותר בהחלטת הממשלה ואמרנו שגם יישובים שהם לא בקו העימות, אבל הם בקו המגע והם עסקי תיירות - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

כל העסקים יקבלו מחזורים מלא? לא תיירות, המכולת? סדנה?

אליהו רביבו (הליכוד):

פיצוי מחזורי זה כמו כל הארץ.

יוראי מצלאוי :

אני אסביר, בתוך קו העימות יש 70% מהיישובים שהם לא מפונים. ה-70% מהיישובים האלה יהיו זכאים למסלול מחזורים, ללא קשר - - -

אלי דלל (הליכוד):

הוא לא נמצא בקו העימות? לא הבנתי.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

כל העסקים.

יוראי מצלאוי :

כל העסקים, כל העסקים ללא הבדל - - -

אלי דלל (הליכוד):

שלא נמצא בקו העימות?

יוראי מצלאוי :

שוב, אני חוזר, בתוך קו העימות זה בנק של יישובים. 30% מתוך היישובים האלה הם יישובים מפונים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

שזה מסלול אדום.

יוראי מצלאוי :

שזה מסלול אדום או מחזורים, הם יכולים לבחור, לבחירתם. 70% מהיישובים האחרים הם יישובי קו עימות, אבל הם לא פונו. היישובים האלה, ללא קשר לעסק תיירות, כלל העסקים זכאים למסלול מחזורים.

נאור שירי (יש עתיד) :

אבל זה כלל העסקים בארץ, לא?

יוראי מצלאוי :

לא, לא, ממש לא.

אלי דלל (הליכוד) :

אני רוצה לשאול אותך ספציפית, איפה נמצא בית ג'ן?

נאור שירי (יש עתיד) :

צריך לחמד.

היו"ר משה גפני :

לא לא, לא צריך לקרוא לאף אחד.

נאור שירי (יש עתיד) :

גפני רוצה להגיד משהו, בשורה.

היו"ר משה גפני :

שום בשורה ושום כלום.

נאור שירי (יש עתיד) :

חמשת היישובים הדרוזים.

היו"ר משה גפני :

אנחנו דיברנו הרבה על היישובים הדרוזיים. אמר פה שר האוצר באחת הישיבות - -

נאור שירי (יש עתיד) :

"על גופתי".

היו"ר משה גפני :

"על גופתי".

נאור שירי (יש עתיד) :

לא, את זה הוא אמר על התקציב, על גופתו יהיה קיצוץ בתקציב לחברה הדרוזית, רק מה? הוא לא דאג לתקציב לחברה הדרוזית.

היו"ר משה גפני :

יוראי, אני רוצה תשובה, תגיד לי עם מה אנחנו יוצאים מפה לגבי היישובים הדרוזים.

נאור שירי (יש עתיד):

רגע, תן ליוראי לענות.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

עוד לא סיימנו עם רמת הגולן.

נאור שירי (יש עתיד):

יש גם יישובים דרוזים ברמת הגולן.

אלי דלל (הליכוד):

ברשותך אדוני היושב-ראש, אני רוצה לומר לכם, אתמול הייתי בהלוויה בבית ג'ן. אני רוצה לומר לכם שיש להם כאב עצום מאוד מאוד. אחרי זה הייתי אצל ראש המועצה, והוא אמר לי: תראה, יש פה אנשים שלא התפנו. מי שהוכרח להתפנות, משלמים לו, אבל אותנו, אפילו אם היו מכריחים אותנו, אנחנו לא מתפנים. לנו לא משלמים, אף אחד לא מתייחס אלינו. הם היו כבר במספר פגישות עם ראש הממשלה ועם נציגים מהממשלה, ושום דבר לא זז. אני חייב לומר שתוך כדי הישיבה, התקשרתי גם ללשכת ראש הממשלה, ובפועל שום דבר לא זז, זאת אומרת: יש הבטחות על הבטחות על הבטחות.

כשמדברים על תיירות, כמו שנאמר פה, יש גם מסעדות שאף אחד לא מגיע אליהן. חלק גדול מהם הם אנשי צבא, יש שם קושי גדול מאוד למי שנמצא ביישוב. הם אמרו לי: מודדים אותנו אם סניף הדואר נמצא במרכז או לא. הם נמצאים בפועל שישה ק"מ מגבול לבנון, אבל מודדים אותם כעשרה ק"מ. יש כל כך הרבה בעיות ביישובים האלה. אני חושב שמדינת ישראל חייבת לא מעט ליישובים הדרוזיים. אני חושב שפה צריך לקחת את היישובים האלה – ודיברנו על זה בעבר, אבל בפועל שום דבר לא מתבצע, והם מרגישים כעס גדול מאוד.

היו"ר משה גפני:

אני רוצה התייחסות, בגלל שאנחנו שוברים את הראש כבר - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

שאלה בהמשך.

היו"ר משה גפני:

על הדרוזים?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

לא.

היו"ר משה גפני:

אז רגע, תן לי לסיים. אני רוצה תשובה לגבי הנושא של הדרוזים. אגב חבר הכנסת דלל, כאן בוועדה על הדרוזים אין דבר כזה שאנחנו מנפנפים.

אלי דלל (הליכוד):

נכון. דרך אגב, חמד היום לא נמצא, כי יש להם חג.

נאור שירי (יש עתיד):

למען הפרוטוקול והדיוק ההיסטורי, האוכלוסייה הדרוזית, החברה הדרוזית במדינת ישראל מופלית מיום הקמת מדינת ישראל, לא מנפנפים, אנחנו נזכרים בהם רק בלוויות.

היו"ר משה גפני :

אבל כאן בדיונים בוועדה הנושא הזה לא ירד מסדר היום.

נאור שירי (יש עתיד) :

גם כאן בוועדה, החברה הדרוזית מופלית, כמו יתר המיעוטים במדינת ישראל.

היו"ר משה גפני :

לא חשוב, הבנתי.

נאור שירי (יש עתיד) :

לא, רק הדיון ההיסטורי, אנחנו צריכים לדייק את זה.

היו"ר משה גפני :

בסדר, ההיסטוריה - - -

נאור שירי (יש עתיד) :

כן, ההיסטוריה לא משנה פה לאף אחד.

היו"ר משה גפני :

יוראי, תדבר בבקשה לגבי רמת הגולן ונמשיך הלאה.

נאור שירי (יש עתיד) :

מה היסטוריה? זה ליבה...

יוראי מצלאוי :

אני אתייחס לשאלתו של היושב-ראש, אני רק אגיד - - -

נאור שירי (יש עתיד) :

קרויזר, למה תמיד התשובה שלך היא "אבל אתם", תענה לעניין.

היו"ר משה גפני :

נאור, הוא מדבר עכשיו על הדרוזים.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית) :

שאלתי שאלה.

נאור שירי (יש עתיד) :

אמרת "אתם", השאלה שלך היא "אתם", האם יש לך תשובה שהיא לא "אבל"?

היו"ר משה גפני :

נאור, הוא מדבר על הדרוזים.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

לא, לא אמרתי כך "אבל".

נאור שירי (יש עתיד):

אין כך תשובה לעניין.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

אז תדבר על ההיסטוריה, תדייק.

נאור שירי (יש עתיד):

אני מדייק.

היו"ר משה גפני:

נאור, הוא מדבר על הדרוזים.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

זה לא מעניין אותנו, הוא רק רצה לשאול שאלה, הוא לא רצה תשובה.

יוראי מצלאוי:

אני אתייחס לנושא של הדרוזים, אבל לפני אני רואה שעולות הרבה שאלות. אני מבטיח, גם אני, לא לעזוב את הדיון עד שאנחנו נשיב לכולם, אני פה, זה כדי להרגיע. לגבי הדרוזים, מה חל עליהם עד עכשיו ומה המצב העדכני? מה שחל עד עכשיו זה שבחודשים אוקטובר עד דצמבר הם קיבלו מחזורי מלא והיו חלק מכלל יישובי קו העימות. הסיבה לכך היתה אחרי מאמץ נורא גדול שעשינו, בעיקר מול פיקוד העורף ופיקוד צפון, אגב טענות שעלו פה בוועדה. עשינו בדיקה נוספת וראינו שיש שם עוד כל מיני קריטריונים נוספים שמתקיימים באזור, בין היתר חסימת צירים ושהייה של כוחות ביטחון וסוללות ארטילריה, שאפשרו לנו לאבחן אותם ולהכניס אותם.

היו"ר משה גפני:

היות ונאור שירי מתייחס להיסטוריה, כדאי שנדע שאת הטלפונים אני הייתי צריך לעשות גם לפיקוד העורף וגם לפיקוד צפון. היתה לי מלחמה איתם, אני עשיתי את הטלפון ממשרד בוועדת החוץ והביטחון, ואז זה באמת הסתדר, אבל אז התחילה הבעיה כשהוציאו את הסוללה.

יוראי מצלאוי:

היו שיחות רבות והשקענו בזה מאמצים רבים, שבסוף נשאו פרי והצלחנו להכניס אותם על בסיס הקריטריונים שאמרתי עכשיו.

נאור שירי (יש עתיד):

תודה רבה ליושב-ראש ועדת הכספים. עכשיו נתפנה לטפל בקווי החשמל, בתשתית מתארית, ביישוב דרוזי, בהסדרת הקרקעות, בהסדרת חוק הלאום.

היו"ר משה גפני:

נאור, בסדר, מספיק.

שלומית ארליך:

כיוון שהתעוררו שאלות לגבי נושא הארטילריה, באמת נבדק ונמצא שבאותה העת היתה ארטילריה ביישובים.

יוראי מצלאוי :

נכון, יש לנו נ"צ מדויק של הסוללה, ששהתה ליד היישוב - -

היו"ר משה גפני :

אני לא יודע, אני לא בטוח במדויק הזה, אבל לא חשוב.

יוראי מצלאוי :

אפשר להעביר אותו - - -

היו"ר משה גפני :

זה גם לא משנה, משנה אם היתה שם סוללה או לא היתה, היישוב ריק, אנשים לא באים לשם.

יוראי מצלאוי :

אבל אדוני היושב-ראש, אני רוצה לעשות סדר בכל הבלגן הזה. זה מה שחל עד ה-31 בדצמבר. מהאחד בינואר '24 - - -

היו"ר משה גפני :

היות ואני סומך על כל מילה שלך, אל תהיה ודאי לגבי הסוללה שהיתה שם. יש מישהו מבין חברי הוועדה שלא בטוח והוא קרוב יותר ליישוב, הוא לא בטוח שהיתה סוללה.

יוראי מצלאוי :

הנחת המוצא שלי בעבודה עם הקולגות שלי במשרדי הממשלה האחרים, שהם אומרים את האמת.

היו"ר משה גפני :

אני יותר סומך על חבר הוועדה שקרוב ליישוב ההוא ואמר : בוודאות לא היתה סוללה.

יוראי מצלאוי :

אבל אני אומר שלבקשת הוועדה ולבקשת היושב-ראש, כשעלו טענות כאלה, אנחנו הלכנו לבדוק שוב וביקשנו מהצבא את הנ"צ המדויק שבו שהתה הסוללה וקיבלנו אותו, ואני גם יודע להגיד לכם באיזה יום פונתה משם הסוללה ובאיזה יום היא עלתה לשם.

היו"ר משה גפני :

יוראי, הרי ברור לכולנו שהצבת הסוללה במיקום הספציפי שלה באה לתת ביטוי להצדקה או לא, כי אני הראיתי לכם שלדוגמה במושב עבדון עד הרגע שהגיעה הבקשה בתחילת נובמבר, הסוללה היתה לפני הצומת ובעקבות הפנייה אני הגעתי לשם פעם נוספת והסוללה עברה מעבר לצומת במרחק של 50 מטר. 50 מטר שינוי מיקום סוללה באותו אזימוט, לא משנה את השגת המטרה שלה ואת הצדקת הצבתה, בוא נהיה מדויקים.

יוראי מצלאוי :

באיזה יום פונתה משם הסוללה.

אליהו רביבו (הליכוד) :

שלה, באה לתת ביטוי להצדקה לפינוי או לא, כי אני הראיתי לכם שעד הרגע שהגיעה הבקשה בתחילת נובמבר, מעבר לצומת במרחק של 50 מטר, שינוי מיקום סוללה לא משנה את השגת המטרה שלה ואת הצדקת הצבתה, בוא נהיה מדויקים.

היו"ר משה גפני:

יוראי, בוא נתקדם.

יוראי מצלאוי:

אני רק רוצה להשיב, כי זה חשוב: אחד, אם היה שינוי של 50 מטרים ובדקנו את זה - -

אליהו רביבו (הליכוד):

אני הייתי.

יוראי מצלאוי:

- - זה לא המצב, הסוללה פונתה לחלוטין מהאזור של היישובים הדרוזים.

לגבי ההחלטה במקום, היא לא נשענה רק על סוללת הארטילריה, היא נשענה גם על קריטריונים אחרים של חסימת צירים באזור וכו', שלא מתקיימת היום, בסדר? זאת נקודה נוספת שחשוב לזכור.

אהרון גמזו:

למה לא על ירידת מחזורים?

יוראי מצלאוי:

אני מבין שיש הרבה סוגיות, אני גם מבטיח לענות, אבל תנו לי שניה אחת לנסות להשיב נושא, נושא.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אומרים שאני יחסית בתוך האירוע הזה מההתחלה, אבל גם אני היום מתקשה להבין. בגדול, היו שלושה מסלולים בגדול: הוצאות מזכות, מחזורי ומסלול אדום. אתה יכול לעשות סדר מה חל איפה באזור הצפון בהתאם לחלוקה שלכם בהתאם לאזורים?

יוראי מצלאוי:

באזור הצפון ביישובים שהם מפונים והם יישובי קו עימות, כל היישובים האלה מקבלים, לבחירתם, או מסלול מחזורי או מסלול אדום, זה לגבי היישובים המפונים.

היישובים הלא מפונים שהם יישובי קו עימות מקבלים מסלול מחזורי, אני מדבר עכשיו רק על החודשים - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

מה ההגדרה של קו עימות?

יוראי מצלאוי:

קו עימות זאת הגדרה שנמצאת בהחלטת ממשלה, יש רשימת יישובים.

ינון אזולאי (ש"ס):

זה ק"מ.

יוראי מצלאוי :

זה לא נשען על ק"מ, זה נשען על קריטריונים ביטחוניים שקובע פיקוד העורף ומעדכן אותם מעת לעת.

נאור שירי (יש עתיד) :

כמה עת לעת?

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

מקבלים מסלול מחזורים עד סוף אפריל כרגע?

יוראי מצלאוי :

נכון.

אמיר דהן :

אלה התקנות שהבאנו לכאן.

יוראי מצלאוי :

אלה התקנות שנמצאות עכשיו על שולחן הוועדה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

לא רק תיירות וחקלאות, כל סוגי העסקים.

אמיר דהן :

כלל העסקים של קו העימות.

היו"ר משה גפני :

רק אני מבקש, לא להגיד עד סוף אפריל, אנחנו נצטרך להחליט.

ינון אזולאי (ש"ס) :

עד סוף אוגוסט? עד סוף אוגוסט הבאתם עכשיו? מה אתה צוחק? עד סוף אוגוסט הבאתם?

יוראי מצלאוי :

הבאנו מרץ-אפריל. הדיווח הוא דו-חודשי. עד היום כל פעם הבאנו חודשיים : הבאנו את ינואר-פברואר, הבאנו את מרץ-אפריל, והעדכון הבא הוא מאי-יוני, חודש יוני לא הסתיים.

ינון אזולאי (ש"ס) :

לא הבנתי, אז עכשיו לא הבאתם לנו את מאי-יוני? לזה התכוון נאור שירי היסטוריה. מרץ-אפריל זאת כבר היסטוריה, הייתם צריכים להביא עכשיו מאי-יוני, אגב אני חושב עד סוף אוגוסט.

נאור שירי (יש עתיד) :

עד דצמבר, עד שאמרו להם שהם מפונים.

היו"ר משה גפני :

אנחנו עוברים מנושא לנושא. אתה יכול להשיב לוולדימיר לגבי הנושא של - - - ?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אז אמרת לא מפונים, קו עימות.

היו"ר משה גפני:

ולחזור לדרוזים, היית באמצע התשובה.

ינון אזולאי (ש"ס):

יש לך את השלישי שעוד לא אמרת.

יוראי מצלאוי:

השלישי שהוא לא מפונים ולא קו עימות זה ישובים שהם בגליל העליון, והם זכאים מחודש אוקטובר, ועכשיו מכוח החלטת הממשלה גם עד אפריל, למסלול הוצאות מזכות. עד ה-31 בדצמבר '23 זה כלל העסקים, מהאחד בינואר '24 עד סוף חודש אפריל – זה רק עסקי תיירות.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

האם יש לדעתכם בכל אזור הצפון, בכל אזור הלחימה, רבע לחימה או חצי לחימה, ישובים שעדיין נופלים בין הכיסאות?

יוראי מצלאוי:

אני מניח שיכולים להיות כאלה, בסוף תמיד הקו עובר איפה שהוא, אני לא יודע להגיד באופן חד-ערכי שאין ישוב שנופל, אבל אני כן יכול לומר שהנחת העבודה שלנו היתה הכי מקילה שאנחנו יכולים, ניסינו לקחת את הקו הכי רחוק שאותו אנחנו יודעים להצדיק עם קריטריון משפטי מקצועי שעובר, והקריטריון הזה היה סמיכות לאזור שהוא אזור שבו יש הנחיות מחמירות, כלומר: סמיכות ליישובי קו העימות. זה משהו שהוא תקדימי, זה לא נעשה אף פעם, זה נעשה פה לבקשת ועדת הכספים. אנחנו עמלנו על זה קשות.

ינון אזולאי (ש"ס):

אגב, בהמשך לשאלה של ולדימיר ולתשובה שלך, אכפת לכם לקבל מאתנו את העזרה, שנגיד לכם איפה יש יישובים שנפלו בין הכיסאות? כי אמרת שנפלו בין הכיסאות.

יוראי מצלאוי:

אני לא אמרתי שנפלו, אמרתי שאני מניח.

ינון אזולאי (ש"ס):

יכול להיות, אמרת שאתה מניח. אנחנו רוצים לעזור לכם ולתת לכם יישובים שנפלו בין הכיסאות, אתם תוכלו להכניס אותם כשנביא אותם?

יוראי מצלאוי:

אני תמיד פתוח, אם יש מקרים פרטניים שנפלו בין הכיסאות ואפשר לבדוק אם אפשר לעזור או לא, אני רק אומר ככלל, אנחנו מייצרים כמשרד אוצר פתרונות רוחביים ולא פתרונות קונקרטיים.

ינון אזולאי (ש"ס):

אנחנו רוצים להרחיב.

נאור שירי (יש עתיד):

זאת תחילתה של הבעיה.

ינוו אזולאי (ש"ס):

לא, זה הרוחבי, שאנחנו גם רוצים לעזור להם להרחיב את העניין.

היו"ר משה גפני:

ינוו, אם יהיו יישובים כאלה - -

נאור שירי (יש עתיד):

זאת החלטת ממשלה?

היו"ר משה גפני:

אני באמצע המילה, לא המשפט.

- - אם יהיו יישובים כאלה, כפי שאתה אומר, אנחנו כוועדה נגיד ליוראי ולאמיר - -

נאור שירי (יש עתיד):

היישובים הם בהחלטת ממשלה?

יוראי מצלאוי:

היישובים המפונים - - -

נאור שירי (יש עתיד):

זאת שאלה בהמשך לשאלה שלך.

היו"ר משה גפני:

לא לא.

נאור שירי (יש עתיד):

לא בהחלטת ממשלה?

היו"ר משה גפני:

לא, לא.

נאור שירי (יש עתיד):

בתקנות?

יוראי מצלאוי:

היישובים המפונים הם מכוח החלטת ממשלה 975.

נאור שירי (יש עתיד):

אז הם כן.

היו"ר משה גפני:

המפונים, אנחנו מדברים על כאלה שנופלים בין הכיסאות. המפונים זה ברור.

נאור שירי (יש עתיד):

היישובים שעכשיו הבאת הם בהחלטת ממשלה?

יוראי מצלאוי:

היישובים שעכשיו הבאנו הם יישובי קו העימות, הם נשענים בין היתר גם על החלטה שמגדירה את יישובי קו העימות – גם זה הוגדר בהחלטת ממשלה, אבל היא בעיקר נשענת על מפת פיקוד העורף, מי נכנס לאזור שנקרא אזור התרעה קו עימות.

היו"ר משה גפני:

מה התשובה בהגדרה השלישית, מה שוולדימיר שאל?

יוראי מצלאוי:

השבת, אמרתי שכל עסקי התיירות מהאחד בינואר עד 31 בדצמבר '24 היו זכאים כלל העסקים למסלול המסלול הארצי להוצאות מזכות לכלל העסקים. מהאחד בינואר עד סוף חודש אפריל הם יהיו זכאים להוצאות מזכות, שוב רק יישובי אזור התרעה גליל עליון רק עסקי התיירות.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

למה לא לתת את זה לכלל העסקים?

יוראי מצלאוי:

דבר ראשון, הטיעון והפניות שאנחנו קיבלנו, גם פה שעלו בוועדה וגם שאנחנו קיבלנו בערוצים אחרים, היו בעיקר על עסקי התיירות, ושם אנחנו גם זיהינו ירידות מחזורים משמעותיים, בניגוד לעסקים אחרים; בסופרים לדוגמה אנחנו לא רואים את זה, גם באותו אזור אין ירידות מחזורים.

קריאה:

ומסעדות?

יוראי מצלאוי:

תלוי איזה מסעדות.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

באולמות אירועים?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אם אין ירידה באותה מסעדה, היא לא תקבל.

היו"ר משה גפני:

אתם לא נותנים לו להשלים משפט, איזה מסעדות? מי כן ומי לא?

יוראי מצלאוי:

לגבי המסעדות בגליל העליון, כמו שאמרתי, אנחנו לא הצלחנו לייחד – אנחנו יודעים שיש מסעדות ספציפיות, יש תחום ספציפי שנשען ברובו על תיירות, אבל לא הצלחנו בהגדרה של אטרקציה לייחד ולהבחין.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אבל יוראי, מסעדה שלא יורדת במחזור לא תקבל פיצוי.

ינון אזולאי (ש"ס):

מה זה לא הצלחת לאבחן שהיא אטרקציה? מה חשבת, שיהיה לו במסעדה - - -

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

לא, אבל אתה רואה את זה בהכנסות - - -

ינון אזולאי (ש"ס):

עצם זה שמגיעים לשם בתקופה כזאת, שאתה יודע שיש לו את הירידה הזאת – קח את צפת למשל, זאת עיר תיירותית, לא יעזור כלום, לך עכשיו למסעדות שם ותראה את הירידה שם.

יוראי מצלאוי:

בצפת אנחנו קיבלנו - -

ינון אזולאי (ש"ס):

- - המסעדות לא במתווה.

יוראי מצלאוי:

התחום של המסעדות הוא חלק מתחום המזון, הוא לא אינהרנטי לתחום התיירות. בחלק מהסקטור הזה, חלק ממנו, פלח מאוד מסוים שלו, אפשר להגיד שהוא נשען. אנחנו לא יכולים לאבחן אותו, לא יודעים לבדוק מה הוא.

ינון אזולאי (ש"ס):

אתה יכול לאבחן אותו, אתה יכול. אתה יודע מה, לגבי סופר אני יכול להגיד לך, אתה יודע למה תראה בסופר את הירידה? באים אנשים בחוץ, שוכרים דירות או מחליפים דירות, ואז תראה אותן קניות פחות יותר, זה בסדר. לגבי מסעדה, תושב המקום לא כל יום יוצא למסעדה, אבל אדם שמגיע בתור תייר בתקופה הזאת, כל יום יוצא למסעדה הוא ומשפחתו, ולכן אתה יכול לראות שיש פחות תיירות באותה תקופה. אתה רואה שיש ירידה במסעדות, אתה רואה את הגלריות למשל.

יוראי מצלאוי:

גלריות נכנסות, גלריות נכנסות, וזה חלק מהמגמה שניסיתי להסביר.

ינון אזולאי (ש"ס):

אמנות, גלריות, הכול נכנס?

יעל אליה:

גלריה כן ומסעדות לא? אפשר לראות הכנסות, מה הבעיה לראות הכנסות?

ינון אזולאי (ש"ס):

יוראי, תסביר לי למה מסעדות לא יכולות להיות.

נאור שירי (יש עתיד):

למה גלריה כן ומסעדה לא?

יוראי מצלאוי:

אנחנו הרחבנו ככל הניתן את ההגדרה.

נאור שירי (יש עתיד):

לא, למה גלריה? זאת השאלה.

יוראי מצלאוי:

אני מסביר, ההגדרה אומרת שזה עסק תיירותי ייחודי, שנשען על מיזם תרבות או מיזם פנאי. להגדרה הזו הצלחנו להכניס גם מיזמי תרבות, גם גלריה, בסדר? מסעדות, אני לא יכול להגיד שאלה מיזמי פנאי או תרבות.

ינון אזולאי (ש"ס):

תיירות.

יוראי מצלאוי:

ולכן התקשינו לאבחן את זה.

שרן מרים השכל (הימין הממלכתי):

ואם יש מפיקי פסטיבל נגיד, או פסטיבל שהיה אמור להיות באותה תקופה ברמת הגולן או באזור אחר, זה גם כולל אותם? מפיקי פסטיבל או פסטיבל שנמצא שם בכל שנה, זו המשרה שלו, זו העבודה – פעם בשנה הוא מפיק פסטיבל בגולן בצפון, בקריית שמונה, והשנה הוא לא יכול לקיים אותו, האם גם הוא נחשב לעסקי תיירות? אלה תיירים שמגיעים מכל הארץ לאותו אירוע.

אמיר דהן:

את נתת סוגיה שהיא קצת שונה, כי אותו מיזם עושה במהלך כל השנה אירועים בכל מיני מקומות, ויש לו אפשרות להתפרנס במקומות אחרים.

אלי מנטבר:

אבל יש חברות שחיות שם, שמתפקדות שם.

שרן מרים השכל (הימין הממלכתי):

אבל אם זו חברה, שלמעשה יש לה ירידה של 90% מההכנסות?

אמיר דהן:

אם החברה הזאת מתעסקת רק באירוע אחד והיא עושה אותו פעם בשנה באזור הזה, אז כן; אבל אם 90% מהאירועים שלה באזור המרכז ויש לה אירוע שהיא עושה פעם ב- בצפון, אלה לא העסקים שהמדינה מפצה.

שרן מרים השכל (הימין הממלכתי):

אבל אם 70% מהתעסוקה שלה בצפון?

אמיר דהן:

אז כן.

קריאה:

אם היא עושה את האירוע בצפון אבל החברה ממוקמת בתל אביב, אז הוא יקבל?

אבירם אלון:

אמיר, מה שאתה אומר עכשיו מכניס פנימה את אולמות האירועים, ואולמות האירועים לא בפנים. אני שואל אתכם שאלה, את חברי הכנסת.

היו"ר משה גפני:

לא, אתה לא שואל. אתה יכול לבקש, אתה לא שואל.

אבירם אלון:

אוקי, אני יכול לשאול?

היו"ר משה גפני:

לא. אמיר, אני מחכה בסבלנות לתשובה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

כי גם לגישתכם לגבי המסעדות, אם אותו עסק לא נפגע, על פי הקריטריונים שלכם, הוא לא יקבל פיצוי.

יוראי מצלאוי:

אבל השבנו על השאלה הזאת גם בעבר, חבר הכנסת בליאק. יש ירידה אינסידנטואלית שיכולה להשתקף, שלא קשורה למלחמה לכ-25% מהעסקים - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

- - באופן תיאורטי זה יכול להיות, כן.

יוראי מצלאוי:

- - לא באופן תיאורטי, על פי הנתונים שאנחנו רואים גם ללא קשר למלחמה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אבל כאן, בהתחשב בנסיבות, יש לנו יסוד סביר להניח שהירידה שלו כן קשורה לאירוע.

יוראי מצלאוי:

כי יש עסקים שנסגרים, ויש להם נפילת מחזורים באופן טבעי ללא קשר. כל שנה יש ירידת מחזורים.

נאור שירי (יש עתיד):

יש גם עלייה.

יוראי מצלאוי :

נכון, ולכן אני מנסה להסביר את היכולת שלנו לאבחן באיזה מקרים ירידת המחזורים - - -

היו"ר משה גפני :

יוראי, היה פה ראש העיר צפת למשל. בצפת המסעדות סגורות.

יוראי מצלאוי :

אני דיברתי עם ראש העיר באופן אישי. הוא מאוד מרוצה מההסדר הזה.

היו"ר משה גפני :

הוא רוצה לעלות פה בזום.

יוראי מצלאוי :

הוא מבין, ואני הסברתי לו כמה פעמים.

היו"ר משה גפני :

אבל אני רוצה להיות מרוצה, לא הוא.

יוראי מצלאוי :

אני רק אומר, אתה העלית את זה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

יכול להיות שראש העיר מרוצה, אבל יש פה נציגים של העיר שלא מרוצים.

היו"ר משה גפני :

כן, אני מעלה את זה. המסעדות סגורות בגלל - - -

קריאה :

זה הרע במיעוטו, זה לא שהוא מרוצה.

עינב צנגאוקר :

אני לא מבינה על מה אתם מדברים כאן, אני שומעת מסעדות, אני שומעת אירועים, אני שומעת הפקות, אני שומעת פסטיגלים, אני שומעת אטרקציות. הבן שלי מתן חטוף בעזה – שמונה חודשים, מתי תדברו עליו? תחת איזה סעיף בספר התקנות הוא נמצא? תחת איזה סעיף הפסקת המלחמה נמצאת? במה אתם עוסקים? תחזירו לי את הילד שלי הביתה. אני לא מאמינה שאני צריכה לשבת כאן ולשמוע דברים שלא קשורים בלחימה עכשיו ברצועה, שלא קשורים בעסקה, שלא קשורים בחזרה של החטופים הביתה.

גפני, אני מבקשת ממך לענות לי. למה אני, אימא של חטוף, צריכה להגיע לכאן ולשמוע את הדיבורים המיותרים האלה? המיותרים האלה, עם כל הכבוד, וכואב לי על מה שקורה בצפון, אבל יש לנו ממשלה שלא מקבלת החלטות.

היו"ר משה גפני :

אנחנו דיברנו על זה שעה, כמעט שעתיים. דיברנו על זה היום.

עינב צנגאוקר :

אז בפעם כשאתה מדבר שעה על החטופים, תשלח לי כדי שאני אהיה מעודכנת, כי בינתיים אתם לא מעדכנים אותנו בכלום.

היו"ר משה גפני :

אנחנו - - ?

עינב צנגאוקר :

אתה, כן, כנבחר ציבור. כן, אני צריכה לדעת מה קורה עם הילד שלי, מתי אני צפויה לראות אותו, איך אני צפויה לראות אותו. זה מה שיש לכם לעשות, לדאוג לשיפוי, לפיצוי... מה עם החטופים שמוחזקים בשבי? מה עם הבנות, שאלוהים יודע מה עובר עליהן? מה עם הילדים שם? מה עם החיילים שלנו שנופלים על בסיס יומי? עד מתי תשתקו? משלים את החיילים שנכנסים לאתר חטופים, כדי שייצאו ויקבלו אותם גבורה לאומית, והם משלמים על זה בדם, בחייהם – עד מתי? למה אתה לא עונה לי? למה אתה לא עונה לי? אתה לא חושב שמגיעה לי תשובה?

היו"ר משה גפני :

אני חושב שמגיעה, אני נותן תשובה. בפגישות שאני מקיים עם כולם, אני נותן.

עינב צנגאוקר :

איתי אתה לא נפגש.

היו"ר משה גפני :

את לא ביקשת, תבקשי אני אפגש איתך.

עינב צנגאוקר :

ומה הבעיה להגיד לי כאן?

היו"ר משה גפני :

זה לא המקום.

עינב צנגאוקר :

זה המקום, זה המקום שמתקבלות החלטות. זה המקום שמתקבלות החלטות. עסקת פעם בפרטי העסקה? עסקת פעם בללחוף על ראש הממשלה להחזיר את הילד שלי הביתה? עסקם באובדן החיים הלא נורמלי שאנחנו מאבדים ברצועה? של חיילים יקרים? זה לא להאמין, המדינה איבדה את עצמה.

היו"ר משה גפני :

אני מבקש לדעת תשובה לגבי הדרוזים, אבל תעשה את זה ברצף.

יוראי מצלאוי :

לגבי הדרוזים, כמו שאמרתי, עד ה-31 בדצמבר הם היו זכאים לפיצוי המלא מחזורים כחלק מכל יישובי קו העימות, ומהאחד בינואר 24' אנחנו ניסינו בשיחות ארוכות – אתם גם יודעים את זה פה בוועדה – מול פיקוד העורף, מול פיקוד צפון, לבדוק אחרי העדכון שקיבלנו, שהסוללה לא נמצאת שם ושחסימות הכבישים הוסרו וגם השהייה של הכוחות שם במבנים והשימוש בתשתיות האזרחיות גם הוא ירד מהפרק. ניסינו לאתר איזה שהם קריטריונים אחרים שיכולים לאבחן, אבל לפני זה, אני כן רוצה לגעת רגע במה חל עליהם היום, כי זה לא שאנחנו לא נותנים מענה ליישובים הדרוזיים, אנחנו נותנים להם מענה, ומענה רחב יותר ממה שניתן ליישובי הגליל העליון. כמו שאמרתי, עד ה-31 בדצמבר הם קיבלו זכאות מלאה למסלול

מחזוריים. בחודשים ינואר ופברואר, מכוח החלטת הממשלה של אילת, כלל העסקים בשלושת היישובים האלה זכאים להוצאות מזכות.

היו"ר משה גפני:

מה היישובים?

יוראי מצלאוי:

שלושה.

היו"ר משה גפני:

ארבעה.

יוראי מצלאוי:

יאנוח-ג'ת, בית ג'ן וכסרא סמיע, שלושה יישובים. כסרע סמיע, בית ג'ן ויאנוח-ג'ת, שלושה יישובים, אין עוד יישובים.

נאור שירי (יש עתיד):

לא, חמד אמר אז חמישה.

יוראי מצלאוי:

לא, יש את היישובים של גוש חלב וכו', הם בפנים בתוך יישובי קו העימות והם זכאים לפיצוי.

ינון אזולאי (ש"ס):

חמד אמר חמישה, אבל בסופו של דבר היו שלושה.

יוראי מצלאוי:

שני היישובים האחרים שעליהם חמד דיבר - -

ינון אזולאי (ש"ס):

כי הם נמצאים בקו עימות.

היו"ר משה גפני:

יש ויכוח אם מדברים חמישה, ארבעה או שלושה, אבל אנחנו מדברים על אותו דבר.

יוראי מצלאוי:

בוא נעשה סדר, שני היישובים עליהם חמד דיבר - גוש חלב וכו', אלה יישובים שנמצאים בתוך יישובי קו העימות והם מקבלים מענה, הם זכאים לפיצוי. שלושת היישובים שנשארו - יאנוח-ג'ת, בית ג'ן וכסרא סמיע - הם גם יישובים עליהם ניתנה חוות הדעת הספציפית של פיקוד העורף שאותה קיבלנו לחודשים אוקטובר עד דצמבר, והם היישובים שגם נשארו במחלוקת בחודשים ינואר עד אפריל, כשאני מציין שוב, בניגוד ליתר יישובי הגליל העליון, הם בחודשים ינואר ופברואר, כלומר שלושת היישובים הדרוזיים, מכוח החלטת הממשלה של אילת, זכאים להוצאות מזכות לכלל העסקים, לא רק עסקי תיירות, כלל העסקים: גם מכולת, גם סופרמרקט, כל עסק בשלושת היישובים האלה בחודשים ינואר ופברואר זכאי להוצאות מזכות.

היו"ר משה גפני:

זאת תשובה לדרוזים ביישובים האלה?

יוראי מצלאוי :

זאת תשובה משמעותית לדרושים.

ינון אזולאי (ש"ס) :

ינואר-פברואר.

יוראי מצלאוי :

ולחודשים ינואר-פברואר.

היו"ר משה גפני :

מה עם מרץ-אפריל?

יוראי מצלאוי :

לגבי מרץ-אפריל, חל עליהם המתווה שהצלחנו להעביר בממשלה לגבי כלל הגליל העליון, כי הם חלק מאזור התרעה גליל עליון, ולכן בחודשים מרץ עד אפריל עסקי התיירות ביישובים האלה, מכוח החלטת הממשלה, יהיו זכאים לקבל מסלול הוצאות מזכות – עסקי התיירות, שוב, כשהגדרה היא הגדרה רחבה, לא רק צימרים ובתי מלון – גם אטרקציות, פנאי, חדרי בריחה, גלריות וכו'. זה לא שלא ניתן מענה; יש פה מענה כמעט לכל אורך התקופה: עד תחילת חודש מרץ יש מענה למעשה לכלל העסקים, ואני אומר לכם – אמרנו את זה גם בדיון הקודם – רוב העסקים באזורים האלה הם עסקים בעלי מחזורים נמוכים, ולכן עדיף להם, ואנחנו גם רואים את זה בנתונים, לקבל הוצאות מזכות. זה המסלול שהם הולכים אליו. רוב העסקים בשלושת היישובים האלה הולכים למסלולים של הוצאות מזכות, ולא למסלול של מחזורים.

נאור שירי (יש עתיד) :

אבל ממרץ - - -

יוראי מצלאוי :

אני אחדד עד כמה זה משמעותי. בחלק מהיישובים בגליל העליון, לדוגמה אור הגנוז, מירון וכו', שעליהם הצלחנו להחיל את התקנות מחזורים רחב, בגלל שיש שם רגישות אסטרטגית. אתם יודעים ששם הירי מוגבר בגלל הבסיסים שקיימים באזור, וחיצובאללה מכוון לשם ירי ממוקד. אותם הצלחנו להחריג, וחלק מהיישובים האלה ביקשו: תנו לנו אפשרות לבחור, כי רוב העסקים פה בכלל רוצים הוצאות מזכות, כי במחזורים הם לא יכולים להראות ירידת מחזור. לכן גם מבחינת האזרח בקצה - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

לא, גם בהוצאות מזכות אתה חייב להראות ירידה במחזור.

יוראי מצלאוי :

נכון, אבל נמוכה בהרבה – 25%. לכן אני אומר שלסוג העסקים שנמצאים ביישובים האלה, ההוצאות המזכות נותנות מענה הרבה יותר טוב.

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

אבל אני רוצה לאתגר אותך בנושא של - - -

נאור שירי (יש עתיד) :

ממרץ אין הוצאות מזכות ליישובים הדרוזיים?

יוראי מצלאוי :

רק לעסקי תיירות.

נאור שירי (יש עתיד) :

רק לעסקי תיירות?

יוראי מצלאוי :

ובינואר-פברואר, כלל העסקים.

היו"ר משה גפני :

תודה רבה. אם יש למישהו מהאורחים שאלות, אבל קודם חברי הכנסת, בבקשה ולדימיר.

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

לגבי המסעדות, יש מסעדה בעיר שלי מודיעין, שבכל התקופה היו שלוש אזעקות, והיא לפעמים עולה במחזור ולפעמים יורדת במחזור. אני מוכן להסכים איתך, שזה תלוי בתקופה בהרבה מאוד גורמים. אם יש מסעדה בצפת שבתקופה עכשיו ירדה ב-45%, בעיניי חזקה עליה שהיא ירדה עקב המצב המלחמתי.

קריאה :

יש פה בעלת מסעדה.

היו"ר משה גפני :

אני מאפשר לאורחים גם לשאול. בצפת המסעדות סגורות, אמר אחד מחברי הוועדה.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית) :

אבל הרב גפני, הגברת שדיברה מקודם היא גם תושבת רמת הגולן והעסק שלה במסעדות נמצא בצפת.

היו"ר משה גפני :

אני מאפשר לה.

יעל אליה :

אני רק רוצה להעלות נקודה.

היו"ר משה גפני :

אני אתן לך, יש קודם חברי כנסת שגם יש להם שאלות. לא באים תיירים, המסעדה סגורה. צודק ולדימיר, המסעדות האלה ירדו בגלל המלחמה. לא באים תיירים, המסעדה סגורה.

יעל אליה :

אני יכולה להעלות נקודה, בבקשה היושב-ראש?

היו"ר משה גפני :

אני אתן לך.

יוראי מצלאוי :

אני אשיב, גם אמרנו את זה בישיבות הקודמות. יש ירידות אינסידנטאליות של מחזורים גם ללא קשר ספציפי, אם זו מסעדה כזו או מסעדה אחרת. אני מסכים אתך, שיכול להיות שבאזורים האלה, סביר להניח יותר שמסעדה שנפגעה – בטח אם אנחנו יודעים - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

- - סביר להניח ברמת ודאות מאוד מאוד גבוהה.

יוראי מצלאוי :

אבל אני אומר, אני לא מצליח לאבחן את אותה מסעדה מעסקים אחרים, מהסופרים.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית) :

לא, סופר זה שונה לגמרי.

נאור שירי (יש עתיד) :

אבל נתת דוגמה של סופר.

יוראי מצלאוי :

התכלית של החלטת הממשלה הזאת נשענת על העובדה שאנחנו רוצים לסייע לעסקי תיירות, כי שם הצלחנו לבסס פגיעה משמעותית.

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

יוראי, אותו תייר הולך לקיסקים והולך למסעדה.

נאור שירי (יש עתיד) :

מסעדה שניזונה ללא שום ספק ממעגלי תיירות בצפת, אתה כל פעם משווה אותה לסופר. אם יש 40% ירידה לעומת חמשת הקיצים האחרונים, איך אתה יכול להגיד שזה לא בגלל המלחמה?

יוראי מצלאוי :

אני לא אומר שזה לא בגלל המלחמה.

ינון אזולאי (ש"ס) :

אבל יוראי, יש הבחנה בין מסעדה לבין מרכול.

נאור שירי (יש עתיד) :

לגלריה.

ינון אזולאי (ש"ס) :

עזוב רגע, שאלת על ההבדל בין מסעדה לבין חנות מכולת. יש הבחנה מאוד ברורה : בחנות מכולת במקום האדם שיצא, אדם אחר נכנס.

נאור שירי (יש עתיד) :

לא, גם היישוב לא פונה.

ינון אזולאי (ש"ס):

מסעדה תמיד היא יותר פעילה, באים יותר אנשים מבחוץ, תיירים שבאים ליום אחד, תיירים שבאים לארבעה ימים, תיירים שבאים לחצי יום לארוחה. היא תהיה יותר פעילה מאשר להיכנס למכולת, שיש לו מתחת לבית או במקום אחר, ולכן לא תראה שם את הירידה הדרסטית שאתה מדבר עליה לעומת מסעדות. לכן המסעדה היא חלק מענף תיירות, שחייב להיכנס למקום של התיירות, זה ההבדל הכי פשוט שיש. יכולה להיות גם גלריה, כמו שאומר נאור.

נאור שירי (יש עתיד):

אני לא יכול להבין איך גלריה כן ומסעדה לא, אני מצטער.

ינון אזולאי (ש"ס):

לא אמרתי, הוא שאל על מרכול.

נאור שירי (יש עתיד):

אבל אם היישוב לא פונה, מי קונה בסופר? האנשים, אז למה שהוא יירד?

היו"ר משה גפני:

יוראי, כולנו סבורים – אני לא רואה מי חולק על זה – שהמסעדות הן חלק מהתיירות.

אבירם אלון:

לא רק מסעדות.

היו"ר משה גפני:

מסעדות שיש להן ירידה של מחזור או שהן נסגרות בכלל בכל התקופה הזאת, צריך לפצות אותן, כמעט אין ספק בזה. אתה חייב להתעקש על זה?

יוראי מצלאוי:

אני לא מתעקש. אדוני, אנחנו ניסינו לבדוק את הסוגיה.

ינון אזולאי (ש"ס):

אגב, יש לי פתרון לזה. הפתרון הוא להרחיב את החוק הראשי שהבאנו ולעשות את ההמשך באותה מתכונת עד סוף יוני, ואז לכל מי שהיתה בכל הארץ פגיעה במחזור שהיה לו נראה את זה ושם הוא יקבל את הזיכוי. תגיד לי שזאת הוצאה כספית גדולה? אם הוא בתל אביב, או גם היום אפילו מאשדוד מהמקום שאני מגיע, כבר אין את ההוצאות האלה. מי ייפגע? אנחנו מדברים על צפת ועל מקומות אחרים, שהם מרוחקים כביכול מקו העימות. אגב, זה גם יכניס לך את הבעיה של ההפקות, שאף פעם לא פתרנו אותה. זה יביא לך פתרון גם להפקות.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

ענפים מיוחדים, מה שנקרא.

ינון אזולאי (ש"ס):

זה ענפים מיוחדים, יכניס לך אותם לשם. אני לא אומר לך שתעשה את זה ב-25%, בסדר? תעשה ב-40%.

מוריה כלפה-הורוביץ:

אגב, ככה עשינו בקורונה.

יעל אליה :

בדיוק, בדיוק כך עשינו בקורונה, התבקשנו להוכיח ירידה של - - -

ינון אזולאי (ש"ס) :

עשינו את זה בקורונה. פתרת בעיה, אתה מושך את החוק מאז, אתה מביא חקיקה ואני אומר לך שאם נגיע להבנות לפני זה בחקיקה, לא נפתח לגמרי את החוק הזה, אנחנו נביא לפה חקיקה שתהיה בהסכמה ביחד אתכם, אבל נביא את החקיקה ההיא. אנחנו יכולים לפתור את הבעיה הזאת, גם של ההפקות, גם של המסעדות, גם של האולמות, של כולם.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית) :

של כלל העסקים, למה צריכים לייצר את ההפרדה?

יעל אליה :

אתם מכירים קבוצה של ועדי עובדים, שיוצאת ליום כיף בצפון ולא נכנסת למסעדה? אין דבר כזה. שמי יעלי, ואני מייצגת את המסעדות בצפת. אנחנו מתעסקים במסעדה, ש-90% מההכנסות שלנו הן מתיירות, כש-40% זה תיירות חוץ ו-50% זה תיירות פנים, אפשר להוכיח את זה בסליקות אשראי שלנו. זה משהו שהוא מוכח, זה לא משהו שאני ממציאה. סליקות, רואים בדיוק את האחוזים של ההכנסות. אנחנו עסק של 127 עובדים, ועכשיו בתקופה הזאת 40 עובדים. תחשבו כמה אנשים הוצאו לחל"ת, כי אין תיירות, כי אין אנשים. אנשי צפת לא מגיעים לאכול במסעדה יוקרתית, הם הולכים לאכול פלאפל, שווארמה, הם לא יושבים במסעדה. זאת בעיקר תיירות, הרבה קבוצות. אני מתעסקת בשיווק, אני תיירנית כבר המון שנים. אין תיירות בצפון, לא בצפת, לא בגליל, לא בגולן. אנשים בטוחים שאנחנו במלחמה. בשבועות האחרונות אנחנו באמת במלחמה טוטלית. גם המעטים שמזמינים שולחנות, אנחנו קונים סחורות, אנחנו מתארגנים – בום, אזעקות ומבוטל. אף אחד לא מגבה אותנו.

שמונה חודשים אנחנו מחזיקים עסקים ללא שום תמיכה. זה לא הגיוני. בן אדם שכיר פוטר, קיבל חל"ת; עצמאי – שמונה חודשים בקריסה. מסעדנים זה חלום, אנשים הגשימו חלום, והיתה קורונה ועכשיו המלחמה, ואין למי לפנות. אנחנו חייבים את העזרה שלכם.

אבירם אלון :

אני מאולמות האירועים. אני רוצה לשאול את כל האנשים פה סביב השולחן ובחדר הזה, מי מחר סוגר חתונה של 80,000 שקל, שם צ'ק בצפת או בראש פינה? מי סוגר? אף אחד פה לא סוגר, והנה מדגם מייצג, אז מה? עסק תיירות, שאני מבין ועיני לא צרה וחלילה מגיע להם הכול, בסדר; אבל אולם אירועים לא בסדר? אולם אירועים לא נכנס פנימה? אף אחד פה לא היה שם מחר צ'ק של 80,000 שקל לאולם אירועים בצפת או בראש פינה, אף אחד פה.

היו"ר משה גפני :

מה לגבי אולם אירועים?

נאור שירי (יש עתיד) :

תשים גלריה באולם אירועים ותקבל פיצוי...

קריאה :

אמרנו כלל העסקים, כמו שאמר יצחק קרויזר.

היו"ר משה גפני :

מה לגבי אולם אירועים?

יוראי מצלאוי :

אמרתי קודם, החלטת הממשלה נשענת על עסקי תיירות, לא על אירועים, זאת גם הטענה שעלתה פה בוועדה הזאת.

ינון אזולאי (ש"ס) :

יוראי, עזבו, אתם יוצאים ממקום לא נכון. קח את מה שאני אומר לך, את ההצעה שאני אומר לך, תביאו אותה כחוק, נעשה המשכיות לחוק ההוא. זה יהיה פה בהסכמה, שתהיה לך בצורה הכי טובה והכי מהירה, אני יודע מה החשש של האוצר, ואני אומר לך שזה לא יקרה. תבואו לפה בהסכמה עם כל חברי הכנסת, ואפשר להגיע פה להצעה שתיתן מענה לכולם.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית) :

לכל העסקים - - -

יוראי מצלאוי :

אני רק מזכיר לכל הנוכחים, וזאת נקודה חשובה שצריך לזכור, כי כשנותנים פתרון, נוטים לשכוח את נקודת המוצא. נקודת המוצא היא שהאזור הזה של הגליל העליון מחודש ינואר ללא פיצוי בכלל. ההנחיות שם של פיקוד העורף הן ירוקות. זה אומר שההנחיות שם הן זהות להנחיות בתל אביב.

קריאה :

לא נכון, לא נכון.

היו"ר משה גפני :

יוראי.

יוראי מצלאוי :

עם כל הכבוד, פתחתי מספר פעמים את הנחיות פיקוד העורף בשבוע, שבועיים האחרונים ומחודש אוקטובר, תאמין לי.

היו"ר משה גפני :

יוראי, אני מבקש לא לענות שאלה, שאלה. אני מבקש שתשמע את כולם, אני רוצה שתענה לכולם בקצרה.

רועי כהן :

קודם כל אדוני היושב-ראש, עברנו שעתיים לא פשוטות, מטלטלות. היה משהו לא פשוט, וראיתי גם את התגובה שלך. כאזרח, כמי שחווה את מה שכל אחד מהאזרחים חווה, לא פשוט מה שקרה פה בשעתיים האחרונות.

אבל אני רוצה רגע להחזיר אותנו – לצערי, אנחנו עוסקים בנושא הזה, אבל כן, יש אנשים שזה גורלם וזאת פרנסתם, ואני הייתי כאן יחד אתך אדוני היושב-ראש בשני באפריל, כשדנו באותן תקנות. אני רוצה להקריא: התנהגות הממשלה בנושא הזה לא ראויה בכלל, אני מבקש תשובה תוך שבוע. אנחנו נמצאים חודשיים וחצי אחרי ועדיין אין תשובה לגבי אותם עסקים שאנחנו מטפלים בהם.

היו"ר משה גפני :

על מה זה?

רועי כהן:

התקנות שאישרו פה את ינואר-פברואר. אני הייתי אתך יחד, אני יכול להקריא לך את כל המונולוג שנתת, אבל אמרת להם: תוך שבוע, ואנחנו חודשיים וחצי אחרי. אני לא יודע, בינתיים המשכורת שלהם דפקה בחודש אפריל ובחודש מאי והכול בסדר, אבל האנשים שאני מייצג, כרגע אין להם משכורת, אין להם קונים, אין להם פרנסה ואף אחד לא מתייחס אליהם.

לי קשה פה כרגע לשבת, בזמן ששוב פעם עושים כמו איזה רולטה – אולם אירועים כן, נהג מונית לא, זה כן. מה זאת הרולטה הזאת? מה זה? אני מנסה להבין, אנחנו מתעסקים פה ברולטה? אנחנו מתעסקים פה בקזינו? מי כן, מי לא, מה זה? אנשים פה משלמים בחייהם כי זה העסק שלהם. אדוני היושב-ראש, ישבנו אתך וקבענו שנה קדימה. היה לך אומץ יחד עם שר האוצר, שהיה לו אומץ לקבוע מתווה לשנה קדימה, שאם תהיה ירידה של יותר מ-40%, לאנשים תהיה ודאות ויידעו שיוכלו לקבל. מה הבעיה לעשות את זה? הרי אם לאנשים לא היתה ירידה, הם לא יקבלו.

אדוני היושב-ראש, אני מחזיק פה מסמך של מדינת ישראל, של נציג המרכז למיפוי ישראל. יושב פה נציג המודדים. במשך כמעט שמונה חודשים הם לא יכולים לעבוד, כי ה-GPS מנוטרל. יש פה הודעה של משרד ממשלתי שאומרת: נא לפצות את המודדים. זה לא אני אומר, זה הרגולטור שלהם אומר, אבל אותם זה לא מעניין, אותם לא מעניינים אותם אנשים, למה? כי מה בסופו של דבר, הוא עצמאי, מה זה מעניין? עסק בא, עסק הולך. אדוני היושב-ראש, לא אני אומר את זה, אומר את זה רגולטור של מדינה, שה-GPS לא יכול לעבוד, אז עכשיו אותם מודדים לא יוכלו לקבל פיצוי, למה? מה, הוא עסק תיירות? הוא בסך הכול מודד, אבל יש לו 20 איש שעובדים איתו, והוא לא יכול לעבוד. העסק שלו קרס, אנשים קורסים שם, אבל זה לא מעניין אף אחד.

אדוני היושב-ראש, קודם כל מספיק עם הטלאי על טלאי הזה – לא רק מרץ-אפריל, אלא לקבוע גם מאי-יוני ויולי-אוגוסט.

נאור שירי (יש עתיד):

עד דצמבר.

רועי כהן:

עד שתסתיים המלחמה הזאת.

דבר נוסף, אני מבקש ממך בואו נהיה באמת אחראים לאנשים האלה וניתן מתווה פיצוי. אני מוכן לקחת יחד עם כולם מעל 40%, שזה באמת קשה, כי גם אנשים שנפלו ב-35%, זה מרסק להם את העסק, אבל צריך לפעמים לעשות פשרות.

נאור שירי (יש עתיד):

המפיקים.

רועי כהן:

מעל 40% לקבוע שיוכלו לקבל פיצוי ובלי כל הרולטה הזאת, העסק הזה כן והעסק הזה לא, והמפיק כן.

היו"ר משה גפני:

די, הבנו.

אלי מנטבר:

אתם על התמונה הזאת מסתכלים בפינצטה: אומרים מסעדה; אומרים אטרקציה; אתם לא מבינים או לא יודעים שכל העסק הזה זה מערכת שלמה, כלים שלובים. יש פה מפיקי אירועים וכנסים והשתלמויות שהמדינה עושה, השתלמויות לעובדים שלה, של משרד החינוך, של משרד האוצר, של כולם, עושים השתלמויות. לא יכולים להוציא אותם לצפון להשתלמויות. יש חברות שהעבודה שלהן היא בצפון. הן יושבות בצפון – הן עצמן פיסית, אני לא מדבר על מפיקים מתל אביב שמוציאים קבוצה לצפון. אנחנו

מדברים פה על חברות וגופים, מפיקי אירועים, כנסים, חברות קייטרינג והסעדה, אפרופו מסעדות שהיא דיברה עליהן. יש חברות קייטרינג צפוניות, שלא יכולות לעבוד ולספק את כל הארוחות האלה ואת כל התשלומים האלה לכל הציבור הרחב שהיה מגיע לצפון או לדרום להשתתף שם בהשתלמויות ולעבוד שם. צריך לתת את הדעת על כל הדברים האלה.

קריאה:

גם מפקים בתל אביב.

יורם מועלמי:

הרב גפני, אני רוצה להגיד משהו לגבי המסעדות.

היו"ר משה גפני:

שנייה, ינון?

ינון אזולאי (ש"ס):

אתמול הייתי בקריית שמונה ובקיבוץ כפר סאלד והיו שם עוד נציגים משמונת הקיבוצים שעליהם אנחנו מדברים. אגב, הסיפור גם של קריית שמונה וגם הקיבוצים זה אפילו לא הפיצויים. מביאים החלטת ממשלה, לא מביאים, לא משנה מה. אגב, קריית שמונה צריכה להיות בהחלטת ממשלה נפרדת, וביקשנו דיון בעניין הזה פה רק על קריית שמונה. מחר האנשים האלה יצטרכו לחזור הביתה, אין להם לאן לחזור. המשפחות מפורקות, המקום שם חרב. עברתי, הסתובבתי, אני אומר לך את האמת, פשוט כואב הלב. דיברתי עם מעט האנשים שנמצאים שם. הם צריכים ריפוי וצריך גם תכנית לעתיד, ועכשיו הפלסטרים שנותנים להם, גם בכסף, עם כסף לא קונים את הכול וזה מה שנאמר גם אצל נציגי הקיבוצים. שם גם, אותו דבר, אתה אומר שחלק התפנו לבד, אבל יש המון שנשארו. החינוך שלהם, להעביר את הילדים באוטובוסים ולראות אותם בורחים באמצע והילד למחרת כבר לא רוצה ללכת, אז מה עושים עם הילדים האלה? עכשיו יוצאים לקייטנות קיץ, לאן הם ייקחו את הילדים שלהם? על זה המדינה לא חשבה, איפה הם ישימו אותם? אתה יודע ש-70% מהקיבוצים האלה לא ממגונים. "לכו תמגנו", אז נתנו להם לא מזמן איזה מבצע של 10,000 שקל למגן, מי יכול למגן ב-10,000 שקל?

נאור שירי (יש עתיד):

- - - מבנה חינוך במרום גליל.

ינון אזולאי (ש"ס):

צריכים להיות מבני חינוך, הילדים שלהם שהולכים לישון – ילד בגיל 7 ו-8 צריך להרטיב בלילה? לפני הכול צריך לתת להם את הפתרונות האלה. יהיו פיצויים ועכשיו גם נדבר על הפיצויים, אבל חשוב שזה דיון אחר בנפרד שצריך להתקיים, וצריך לשמוע אותם. אני באמת אומר לאגף תקציבים, אם תרצו ואם אתם לא יודעים, כי אין שם waze, אני אקח אתכם לקריית שמונה, תעביר לכולם את זה באגף תקציבים, גם בלי waze אני יודע להגיע לשם. קריית שמונה, קיבוץ כפר סאלד, תגיעו למקומות האלה – התושבים ובעלי העסקים מבקשים את זה, לא אני.

נאור שירי (יש עתיד):

כל העסקים, זה מה שצריך להיות.

ינון אזולאי (ש"ס):

לגבי הפיצוי של העסקים, באמת שאני הייתי בטוח – אולי אני תמים מדי – שמביאים לנו הארכה לפחות עד סוף ספטמבר, ואני קורא חומר, אולי מרוב שהייתי בטוח שזה ככה לא קראתי את זה נכון. מביאים את זה למרץ-אפריל? אנחנו כבר נמצאים בסוף יוני. מה יקרה? יביאו לנו את זה באוגוסט, כשאנחנו כבר נהיה בפגרת קיץ ויגידו לנו: בואו נכנס ונביא לכם את זה. אז יש תירוץ שיגידו לי: תשמע, אי אפשר להביא את יולי, כי יוני עדיין לא נגמר ואנחנו רוצים עוד להוסיף; תוסיף אחר כך. אנחנו מבטיחים לכם שנעמוד על זה שתוסיפו את כל העסקים שהיה צריך להוסיף, תוסיפו אותם אחרי זה. לא יכול להיות

שנצא פה מהוועדה בלי מאי-יוני. אני הייתי הולך יותר רחוק, באמת שאני אומר לך שהייתי הולך יותר רחוק, אבל עזוב, אמרת היושב-ראש, מאי-יוני, זה חייב להיות במאי-יוני.

היו"ר משה גפני :

כן, מאי-יוני.

ינון אזולאי (ש"ס) :

יש את הסיפור של המסלול האדום.

היו"ר משה גפני :

למה באמת לא הבאתם את מאי-יוני? מה חשבתם?

נאור שירי (יש עתיד) :

ינון נתן לך את התשובה.

ינון אזולאי (ש"ס) :

כי הם רוצים להוסיף עוד.

יוראי מצלאוי :

לא לא, דבר ראשון, כמו שאמרתי, ככלל – הרב גפני, אתה רוצה לשמוע את התשובה?

היו"ר משה גפני :

בבקשה, כן. אתה באמצע?

ינון אזולאי (ש"ס) :

אני באמצע, אתה רוצה שאני אסיים?

היו"ר משה גפני :

אני רוצה שתמשיך, אבל אני רוצה תשובה. אני לא אסכים - - -

נאור שירי (יש עתיד) :

אז למה לשמוע את התשובה? אם לא נסכים - - -

היו"ר משה גפני :

אתה יודע מה? אני לא אומר כלום, בבקשה. מאי-יוני, אנחנו בסוף יוני.

יוראי מצלאוי :

אנחנו בסוף גם רואים את טובת העסקים. דבר ראשון, אני לא פוסל על הסף שום דבר. לעניין קו העימות, אנחנו בוודאי יכולים לומר שהמצב גם במאי וגם ביוני נשאר. היישובים המפונים שם בכל מקרה לא צריכים תקנות, הם יכולים גם במאי וגם ביוני להגיש, אין עם זה בעיה. היישובים הלא מפונים, ושם אני אומר שברור שזה יוארך גם לקו העימות. את זה גם אפשר להגיד פה.

ינון אזולאי (ש"ס) :

זאת הבעיה, שהכול ברור ותמיד אחורה רטרו, למה?

יוראי מצלאוי :

אני רוצה להתייחס למה שאמרת.

היו"ר משה גפני :

אני רוצה לסיים את הסבב הזה, הוא באמצע.

נאור שירי (יש עתיד) :

אז בוא נעשה עד דצמבר, כי אמרו להם שהם ככה לא חוזרים עד דצמבר.

יוראי מצלאוי :

לגבי יוני, גם לקראת סוף חודש מאי וגם במהלך חודש יוני יש החרפה משמעותית. אנחנו כולם עדים לה. אנחנו רוצים להבין לעומק, האם אפשר להביא – לדוגמה ביישובי רמת הגולן, אני לא יודע, צריך לבדוק את זה עד הסוף ולעשות את הבחינה, אבל יכול להיות שביישובי רמת הגולן המצב החמיר.

ינון אזולאי (ש"ס) :

זה מה שאמרתי, אז תביאו את זה אחר כך להשלמה.

יוראי מצלאוי :

החשש הוא שעסק, לדוגמה עסק תיירות שהיום מגיש מסלול אדום ויכול להיות שיהיה זכאי להגיש מסלול מחוזרים, היה מעדיף אחרת. לכן אנחנו אומרים שיכול להיות שצריך לנהוג כאן בזהירות.

ינון אזולאי (ש"ס) :

להדליק להם נורה אדומה, שלא יגישו במסלול אדום – עזוב, יש לזה תשובות.

היו"ר משה גפני :

אנחנו מקבלים את הרצון שלך לעזור לעסקים, זה בסדר גמור. העמדה של כולנו – אני לא מכיר פה מישהו אחד – ואני אגיד לכם למה - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

לא שאלת.

נאור שירי (יש עתיד) :

לקרויזר יש תאריך.

היו"ר משה גפני :

לא מאי-יוני?

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

אבל תשאל, תשאל לפני שאתה אומר.

היו"ר משה גפני :

אני הבנתי ככה.

נאור שירי (יש עתיד):

לא, אני מסרתי לו מידע לא נכון.

היו"ר משה גפני:

ולדימיר, אתה חושב שצריך לעשות את זה רק עד אפריל?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

היתה לי הצעה אחרת, לרשום "עד הניצחון המוחלט"...

ינון אזולאי (ש"ס):

אבל שואלים אם זה על החמאס או על החיזבאללה, מה תענה?

היו"ר משה גפני:

יוראי ואמיר, אנחנו רגילים לתקנות שאתם מביאים, במיוחד בנושא הזה של הלחימה. עד שאתם מביאים ועד שזה מגיע לכאן לאישור, לוקח הרבה זמן. אני מצטרף למה שאמר ינון, צריך להאריך את זה – אנחנו נמצאים עכשיו באמצע יוני – עד סוף יוני. אנחנו נמצאים כבר בחצי השני של יוני, והיה אם אכן יתברר לצערנו שהמצב החריף וצריך לעשות שינויים, אנחנו נעשה את זה באותו יום. אתם תבואו ותגידו שצריך לשנות דברים, אנחנו נשנה, אנחנו נעשה את זה, אנחנו מקבלים את העמדה הזאת.

נאור שירי (יש עתיד):

אפשר שאלה?

ינון אזולאי (ש"ס):

תן לי רק לסיים. נאור, לא הפרעתי לך כשדיברת.

נאור שירי (יש עתיד):

לא דיברתי.

ינון אזולאי (ש"ס):

מדברים פה על הפקות, על אולמות. אני חוזר ואומר, התשובה והפתרון הברורים לזה – ואני חושב שזה הדבר היחיד שיכול לפתור פה את רוב הבעיות – זה להביא את החוק הראשי, להאריך אותו עד סוף יוני, עד סוף אוגוסט, כמו שהיה בקורונה, הארכנו את זה. אנחנו מוכנים שזה לא יהיה ב-25% וזה יהיה ב-40% ירידה. יש חשש שמא יבואו ויפתחו את החוק פה ולא נדע, אז אנחנו נסכם דברים מההתחלה בצורה מסודרת ונקיים את הדיונים לפני זה, כדי שנגיע ואז תביאו את החוק והוא יעבור. אני אומר לך, יש לוועדה אחריות, חברי הוועדה פה כולם אחראים. אף אחד לא רוצה סתם לבזבז ולזרוק כסף, אלא להביא פתרון. זה דבר שיכול ללכת ולהביא לנו פתרון, אבל עד שאתם מביאים את זה, קחו בחשבון שההפקות לא פעם ולא פעמיים אומרים להם אחיזת עיניים והן לא מקבלות את הפתרון. זה לא הבעיה והפתרון רק של צפת. כשחברת הפקות עושה איזו הפקה, פעם אמרו: למה שיגיעו לצפת או לעכו? היום כשהוא כבר מגיע לעשות הפקה בעכו, כבר מבטלים לו, ובצפת מבטלים לו, גם אם הוא בתל אביב, זה לא משנה. גם אם הוא בתל אביב וכל שנה עושה בצפת ובעכו את הפסטיבלים, יש לו השנה ירידה והוא לא מקבל על זה מענה.

אם אנחנו מדברים על תיירות, דיברנו על המסעדות. אמרת שראש העיר של צפת מרוצה. יכול להיות שהוא מרוצה ממך באופן אישי, אבל לא מהמתווה. הוא אומר עליך דברים טובים באופן אישי. עזוב, קח את המחמאה הזאת, אבל לא לגבי המתווה, ואני מכיר את ראש העיר שם יום אחד יותר ממך. יכול להיות שהוא התבייש ממך, לא נעים לו, לא כמונו שאנחנו חברים כבר שנים, אבל אני אומר לך, יש שם בעיה אמיתית – לא יכול להיות שהמסעדות שם שהן חלק מהתיירות לא נכנסות. חייבים לתת להן את המענה.

אמיר, דבר נוסף – המסלול האדום. בסופו של דבר, האנשים האלה מגישים מקדמות, אבל אולי צריך לסגור להם חשבון ולפתוח להם מחדש. צריך למצוא להם פתרון. הם לא חיים באמת, הם לא יודעים מה הולך איתם. אנחנו רואים שהמצב מתמשך, עד כמה הוא יימשך? צריך לתת להם פתרון בעניין הזה, אני חושב לסגור להם את העסקה ולהתחיל עוד פעם את החישוב. צריך לתת על זה את הדעת.

דבר אחרון שאני רוצה להעלות זה נשות אנשי המילואים. כבר הכרנו בזה שהשכירות של אנשי המילואים קיבלו בחוק ראשי – העבירו אותו אופיר כץ ועוד חברים נוספים, נראה לי גם קרויזר, נאור שירי. החוק הזה עוזר לשכירים, אבל לעצמאיות הוא לא פותר את הבעיה. העצמאיות של אנשי המילואים, שלא דווקא בצפת, אלא גם בתל אביב. יש פערים גם של בירוקרטיה, לא משהו אחר, מאיפה הן מקבלות. יש רשימה ארוכה. כדאי שתשבו איתם ותתנו להם פתרון. לפעמים הפתרון נמדד באיזשהו שינוי תפיסה. זה גם כסף, לא אומר לך שלא, אבל יש דברים שלא עולים כסף. אבל שבו איתם ותראו, נשות המילואים ידברו על זה, אבל צריך לפתור להן גם את הבעיה הזאת. תודה.

קריאה:

אם יאריכו את המתווה לכלל האוכלוסייה, זה ייתן גם פתרון לנשות המילואים.

נאור שירי (יש עתיד):

רגע, מה עם החל"ת?

יאיר איזבוצקי:

אני מבקש את רשות הדיבור, תרשום גם אותי בבקשה.

היו"ר משה גפני:

אורן פסטרנק.

אורן פסטרנק:

אני מתחום ההפקות, אבל אני רוצה לדבר באופן כללי. אני רוצה להגיד לחברי הכנסת, למי שפשוט לא מכיר את הסיפור, אתם צריכים להבין שב-31 בדצמבר נגמרה תכנית הפיצויים. זה אומר שמהאחד בינואר אין פיצויים בכל הארץ. מה קורה פה? הגיע הזמן לעצור את השיטה הזאת של טלאי על טלאי. כל השיטה הזאת שסוגרים פה פינה, אומרים: מסעדה – לא, אטרקציה – כן. תבינו ככלל: עסק שהמחזור שלו ירד ב-40% ומעלה זה עסק קורס.

קריאה:

לגמרי.

אורן פסטרנק:

זה לא משנה אם הוא בלוד או בקצרין או בקו עימות או לא. אפשר להסתכל על המחזור העסקי שלו, שלא לדבר על זה שאנחנו מדברים עם האוצר וגם עסקים שירדו ב-60% הוא לא מוכן לפצות. עסק שהמחזור העסקי שלו ירד באחוזים כאלה הוא מדמם, זה לא משנה באיזה יישוב הוא נמצא.

האוצר בא ואומר: אוקי, אבל יש ירידות מחזורים טבעיות אקראיות, אין לנו פתרון, אנחנו לא מוצאים פתרון איך לפצות אתכם. חצי שנה אנחנו פה, זה כבר דיון שביעי בנושא, הם לא מוצאים פתרון. אז אין בעיה, אנחנו ייצרנו להם פתרון, ייצרנו להם הצעות, הם לא מוכנים לשבת איתנו. תבדקו, תשוו שנה אחורה. בואו תשוו שנתיים אחורה ושלוש שנים אחורה, תראו עסק יציב שמרוויח ופתאום במלחמה יורד. מבחינת האוצר: לא, זה לא קשור למלחמה. במקרה המחזור ירד ב-40%, במקרה הוא ירד ב-80%. חבריה, אי אפשר להמשיך עם הדבר הזה. אנחנו באים לפה, דיון אחרי דיון, דיון שביעי כבר ומורחים אותנו, פשוט מורחים אותנו.

כשהיינו במצב הזה בקורונה, הלכנו והפגנו ועשינו הפגנות של 80,000 איש, ועכשיו בגלל המצב, שזאת מלחמה ובגלל שיש כל יום הלוויות ובגלל שיש חטופים ובגלל שהמצב קשה, אנחנו באים לפה ומדברים בצורה מכבדת ומבקשים פתרון; לא הולכים לרחובות, זה לא עניין פוליטי, זה לא ימין נגד

שמאל, גם האנשים של הימין וגם האנשים של השמאל, כולם עם הבעיה הכלכלית הזאת. אנחנו מבקשים שיתייחסו אלינו ויפתרו את הבעיה. תודה רבה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. יוראי ואמיר, אנחנו מבקשים לשנות את החלטת הממשלה לגבי הנושאים האלה של המסעדות והדברים שעלו כאן.

קריאה:

כלל העסקים, כלל העסקים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

גם את הממשלה אנחנו מבקשים לשנות. מבקשים לשנות את הממשלה.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

אבל בכל דיון אנחנו פונים לאוצר בנושא של המתווים בתוך רמת הגולן, ואז חוזרים לעבור לגליל, שזה בסדר.

היו"ר משה גפני:

אתה רוצה לדבר על רמת הגולן?

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

אני רוצה לשמוע מה המתווים שיש לתושבי רמת הגולן. מבחינת פיקוד העורף, כמו שאמר יוראי, הם בצבע ירוק, אבל אין שם שום דבר. יש שם לחימה, אין שם תעסוקה, לא המסעדות, לא התיירות ולא החקלאות.

היו"ר משה גפני:

אני נותן לך, אני רק התחלתי. יש את החלטת הממשלה, אותה אנחנו מבקשים לשנות.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

נכון, זה מצוין מה שאמרת ומתחבר מאוד למה שאמר, בצדק, ינון.

היו"ר משה גפני:

מה שאנחנו צריכים לאשר זה את טיוטת התקנות, ובטיוטת התקנות אני אבקש שזה לא יהיה עכשיו כשעברנו את מרץ-אפריל, אלא שזה יהיה גם מאי-יוני. עכשיו תדבר על רמת הגולן.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

אני אומר את אותן הסיטואציות שיש בגליל, מאחר שרמת הגולן עדיין נחשבת – ויכול להיות שזה בעוכרינו שהתושבים התעקשו שלא להתפנות ולא להיות מפונים, ולכן עקב זה הם לא נכנסים למתווים של הפיצויים האלה. לכן אני חושב שמה שמוחל גם על תושבי הגליל, צריך להיות מוחל במתווים האלה גם על תושבי הגולן, וזה מה ששאלתי בהתחלה את יוראי.

היו"ר משה גפני:

יוראי, איזה בעיה יש בגולן?

יוראי מצלאוי:

איזה בעיה יש בגולן למה?

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

הם לא עומדים לא בקריטריונים של פיקוד העורף, כי הגולן נחשב ירוק, והם לא נכנסים למסלולים, כי כל פעם הולכים ואומרים: יש את החלטת הממשלה, אבל - - -

יוראי מצלאוי:

אני אעשה שנייה סדר לגבי רמת הגולן. מחודש אוקטובר עד חודש דצמבר ברמת הגולן הם קיבלו מחזורי מלא. מהאחד בינואר '24, חודשים ינואר-פברואר, הם קיבלו הוצאות מזכות לכלל העסקים כולל כולם.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

עד סוף פברואר.

יוראי מצלאוי:

מכוח החלטת הממשלה של אילת, ובנוסף לזה הם קיבלו הפסקת פעילות חלקית במסלולים של תיירות, מסלול אדום.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

וחקלאות.

יוראי מצלאוי:

נכון.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

ושאר בעלי העסקים, בדיוק מה שקורה עכשיו בגליל, לא מקבלים את הפיצוי.

יוראי מצלאוי:

לינואר-פברואר כלל העסקים ברמת הגולן.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אנחנו מדברים על מרץ-אפריל.

יוראי מצלאוי:

על מרץ-אפריל הם מקבלים מסלול אדום, תיירות, חקלאות, שזה יותר ממה שמקבלים בגליל, כי הם מקבלים הוצאות מזכות.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אבל יוראי, אנחנו היינו שם ודיברנו עם אלה שמפעילים סדנאות, הרבה מאוד עסקים. אין להם שום מענה. אנשים אומרים: זאת לא ירידה של 40%.

יוראי מצלאוי:

אבל סדנה זאת אטרקציה, חבר הכנסת בליאק, זה נכנס, הם יקבלו.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

גם אטרקציות?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אנשים טוענים שהם לא מקבלים. היינו שם, אנשים טוענים שהם לא מקבלים.

נאור שירי (יש עתיד):

חומוס אליהו בקצרין יקבל?

יוראי מצלאוי:

חומוס אליהו בקצרין יקבל לחודשים ינואר-פברואר, ולחודשים מרץ-אפריל הוא לא יקבל.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

הוא לא יקבל. אתה יודע, הייתי בקצרין לפני שבוע, אחרי שנפל שם טיל.

יוראי מצלאוי:

לכן אמרתי גם, חבר הכנסת בליאק, כששאלו אותי לגבי רמת הגולן בהארכה, אני כן חושב – זה רלוונטי יותר לחודשים מאי-יוני – שבגלל ההחרפה המשמעותית וההחרפה שאתה מדבר עליה קרתה ממש בשבועיים האחרונים, לא במרץ.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

אבל צפון הגולן מהשביעי נמצא במציאות של לחימה.

יוראי מצלאוי:

לכן ברגע שנקבל את העדכון מפיקוד העורף ופיקוד צפון לגבי חודש יוני, ננסה לעשות בחינה כוללת, וככל שההחרפה הזאת עולה לכדי הפסקת פעילות, אנחנו נעדכן את התקנות.

נוגה בן פרוז:

וזה כל הזמן בדיעבד.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

זאת לא הפסקת פעילות.

יוראי מצלאוי:

לא, זה עולה לכדי הפסקת פעילות שמאפשרת לי לתת מסלול מחזוריים.

רועי כהן:

יוראי, אתה מבין שמאחורי זה יש אנשים? יש אנשים מאחורי ההחלטות האלה, יש אנשים.

קריאה:

למה אתה לא יכול להכליל גם את כל רמת הגולן?

יוראי מצלאוי:

הערת ביניים, וזה מסגור חשוב לכל האירוע הזה – אני גם אומר לך חבר הכנסת בליאק – בסוף אתם שלחתם אותנו לתת מענה לגליל העליון ולעשות עבודה. נאור, אני רוצה להשיב לכם, אנחנו מתמודדים עם מצב, שלא התמודדנו איתו מעולם, שהנחיות פיקוד העורף באזורים האלה הן דומות להנחיות בתל אביב. משרד האוצר נוטל יוזמה פה. במצב רגיל הייתי אומר לכם: חברים יקרים, מה אתם

רוצים? אלה ההנחיות זהות לתל אביב, שלום על ישראל. אני תמיד עובד לפי הנחיות פיקוד העורף. אנחנו נוטלים יוזמה, אנחנו לא מקילים ראש במצב. הלכנו, כיתתנו רגליים בין כל משרדי הממשלה, שכנענו את משרד התיירות – זה לא היה פשוט – שכנענו את משרד המשפטים, הבאנו החלטת ממשלה. הקריטריון הזה של סמיכות לאזור הוא קריטריון שהיה מורכב, ובסוף הצלחנו להביא אותו בגלל הדיונים ובגלל שאנחנו מבינים את הקושי. משרד האוצר עושה כל מה שהוא יכול כדי לתת מענים רחבים ככל שניתן.

רועי כהן:

כל מה שהוא יכול, בדיוק כמו הקורונה. לא צריך ללכת למשרד המשפטים ולשכנע, צריך לבוא להגיד: כל העסקים שירדו מעל 40% יקבלו פיצוי, זאת אחריות מצד משרד האוצר, כי האוצר זה לא חלטורה. יש פה שר אוצר שעושה חלטורה.

היו"ר משה גפני:

רועי, אבל אי אפשר ככה לנהל דיון.

רועי כהן:

אבל למה, מה זה אומר שהוא עושה מאמצים? איזה מאמצים הוא עושה? מאמצים כדי לא לתת פיצוי, אלה המאמצים שהוא עושה – למה לא לתת פיצוי.

אליהו רביבו (הליכוד):

אדוני היושב-ראש, המתנו בסבלנות.

היו"ר משה גפני:

רועי, אני משבח את משרד האוצר, שאצלי זה דבר נדיר, לפחות לגבי הנושא של התיירות. לגבי הנושאים שאנחנו דיברנו, אתה צעקת כל כך.

נוגה בן פרז:

אבל לא קיבלנו, לא קיבלנו כלום.

אורן פסטרנק:

זה טלאי על טלאי: תיירות חוץ-כן; פנים – לא; מסעדה – כן; ההוא – לא.

אהרון גמזו:

חבר'ה, זה לא תפקיד של האוצר בכלל. אנחנו אנחנו את האוצר לעשות פה משהו - - -

נוגה בן פרז:

הממשלה פשוט צריכה לשנות את זה, זה אפילו לא האוצר.

נאור שירי (יש עתיד):

אפשר מילה?

היו"ר משה גפני:

רגע, אני אתן לך, אתה אמרת שאתה לא רוצה.

נאור שירי (יש עתיד):

לא, רק מילה, לא זכות דיבור.

היו"ר משה גפני:

מילה, תגיד מילה.

נאור שירי (יש עתיד):

אני אדבר אחרי זה.

היו"ר משה גפני:

אני נותן לחבר הכנסת רביבו לדבר, הוא ביקש כל הזמן. אנחנו מבקשים שהתקנות האלה יהיו עד סוף יוני. אני אתן לך מצלואי כמה דקות לבדוק את הדבר הזה. אנחנו צריכים לאשר את זה בהצבעה. אני לא רואה שאנחנו נאשר בהצבעה את אפריל, זה ברור לחלוטין. כל הדברים האחרים שעלו כאן, אני בעוד שבועיים אקיים עוד ישיבה, אני רוצה שתשנו - - -

נוגה בן פרז:

אם היום יאשרו את התקנות האלה גם עד סוף יוני, כל היתר יידחה עוד חודשיים.

נאור שירי (יש עתיד):

עד סוף יוני זה סגור, זאת התייעצות לשם ההתייעצות.

היו"ר משה גפני:

נאור, מילה. כל הכבוד לך.

אליהו רביבו (הליכוד):

אדוני היושב ראש, כיושב-ראש השדולה למען יישובי ותושבי הצפון, ייסדתי קבוצת תמיכה, וזכיתי השבת לראשונה להגיע לקריית שמונה ולשבות את השבת בקריית שמונה ביחד עם חברי שמחה רוטמן ויוסף טייב, אגב אני מזמין את שאר חברי להמשיך במסורת הזאת. בשבת הזאת גיליתי שיש מבנה דיור, שהוא לא פרטי, ושהם עדיין לא משופים. אני מבקש לדעת מה עמדת רשות המיסים ומשרד האוצר בכלל לעניין שיפוי למקום, לדוגמה כמו מבנה בי של בית הסטודנט בתל חי בקריית שמונה, מבנה מדהים שנחנך שבוע לערך לפני הטבח, ומאז הוא מפונה, ומאז במקביל לזה שהוא מפונה ולא מקבל הכנסה, תורם את רוב שטחי המגורים לחיילי צה"ל שיוצאים להתרענות. בשבת שבתתי שם, וחלק גדול מהחניון מאפסן בכלל כלים צבאיים, זה מעין חצי בסיס צבאי. אז גם צה"ל לא משפה אותם, הם גם לא מכירים מסלול שקרן מס רכוש משפה בגין הפסד ההכנסות, ואני מבקש לדעת מה עמדת משרד האוצר.

בעלי דירות שהם בעלי דירות פרטיים, שהיו מרוויחים כתוצאה משכירות ולא משופים, אם הם לא משופים, האם לכל הפחות יהיה ניתן להכיר בהם לפטור מארנונה והוצאות מיסים כאלה ואחרות, שכן הם נושאים בנטל על נכס, שהם לא יכולים להתפרנס ממנו. אלה שתי השאלות.

יאיר איזובוצקי:

אפשר להגיד מילה?

היו"ר משה גפני:

רגע.

יאיר איזובוצקי:

רגע, רגע, אבל אני אף פעם לא זוכה לדבר. אני רוצה לפנות לאנשי האוצר.

היו"ר משה גפני:

אני תיכף אתן.

אמיר דהן:

את הנכס העסקי אני לא מכיר. הוצאנו חוות דעת לגבי שכירות לפי החוק והתקנות הקיימות, לגבי נכס עסקי, הוא זכה לקבל פיצוי. אם הוא הגיש תביעה, הוא אמור לקבל.

אליהו רביבו (הליכוד):

הם לא הגישו, אמרו שנכסים - - -

אמיר דהן:

בחוות דעת שלנו רשמנו נכסים עסקיים זכאים לקבל.

אליהו רביבו (הליכוד):

מעולה. אוקי, אני אדאג להעביר את זה.

אמיר דהן:

גם אנחנו מפצים - - -

לגבי השאלה השנייה, נכסים פרטים, צריך לזכור שאם אני שכרתי בית בקריית שמונה והמדינה פיצתה אותי כרגע ונתנה לי דיור חלופי במקום אחר, אני אמור לשלם את השכירות שלי, אני לא צריך לצאת מהמצב הזה זוכה, אז אני חושב שהגלגל אמור להיסגר. יחד עם זאת, בחקיקה שלנו זה לא קיים. אנחנו לא מפצים בתים פרטיים בגין שכירות. הוצאנו את זה בחוות דעת, זה נמצא באתר רשות המיסים. על פניו, יכול להיות שהבעיה תיווצר מתי שהחווה ייגמר, אבל יכול להיות שאם החווה ייגמר, גם הבן אדם לא יקבל יותר את הפיצוי שלו מביטוח לאומי, כי אין לו יותר חוזה בעיר קריית שמונה, אז על פניו זה אמור להיסגר בפנים. בחוות דעת שלנו נכסים פרטיים - - -

אליהו רביבו (הליכוד):

אמיר, יש מקום שתחייבו את השוכר המשופה בהוכחת שיפוי משני לבעל הדירה?

אהרון גמזו:

אם היתה לי דירה בקריית שמונה והשוכר זהו, סיים, מה אני עושה?

אליהו רביבו (הליכוד):

הוא דיבר על זה הרגע.

נוגה בן פרז:

אבל השוכר שמקבל כסף, צריך להשכיר דירה במרכז. הוא משלם שכירות במרכז, איך הוא ישלם גם את השכירות בצפון?

אהרון גמזו:

לא, הם שברו שכירויות, הם כולם הלכו.

נוגה בן פרז:

הם מקבלים פיצוי - - -

אהרון גמזו:

אם לי יש דירה בקריית שמונה, השוכר השכיר במקום אחר ושבר את השכירות בקריית שמונה. אני בתור בעל הדירה לא מקבל שום דבר.

נוגה בן פרוז :

הוא משתמש בפיצוי שלו לדירה החדשה.

אהרון גמזו :

לכל אדם שיש לו נכס שהוא משכיר, דירה פרטית שהוא משכיר למפונים, ברוב המקרים או שברו שכירות או סיימו חוזה ונעלמו. בעל דירה שהיה אמור לקבל עבור השכירות, לא מקבל שום דבר, אין שום מתווה על זה.

יאיר איזבוצקי :

אני נציג המוודדים ורועי הציג את התחום שלנו מצוין, אני לא אחזור על זה. אני רוצה לדבר לאיש האוצר, אולי יקשיב לי. אני שעה פה שומע את הפלפולים : זה כן וזה לא. אתם מסבכים את העניין בצורה בלתי רגילה. אתם מפחדים שתשלמו למישהו שקל אחד מיותר, אבל אתם משקיעים במנגנון הזה מיליארדים.

היו"ר משה גפני :

מה הטענה שלך?

יאיר איזבוצקי :

הטענה שלי שיש לפשט את העניין – 40% פיצוי רוחבי. אנשי המוודדים לא מסוגלים לעבוד בצפון. גם אם יש משרד בתל אביב, שלפעמים כל העבודות שלו בצפון, אין לו סיכוי לשרוד. אין לו סיכוי לשרוד. גם אם הוא יקבל פיצוי על ירידה של 40%, הסיכוי שלו לשרוד לאורך זמן הוא מאוד מאוד קטן, הוא יוציא את כל החסכוניות, יגרור את העסק שלו עוד כמה זמן, אבל גם הוא יקרוס בסוף. לכן תפסיקו עם הפלפולים האלה, כולם צריכים לקבל את הפיצוי מעל 40%, וצריך להוכיח את זה, זה לא בחינם.

זאת לא רק בעיה כלכלית, זו בעיה ביטחונית. מילואימניק שהעסק שלו קורס, לא יבוא למילואים. מילואימניק של המשפחה שלו קורס, לא יבוא למילואים. מילואימניק שאשתו צריכה לסגור את העסק, לא יבוא למילואים. זו בעיה ביטחונית לא פחות מכלכלית, ואני חושב שדיון כזה צריך להיעשות בוועדת החוץ והביטחון והכספים ביחד.

מוריה כלפה-הורוביץ :

חבר הכנסת גפני, אנחנו יכולים גם לדבר? איגוד בתי המלון והתיירות ואיגוד לשכות המסחר ביקשנו רשות דיבור.

היו"ר משה גפני :

אם אפשר בקצרה.

מוריה כלפה-הורוביץ :

אני היום מייצגת את איגוד בתי המלון והתיירות. ביקשתם לדבר על נקודות מוצא, בוא נדבר על נקודות מוצא : ענף התיירות הנכנסת, כמו שאתם יודעים, זה ענף הייצוא הרביעי בגודלו במדינת ישראל. דוח מבקר המדינה במרץ שנה שעברה כתב שענף התיירות, ענף התיירות בלבד, הוא 13 מיליארד שקלים, שמתוכם רק ענף תיירות נכנסת הכניס כמעט כשישה מיליארד. אתם מדברים פה על פיצוי? בבקשה, יש לנו. נוכיח אובדן רווח, תנו פיצוי רוחבי.

יש פה עסקים שמיוואר אין להם עובדים, החל"ת חל"ת לא גמיש, העובדים בורחים להם, הולכים לעבוד בשחור. מה יעשו המלונות הקטנים? תעשו את ההפרדה בין העסקים הגדולים והרשתות לעסקים קטנים ; בין אילת, שהיא תיירות פנים, לבין צפת ונצרת שאין תיירות נכנסת, אין טיסות. תסתכלו על דוחות הלמ"ס, אין תיירים במדינת ישראל, מה יקרה? מחר, מחרתיים תיגמר המלחמה, ואז מה? אני אגיד לכם מה יקרה – כל הרשתות הגדולות יקנו את כל העסקים הקטנים, כי די, כי הגיעו לפשיטת רגל.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

יורם מועלמי:

חבר הכנסת גפני, הערה – אני גם נרשמתי לדיון.

היו"ר משה גפני:

לא. אני יודע, בסדר.

אורי לווי:

אני ממלון אמירי הגליל. אנחנו שייכים למועצה אזורית מרום הגליל ולראש המועצה עמית סופר שהיה כאן ויצא. בסך הכול אנחנו כ-45 עובדים מהיישובים במירון, בר יוחאי, כפר שמאי וגם מהכפרים בסביבה, כל העדות עובדים ביחד באחוזה ומתפרנסים בכבוד, עד השביעי לאוקטובר. בשביעי לאוקטובר המלון נסגר, לא בגלל שסגרו אותנו, אלא בגלל שכל האורחים עזבו מאז הם לא מגיעים. ניסינו בינואר לפתוח, זה לא עבד. בין פסח לבין יום העצמאות, עשינו עוד ניסיון, הבאנו את כל העובדים, השקענו בפרסום, קנינו הכול, הכנו הכול, אבל לא היו טלפונים והאורחים לא הגיעו, ובדרך כלל אנחנו עובדים כבר 20 שנה בתפוסות גבוהות ומשתדלים לעשות את מה שאנחנו עושים בצורה טובה.

היו"ר משה גפני:

מה אתה מבקש?

אורי לווי:

מה אני מבקש? עודד אותנו שלעסקים נותנים פיצויים, אבל הדבר הכי חשוב והעיקרי כאן זה העובדים. העובדים סיימו את החל"ת שלהם – חבר הכנסת גפני, אני אשמח אם תקשיב – ב-30 באפריל ומאז אין להם פרנסה, אין להם אבטלה, אין להם שום דבר.

אנחנו נמצאים במרום הגליל. החבר'ה הצעירים עזבו כבר מזמן, לקחו את הרגליים שלהם והלכו. החבר'ה הצעירים לקחו את הרגליים, הלכו לחיפה, לנתניה, מצאו עבודה, אבל כל בעלי המשפחות עם ילדים בגנים ובבתי הספר – אין להם לאן ללכת ואין להם פרנסה. חייבים בהוראת שעה או באיזושהי דרך להאריך את החל"ת. אי אפשר להגיד לאנשים שעבדו בשנתיים האחרונות בתיירות בעסקים באזורים האלה של מירון, של אמירים ולהאריך להם את החל"ת. אין להם ממה לחיות, זאת ממש קריסה. אין להם איך לשלם.

מוריה כלפה-הורוביץ:

העסקים עדיין משלמים את השכירות, עדיין משלמים אחזקה, חשמל, מים, ארנונה.

אורי לווי:

אין להם כסף לא לשלם הלוואות ולא משכנתא, הם כבר לא עונים לטלפונים מהבנקים. הם בקריסה. מדובר בהרבה אנשים, וחייבים לפתור להם את הבעיה הזאת, חייבים להתייחס לזה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

נאור, בבקשה.

נאור שירי (יש עתיד):

אני רק רוצה להבין לסיכום הדיון, כי אנחנו מתקרבים לסיכום הדיון, אנחנו מעבירים את זה עכשיו עם התאריך שינון אמר, נכון? עוד שבועיים נקיים דיון ונחיל את זה על כל העסקים?

היו"ר משה גפני :

אתה רוצה שאני אגיד מה התכנית שאני מבקש להציע לחברים?

נאור שירי (יש עתיד) :

אני רציתי להציע את התכנית הזו : להצביע על שינוי התאריך, כי זה מה שהבנתי שאפשר בתקנות. בדיון הבא אנחנו נשלח את האוצר - - -

היו"ר משה גפני :

אני תמיד אמרתי שיש לך שכל...

נאור שירי (יש עתיד) :

אני שאלתי את שלומית, אין לי שום שכל, אבל האמת שזה שכל לשאול את שלומית...

היו"ר משה גפני :

אני אגיד את מה שאתה אומר, אתה אומר דבר נכון. אנחנו נקלענו שוב לאותה הבעיה. יש דברים שעלו פה שאנחנו מסכימים, יש דברים שהם באמת בעייתיים. הסיפור הזה גם של המסעדות, גם של המוניות שהעלה רועי, יש בעיות שצריך לפתור אותן, אלא מה? את זה לא מבקשים מאתנו אישור.

אני יכול לקיים דיון בסוף יוני, ובדיון הזה אני מבקש מאנשי הממשלה ומאנשי האוצר לבוא לכאן עם תשובות לגבי השאלות האלה : גם לגבי המסעדות, אולמות האירועים - -

רועי כהן :

קבלן השיפוצים, המדביר, קבלן מיזוג אוויר - -

אורן פסטרנק :

- - המאפרת, התאורן, הסאונדמן, מהנדס הבטיחות.

רועי כהן :

- - - לא יכולים להתפרנס. אנשים בבוקר לובשים שכפ"ץ, הולכים להביא את הפרנסה שלהם.

היו"ר משה גפני :

רועי, זה לא בסדר, אני מדבר עכשיו.

נוגה בן פרז :

אבל כל חודשיים כשחותמים על התקנות, אתה אומר את אותו הדבר ואז זה נמשך עוד חודשיים עד לחתימה הבאה, והחתימה הבאה - - -

היו"ר משה גפני :

להפסיק.

נוגה בן פרז :

אבל זה מה שקורה.

היו"ר משה גפני:

בסדר, אז קורה, מה לעשות? עכשיו בפנינו עומדת ברירה, להגיד לממשלה: אנחנו סבורים שאת הזמן אנחנו צריכים לאשר, ואני מבקש מהם שזה יהיה עד סוף יוני – זה מה שביקשנו כאן, את זה צריך לאשר. אם לא נאשר, המשמעות של העניין שאנשים בצפת ובכל המקומות האלה לא יוכלו לבקש ולקבל פיצויים. לכן רבובתי, אני מבקש שאת התקנות שאני מבקש לאשר אותן זה לא יהיה עכשיו. אנחנו נראים כמו אני לא יודע מה, אני רוצה שזה יכלול גם את מאי ויוני. בסוף יוני אתם תבואו ותגידו שיש החמרה, לא חשוב, מה שתבואו ותגידו, אנחנו כבר יוזמים את הישיבה הזאת כדי לעשות את השינויים שאתם אומרים. בינתיים אנחנו מבקשים תשובות על הדברים שעלו פה – גם על נושא המסעדות, גם על הנושא של הפסטיבלים.

קריאה:

של היישובים, המפיקים.

היו"ר משה גפני:

זה בסדר?

נאור שירי (יש עתיד):

אני רק מזכיר שהייתי בזכות דיבור. אני מוסיף עוד איזה נדבך, אני לא חושב שבסוף תוכלו להצדיק בפני בית משפט למה מודד לא ולמה מסעדה לא, אבל גלריה כן, ואני נדבק לגלריה, כי אני לא זוכר את השאר. בסוף זה העניין, זה לא יכול להיות.

היו"ר משה גפני:

אבל קודם כל לפני בית המשפט אנחנו לא נוכל להצדיק את זה כלפי עצמנו.

נאור שירי (יש עתיד):

אתה יודע כמה דברים אני לא יכול להצדיק כלפי עצמי פה ביום יום?

היו"ר משה גפני:

נאור, תודה רבה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

קודם כל, הייתי בצפון, אני חושב שחמש שנים בשלושת השבועות האחרונים. המצב שם איום ונורא. אני כן חושב שאנחנו צריכים לכלול את מאי-יוני, אבל גם הפתרון הזה של תקנה זה פתרון מאוד מאוד חלקי, וצריך להבין את זה – מאוד מאוד חלקי, ולכן אנחנו צריכים לקיים עוד דיון בהקדם האפשרי.

רציתי להגיד עוד דברים, אבל אני מוותר ומבקש ממך לתת זכות דיבור לנציגת נשות המילואימניקים, תודה.

היו"ר משה גפני:

יוראי ואמיר, אני רק מבקש, אני רוצה להתקדם להצבעה, תנו לי תשובה.

יוראי מצלאוי:

כן חשוב לי להגיד הבהרה, אדוני, ביחס להצעה להארכה לחודשים מאי ויוני. זה כן disclaimer חשוב בעיניי, כי לאור ההחרפה בגולן בחודש יוני, אני כן אומר בהקשר הזה שצריכה להתקיים בחינה מה המשמעות של זה, וההארכה היא כרגע העתקת המצב, שאנחנו יודעים שבוודאות מתקיים זה יישובי קו העימות, בסדר? לכן אחרי שמניחים את הדבר הזה, נצא לבדוק, אבל זה כן משהו חשוב שצריך לומר.

היו"ר משה גפני:

אנחנו נקיים ישיבה בסוף יוני.

יוראי מצלאוי:

הנתונים האלה הם מאוד דינאמיים, הם משתנים, במיוחד בחודש האחרון, וזה כן משהו שכדאי להביא אותו בחשבון.

שלומית ארליך:

יוראי, אם באמת בסוף יוני יתגלה שהיתה החמרה ושבאמת צריך - - - ?

נאור שירי (יש עתיד):

אז אתה תוסיף.

היו"ר משה גפני:

אבל שלומית, אני אומר ליוראי ואני אומר לכולם, אנחנו מקיימים ישיבה על כל הדברים שעלו כאן בסוף יוני, ואני עושה את זה בסוף יוני בגלל ההחרפה.

יוראי מצלאוי:

אני רק אומר שברגע שמאריכים, ואנחנו מאריכים לקו העימות ואנחנו עדיין לא מתייחסים לרמת הגולן, צריך להגיד שלאור ההחרפה היא צריכה להיבחן ברגע שנקבל את הנתונים המעודכנים בסוף חודש יוני.

היו"ר משה גפני:

בסדר, רק אני מבקש מכם שלקראת סוף יוני תביאו את הנתונים האלה, אנחנו נדון בהם ונאשר.

יוראי מצלאוי:

אנחנו נביא. אתה מכיר, אדוני, אני משתדל עד כמה שאפשר.

היו"ר משה גפני:

בסדר, אין לי טענה.

נאור שירי (יש עתיד):

וגם את האישור של העסקים הנוספים.

יוראי מצלאוי:

אני אשתדל להגיע עם תשובות לכול, אני לא מבטיח שיהיה מענה שלם לכול, אבל אני מבטיח להגיע עם תשובות.

אהרון גמזו:

כמה זמן מרגע האישור עד שזה באמת נפתח? פעם קודמת זה לקח חודש.

יוראי מצלאוי:

ליישובים המפונים זה כבר פתוח.

מוריה כלפה-הורוביץ:

למה אין תשובה לגבי החל"ת הגמיש?

יוראי מצלאוי:

ליישובים המפונים זה כבר פתוח, לא צריך לחכות לתקנות.

קריאה:

וליישובים האחרים?

יוראי מצלאוי:

אמיר יכול להגיד מתי תיפתח האפשרות להגשה למחזורים לקו העימות.

אמיר דהן:

אם אנחנו נעביר את זה היום, עוד יומיים.

נוגה בן פרז:

מה צריך לקרות לנו כדי שיראו אותנו? מה צריך?

היו"ר משה גפני:

שגית בכנר, נשות המילואים, בבקשה.

שגית בכנר:

תודה. אני מוצאת לנכון גם בדיון הזה להציף שוב את נושא נשות המילואים הניקיים העצמאיות. אמנם לא כולנו גרות באזור הצפון וחלקנו נמצאות גם במרכז, אבל כולנו גויסנו בצו 8. כולנו נפגעות מגיוס בן הזוג שלנו, פעם אחר פעם, סבב אחרי סבב. מאז חודש דצמבר שאנחנו מציפות את כלל הקשיים של משפחות המילואים וביחד עם הצפת הקשיים הצגנו מגוון רחב של פתרונות, פתרונות שאמורים לעזור לנו חזית העורף להישאר חזקות. מתווה התשעה מיליארד של משרד האוצר ומשרד הביטחון נכתב ביחד אתנו, ואנחנו מודות על כך, אך המתווה נתן מעטפת יחסית טובה להתחלה, כשלא חשבנו שהלחימה תימשך לאורך זמן כל כך ארוך, ועל כן היום יש צורך לתת מעטפת רחבה יותר, שעוזרת לנו להמשיך להיות חזקות.

היה לנו הישג משמעותי בחודש האחרון עם העברת החוק התקדימי וההיסטורי, שמגן על נשות המילואים הניקיים השכירות מפני פיטורים והוצאה לחל"ת. אנחנו רואות כי ישנה הבנה מהמחוקקים, כי משפחות המילואים מהוות תא משפחתי אחד, ומכאן שיש השפעה תעסוקתית על נשים לאור הגיוס של בן הזוג. לא ברור לנו, והזוי מבחינתנו, שלא מבינים את אותם הדברים על נשים עצמאיות שמנהלות עסקים. יש מעל ל-17,200 נשים עצמאיות בנות זוג. הפערים בין נשות המילואים הניקיים העצמאיות לבין ההטבות הניתנות למילואים הניקיים העצמאיים הם גדולים.

מתוך נתוני סקר שערכנו בפורום בחודש מאי האחרון, עולה כי 83% מבנות הזוג דיווחו כי מצבן התעסוקתי השתנה לרעה; כ-47% דיווחו שהכנסתן ירדה ביותר מ-50% לעומת התחזיות; 62% פספסו הזדמנויות תעסוקתיות ועסקיות בצל שירות המילואים. יש איזושהי תחושה, ואנחנו שומעות את זה לאחרונה: אבל הם מקבלים מענקים, אבל תגידו תודה, אבל הנה קיבלו כסף. לא, אנחנו לא מקבלים מענקים; לא, לא קיבלנו כסף; קיבלנו תוספת של 3,000 שקל בחודש כשהוא מגויס. ה-3,000 שקל האלה, צר לי, היום כשהוא בבית, לא עוזרים לי. כשהוא בבית ואני לא ממשיכה לקבל תמיכה, ועוד שבוע הוא הולך לי לעוד סבב מילואים ובעוד חודשיים הוא הולך לעוד תעסוקה, לא עוזר לנו להציל את העסקים שלנו.

המילואים הניקיים העצמאיים כן מקבלים חצי שנה מהיום שהם השתחררו המשך מענקים והמשך תמיכה לעסק שלהם, אנחנו לא. אם בן הזוג שלי הוא שכיר, הוא מקבל את המשכורת שלו; אני כעצמאית, אף אחד לא מסתכל עלי, אף אחד לא רואה אותי, לא לוקח יום ולא לוקח יומיים להקים את העסק שלי מחדש, בטח לא כשהוא שוב חוזר לעוד סבב. יש לנו מילואים הניקיים שנמצאים כבר בסבב שלישי ובסבב

רביעי. אנחנו לא מצליחות להחזיק את הכול, לא מצליחות להחזיק את הבית, לא מצליחות להחזיק את הילדים שחווים רגרסיות ובעיות נפשיות, ואנחנו מבקשות לשים אותנו על סדר היום גם מבחינת האוצר, גם מבחינת משרד הביטחון וצה"ל, לתת לנו מענה, וגם דיברנו על זה, עדיין ממשיכים לקחת לנו 25% מס ממה שאנחנו מקבלות ולא נמצא לזה פתרון. גם היום בדקתי את זה מול צה"ל. אין פתרון, כי הכסף שאנחנו מקבלות מגיע דרך המשכורת של בן הזוג. תודה.

אהרון גמזו:

שרצו להיות במתחם צימרים, שמסוכן אצלנו למפונים להיות בצימרים, אתם קולטים מה קורה ביישובים שלנו? בין יישוב מפריד נחל, נחל, אבל אין אף אחד שמתכלל את הנושא הזה. תפעלו לעשות סדר בנושא הזה עם אותן השיחות, אותן השיחות. צריך לעשות דיונים משותפים בחוץ וביטחון, רודף אחרי תשובות. מישהו מבין מה זה סוללה כל הלילה, שאף אחד לא ישן?

היו"ר משה גפני:

אבל הם מצאו לזה פתרון.

אהרון גמזו:

אני דווקא רוצה להחמיא לאוצר, כי הוא נכנס פה לאיזשהו סוג של ואקום. יוראי לא פה להקשיב לזה. היה גוף שהיה אחראי על כל הנושא הזה, קוראים לו רח"ל, שהיה אמור לדעת לתכלל את כל הנושאים האזרחיים והביטחוניים והכול, וכל פעם אנחנו ממציאים את עצמנו בכל דיון פה מחדש. בתור מישהו שמסתכל על זה מהצד: יש סוללה או אין סוללה? היה טיל או לא היה טיל; יש כטב"ם או אין כטב"ם, מה זה כטב"ם? באיזה יישוב זה פגע? ההוא טיפה מעבר, ביניהם מפריד נחל.

די, צריך לחשוב אחרת. קורות פה המון טעויות, והן על גב של אנשים. אנחנו נתקעים בלי פרנסה. יד אחת אולי משפה את העסק, אבל ביד שנייה נגמרים ימי החלי"ת וזהו, אי אפשר להתפרנס. ביד אחד אין חינוך, ביד שנייה יש לכם חינוך חלקי.

אני אספר לכם סיפור. הגיעו אלינו מפונים, שרצו להיות במתחם צימרים. ביקשנו אישור, פיקוד העורף אמר שמסוכן אצלנו למפונים להיות בצימרים, אתם קולטים מה קורה ביישובים שלנו? אנחנו נמצאים בין ישוב אחד מפונה ללא מפונה מפריד נחל – נחל, אבל אין אף אחד שמתכלל את הנושא הזה.

הרב גפני, אני מבקש שתפעלו לעשות סדר בנושא הזה. אנחנו נהיה פה עוד חודש ועוד חודשיים עם אותן השיחות – אותן השיחות. אולי צריך לעשות דיונים משותפים בחוץ וביטחון. לא יכול להיות שיוראי כל היום הולך ורודף אחרי תשובות. מישהו מבין מה זאת סוללה? אתם יודעים מה זה סוללה שעובדת כל הלילה? כל הלילה שאף אחד לא ישן? אז מה זה עוזר לי שאני מקבל שיפוי קטן על העסק? אני לא יכול להתקיים שם.

היו"ר משה גפני:

אבל הם מצאו לזה פתרון, אתה אמרת בצדק.

אהרון גמזו:

הם לא מצאו, לנו ארין פתרון. הם נתנו פתרון במסלול מסוים לעצמאים ומסלול מסוים לתיירות – זהו. לכל המקור של מה שקורה באזור הזה אין פתרון, ובבקשה, אולי הגיע הזמן לחשוב אחרת, כמו שיוראי הציע. בוא ניקח גם עד סוף יוני, כי עכשיו יאשרו עד יוני, יפתחו את זה עוד חודש. פעם אחרונה שאנשים קיבלו כסף זה בפברואר.

היו"ר משה גפני:

אנחנו מדברים על אישור עד סוף יוני.

אהרון גמזו:

לא, אני אומר את זה בתור רעיון טוב.

היו"ר משה גפני:

אני מחכה להם עכשיו שיחזרו לי עם תשובה, בסדר. אני לא מאשר את זה בלי שנותנים לנו הסכמה עד סוף יוני.

נוגה בן פרז:

אני לא אחזור על מה שדיברתי בכל הישיבות האחרונות, אבל כל פעם שהגענו למקום של הארכת התקנות האלה ולחתום עליהן רק על חלק מסוים לעוד חודשיים ועוד חודשיים, ככה בינואר אמרת להם: נחתום על זה כרגע, אבל אני לא מסכים, תחזרו עוד שבוע עם תשובות.

היו"ר משה גפני:

כן, אבל אנשים קיבלו פיצויים בגלל שחתמו.

נוגה בן פרז:

אין בעיה, הכול בסדר, אני רק רוצה להגיד שזה עוד פעם קרה באפריל ועוד פעם קורה עכשיו, אז הרבה אנשים קיבלו פיצויים, אבל יש הרבה אנשים שלא. מה שיקרה עכשיו שאנשים כמוני, שלא קיבלו פיצויים מינואר ואין להם הכנסה והם בתיירות והם במרכז הארץ, תבואו בסוף יוני? בוא נגיד שגם עד ספטמבר לא נקבל פיצויים, זאת אומרת: אני שמחה שכולם מקבלים, ומגיע לכולם לקבל, אבל אם אנחנו כל פעם מאשרים את הטלאים הקטנים האלה, יש סקטור ענק שלא - - -

היו"ר משה גפני:

אם את נמצאת במקומי, מה את עושה?

אורן פסטרנק:

אני אגיד לך, הרב גפני – כשאתה רצית להעביר משהו, אמרת להם שאם לא יהיה לחינוך של החרדים, שום דבר פה לא יזוז ואתה תפרוש. אמרת שאתה תפרוש מוועדת הכספים.

מינואר אנשים בלי כסף – מינואר. התקנות האלה לא קשורות, אבל האוצר לא מביא מתווה. האוצר לא מביא מתווה של 40% לכלל הציבור, וזה צריך לעצור אותם.

נוגה בן פרז:

אתה שאלת אותי שאלה. בפעם הקודמת שזה קרה במרץ לפני שיצאתם לפגרה, אמרת: אם אתם תוך חמישה ימים לא מביאים לי את ההחלטה, אני אקח את ההחלטה בתור ועדת הכספים, ואחרי זה אתם תמצאו מאיפה המקור התקציבי של זה.

יורם מועלמי:

אמרת את זה לפרוטוקול.

נוגה בן פרז:

אתה אמרת נכון, אז אתה יכול ללכת לממשלה ולהגיד לה להאריך את זה ב-40%, ב-60%, כמו שהם אומרים; אבל גם ב-80% הם לא מסכימים. אני ירדתי ביותר מ-80%, אז מה?

יורם מועלמי:

כל ההתנהלות של משרד האוצר לגבי האפיונים, הסקטורים, התיירות, האטרקציות, המסעדות, הגלריות – כל הדברים האלה, הרי ברור שזה ביזיון אחד גדול, אוקי? הוא דיבר על המסעדות. הרי צפת מוטת תיירות, נכון? שלח לי כרגע מישו מצפת, תראה מה הוא כותב: למה שלא תגידו יש מדד של כרטיסי אשראי? אפשר לבקש את העסקאות בחברות כרטיסי האשראי ולראות שרוב העסקאות הן מחוץ לעיר. הרי מן הסתם, אם הוא דיבר על העניין הזה של המסעדות שהוא רוצה להחריג אותן מהמתווה של הפיצויים בעיר כמו צפת, מי שיושב שם במסעדה, בדרך כלל אם זה מתיירות זה מגיע מאנשים שמגיעים מבחוץ והם

משלמים בכרטיסי אשראי מבחוץ או מתיירים. אפשר לעשות את החתך הזה ולהכניס את המסעדות פנימה, כי לרוב המסעדות בצפת הסועדים מגיעים מבחוץ, כמו שאמרה פה אותה מסעדת שישבה פה לפני שעה ודיברה. אתה יכול לעשות את החתך הזה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

ליאור גור:

דבר אחד ברור מהדיון הזה ומכל דיון אחר שאנחנו מקיימים בנוגע לתקנות האלה, התקנות האלה מציעות פתרון מאוד לא מוצלח לבעיה של העסקים שנפגעים בזמן מלחמה, וזה עוד ב-under statement. זו שמיכה קצרה ומלאה בחורים. שוב ושוב אנחנו חוזרים על אותו הסיפור – פעם מוצאים פתרון לזה ונשארים בלי וכו' וכו'.

נדרשת פה מחשבה לטווח ארוך, מחשבה מחודשת, איך המדינה הזו מפצה עסקים בזמן של מלחמה. לצערנו הרב, זמני מלחמה במציאות שלנו, לא בכל רגע, נמצאים בתכיפות יחסית גבוהה. כבוד היושב-ראש, צריך לחשוב איך אנחנו מביאים פתרון אחר לגמרי לעסקים בזמני מלחמה. תודה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה, האם אפשר להקריא את התקנות?

יוראי מצלאוי:

אדוני, לגבי התשובה, בהתחשב ב-disclaimer שאמרתי בפתח הדברים לגבי רמת הגולן והבדיקה שאנחנו צריכים לערוך שם בסוף חודש יוני ולעדכון המצב שם בהתאם להתפתחויות, אנחנו כן נקבל את הבקשה של אדוני להאריך גם לחודשים מאי ויוני ליישובי קו העימות באותו פורמט שמונח על שולחן הוועדה כרגע ומבחינתנו זה מקובל.

היו"ר משה גפני:

במקביל אני אמרתי שבסוף יוני אקיים ישיבה, אם יצטרכו לשנות כמו רמת הגולן ודברים אחרים שאמרתי, ואני מבקש תשובות לגבי הנושאים שעלו כאן: מסעדות, אולמות אירועים, פסטיבלים, נהגי מוניות. לכל הדברים שדיברנו אני מבקש תשובה עד הישיבה הבאה.

נוגה בן פרז:

בכלל הארץ.

היו"ר משה גפני:

תקריאו בבקשה. אני חושב שאתם עושים נכון, כשאתם מאשרים את הבקשה שלנו עד מאי-יוני.

אורלי שיף:

תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נזק מלחמה ונזק עקיף) (חרבות ברזל)

(הוראת שעה) (תיקון מס' 4), התשפ"ד-2024

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 35, 36(א) ו-65 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים,

התשכ"א-1961, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. תיקון תקנה 1 בתקנה 1 לתקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נזק מלחמה ונזק עקיף) (חרבות ברזל) (הוראת שעה), התשפ"ד–2023 (להלן – התקנות העיקריות) –

שלומית ארליך:

פה אנחנו נצטרך לשנות את התאריך בהתאם, כך שיהיה סוף יוני 30 ביוני. אנחנו נתקן את זה בהתאמה. בהמשך, אני אגיד כבר עכשיו, כיוון שהמבנה של התקנות היום בנוי כך שהוא מגיע דו-חודשי, דו-חודשי, אנחנו נעתיק את ההוראות האלה, כך שהן יחולו בהתאמה גם בחודשים מאי-יוני באותו פורמט שקיים פה ביחס למרץ-אפריל.

תמשיכי לקרוא.

אורלי שיף:

(1) ברישה, במקום "יום כ' באדר א' התשפ"ד (29 בפברואר 2024) " יבוא "יום כ"ב בניסן התשפ"ד (30 באפריל 2024)";

שלומית ארליך:

זה כ"ד בסיון. אנחנו מתקנים פה, פה התיקון יהיה: כ"ד בסיון התשפ"ד (30 ביוני 2024).

אורלי שיף:

רישה באמת זה הסעיף שמתאר את התחולה של התקנות, ואנחנו מאריכים אותה עד יוני.

(2) בפסקה (1)(א) –

(א) אחרי ההגדרה "אזור שנפגע בחודשים ינואר ופברואר" המובאת בה, יבוא:

שלומית ארליך:

אז גם כאן זה יהיה "אזור שנפגע בחודשים מרס, אפריל, מאי ויוני".

אורלי שיף:

היישובים והאזורים המפורטים בתוספת החמישית או יישוב אשר פונה לפי החלטה מהחלטות הממשלה, לרבות החלטת הממשלה המאריכה אותה, ואשר ההחלטה האמורה הייתה בתוקף עד לתום יוני 2024;

שלומית ארליך:

תסבירי.

אורלי שיף:

זה אותו סעיף שהיה קודם, רק שאנחנו מדברים על החודשים הרלוונטיים מרץ עד יוני. זאת התוספת שהיתה, אנחנו מפנים לו את התוספת, לא שינינו.

(ב) בהגדרה "שווי של נזק עקיף" המובאת בה –

(1) בפסקה (1), מסלול שכר עבודה –

(א) בהגדרה "תקופה מזכה לעניין שכר" המובאת בה –

(1) אחרי פסקה (א1) יבוא :

"(ב1) לעניין ניזוק שעסקו מצוי באזור שנפגע בחודשים מרס ואפריל" - -

שלומית ארליך :

פה אנחנו נשאיר "מרס ואפריל", אנחנו נעתיק את אותה פסקה שוב, כדי שזה ישקף את הדו-חודשי לסעיף שיהיה 1(ג). אנחנו נעשה את ההתאמות בהמשך, נראה איך הכי נכון לכתוב את זה, אבל זה יחול גם במאי ויוני.

אורלי שיף :

- - לרבות החלטת הממשלה המאריכה אותה, בתקופה הקובעת, ולרבות ניזוק שהוא עובד עצמאי המתגורר באזור שנפגע בחודשים מרס ואפריל שעסקו אינו מצוי באזור שנפגע בחודשים מרס ואפריל, לעניין פיצוי לפי פסקה (4) להגדרה "מסלול שכר עבודה" – התקופה שמיום כ"ב בתשרי התשפ"ד (7 באוקטובר 2023) עד יום כ"ב בניסן התשפ"ד (30 באפריל 2024); ואולם לעניין זה יקראו את ההגדרה "יום היעדרות בשל המצב הביטחוני" כאילו בכל מקום, במקום "האזור המיוחד" בא "אזור שנפגע בחודשים מרס ואפריל";

שלומית ארליך :

תסבירי.

אורלי שיף :

זה אותו סעיף כמו הפעם הקודמת, רק שהתאמנו לחודשים הרלוונטיים.

שלומית ארליך :

תסבירי, תסבירי מה זה אומר. הכול כמו הפעם הקודמת.

אורלי שיף :

עובדים שגרים באזורים שנפגעו במרץ ובאפריל או במאי וביוני, אבל הם עובדים באזור אחר שלא זכאי לפיצוי, אז המעסיק של אותם עובדים שלא זכאים לפיצוי, הוא יהיה זכאי בגין אותם עובדים ספציפיים אלה שגרים באזור שנפגע. זה נכון גם לאדם שגר באזורים שנפגעו והוא עצמאי שעובד באזור אחר שלא זכאי לפיצוי, הוא יקבל את הפיצוי לפי מסלול שכר, לפי ההכנסות העסקיות שלו.

כאן (2) ו-(3) אלה תיקונים טכניים שנצרכים, בגלל שהוספנו פסקה, ונעשה בהתאמה גם בפסקה הנוספת שנוסיף :

(2) בפסקה (2), במקום "כאמור בפסקה (1) ו-(א1)" - - -

שלומית ארליך :

זה צריך להיות "כאמור בפסקאות (1) ו-(א1)", כך זה כתוב בנוסח.

אורלי שיף:

נכון:

(2) בפסקה (2), במקום "כאמור בפסקאות (1) ו-(א1)" יבוא "כאמור בפסקאות (1) עד (1ב1)";

שלומית ארליך:

גם פה נעשה את התיקונים בהתאמה.

אורלי שיף:

(3) בפסקה (3), במקום "על אף האמור בפסקאות (1) ו-(א1)" יבוא "על אף האמור בפסקאות (1) עד (1ב1)" – וגם פה נעשה בהתאמה;

(2) בפסקה (2), מסלול מחזורים –

(א) בהגדרה "מחזור עסקאות", "מחזור עסקאות בשנת הבסיס", "מחזור העסקאות הקובע לעניין תקופת הבסיס", "מס תשומות", "עוסק המדווח על בסיס מזומן", "קרוב", "שנת הבסיס", "תמיכות ותרומות", "המובאת בה, במקום "עד יום כ' באדר א' התשפ"ד (29 בפברואר 2024)" יבוא "עד יום כ"ב בניסן התשפ"ד (30 באפריל 2024)";

נתנאל היימן:

זה כבר לא, זה בהתאמה.

שלומית ארליך:

הכול יהיה בהתאמה.

אורלי שיף:

נעשה סעיף מועתק עם החודשים הנוספים.

שלומית ארליך:

נעתיק את זה פעמיים.

אורלי שיף:

(ב) בהגדרה "מסלול מחזורים", אחרי פסקה (ג) יבוא:

"(ד) לעניין נזק שאירע בתקופה שמיום כ"א באדר א' התשפ"ד (1 במרס 2024) עד יום כ"ב בניסן התשפ"ד (30 באפריל 2024), אחת מאלה לפי העניין, והכל ובלבד שהנזק אירע באזור שנפגע בחודשים מרס ואפריל:

(1) לגבי ניזוק שאינו ניזוק המפורט בפסקת משנה (2) – סכום הפרש המחזורים מוכפל במשלים ההוצאה הנחסכת;

(2) לגבי ניזוק שהוא מוסד ציבורי זכאי ולגבי ניזוק שבשנת המס 2022 או 2023 או בשתייהן, הוא עוסק פטור כהגדרתו בחוק מס ערך מוסף – ההפרש החיובי שבין מחזור העסקאות בשנת הבסיס מחולק ב-6, לבין סכום הכנסתו בתקופת הזכאות, מוכפל במשלים ההוצאה הנחסכת;

והכל אך לא יותר מ-5,000,000 שקלים חדשים והכל ובלבד שבכל מקרה שילם שכר לעובדיו בעד יום היעדרות בשל המצב הביטחוני - -

ישי פרלמן:

אמיר, זה 5,000,000 לחודשיים, לא עד יוני.

אורלי שיף:

נכון, זה יהיה בהתאמה, זה יהיה מועתק – 5,000,000 לעוד חודשיים נוספים.

קריאה:

אני לא יודע אם התקנות אומרות את זה.

אורלי שיף:

לא, אנחנו נעתיק את הסעיף, זאת אומרת: הכול יותאם.

שלומית ארליך:

הכול יועתק.

ישי פרלמן:

לא נשנה את התקופה.

שלומית ארליך:

פה לא נשנה כך שיהיה מרץ, אפריל, מאי, יוני, אלא נעתיק את זה פעמיים, הפסקאות האלה יובאו פעמיים.

אורלי שיף:

- - בתקופה שמיום כ"א באדר א' התשפ"ד (1 במרס 2024) עד יום כ"ב בניסן התשפ"ד (30 באפריל 2024); "

- (ג) בהגדרה "תקופת הזכאות" המובאת בה, אחרי פסקה (ג) יבוא :
לעניין נזק שאירע בתקופה שמיום כ"א באדר א' התשפ"ד (1 במרס 2024) עד יום כ"ב בניסן התשפ"ד (30 באפריל 2024), אחת מאלה לפי העניין :
- (1) לעניין ניזוק שאינו עוסק המדווח על בסיס מזומן, המדווח בשיטה חד-חודשית, עוסק פטור ומוסד ציבורי זכאי – התקופה שמיום כ"א באדר א' התשפ"ד (1 במרס 2024) עד יום כ"ב בניסן התשפ"ד (30 באפריל 2024) ;
- (2) לעניין ניזוק שאינו עוסק המדווח על בסיס מזומן, המדווח בשיטה דו-חודשית – התקופה שמיום כ"א באדר א' התשפ"ד (1 במרס 2024) עד יום כ"ב בניסן התשפ"ד (30 באפריל 2024) ;
- (3) לעניין ניזוק המדווח על בסיס מזומן, המדווח בשיטה חד-חודשית, עוסק פטור ומוסד ציבורי זכאי – התקופה שמיום כ"ב באדר ב' התשפ"ד (1 באפריל 2024) עד יום כ"ג באייר התשפ"ד (31 במאי 2024) ;
- (4) לעניין ניזוק המדווח על בסיס מזומן, המדווח בשיטה דו-חודשית – התקופה שמיום כ"א באדר א' התשפ"ד (1 במרס 2024) עד יום כ"ב בניסן התשפ"ד (30 באפריל 2024) ;

שלומית ארליך :

תסבירי את כל מה שהקראת.

ישי פרלמן :

אלה פשוט התקופות, תקופות בסיס, צריכות להשתנות. כל פעם אנחנו משווים לחודשים המקבילים בשנה קודמת, אז זה אלה סוגי עוסקים שונים. צריך לשנות את התקופה לשנה הקודמת, שהיא תקביל לתקופה של מרץ-אפריל, וכאשר אנחנו נעשה את התיקון, נכתוב את הסעיפים האלה מחדש, וכל אחת מההשוואות יהיו מול החודשים המקבילים למאי ויוני, שזה להאריך בחודשיים מאוחר יותר מכל התאריכים.

אורלי שיף :

(3) בפסקה (4), מסלול קבלן ביצוע –

(א) בהגדרה "חלק השכר המזכה" המובאת בה, אחרי פסקה (3) יבוא :

"(4) לעניין פסקה (ד) בהגדרה "מסלול קבלן ביצוע" – תקופת הזכאות היא חודשים מרס 2024 ואפריל 2024 בלבד" ;

כמובן יהיה סעיף מועתק למאי-יוני.

(ב) בהגדרה "מסלול קבלן ביצוע" המובאת בה, אחרי פסקה (ג) יבוא :

(ד) לעניין נזק שאירע בתקופה שמיום כ"א באדר א' התשפ"ד (1 במרס 2024) - -

רועי כהן:

לזה לא נכנס קבלן שיפוצים, קבלן ביצוע זה לא קבלן שיפוצים?

אמיר דהן:

לא.

רועי כהן:

למה? מה הסיבה? תסבירו מה הסיבה.

אמיר דהן:

קבלן שיפוצים מקבל מלא, יותר טוב. אתה רוצה? נכניס אותו לפה גם.

רועי כהן:

הוא בכלל לא מקבל. אני אומר לך שקבלן שיפוצים לא מקבל בכלל.

אמיר דהן:

בקו עימות?

רועי כהן:

הוא לא מקבל בכלל.

אמיר דהן:

בקו עימות?

רועי כהן:

לא בקו, במה שמסביב, לא מקבל בכלל.

אמיר דהן:

אבל מדברים כאן על יישובים של קו עימות.

רועי כהן:

אבל אתה הרגע אמרת שאתה רוצה בצורה כזאת או אחרת להרחיב – מוטה תיירות.

נאור שירי (יש עתיד):

לא, הוא מדבר על קו עימות.

אמיר דהן:

אתה קצת חוזר אחורה. התקנות פה היו כבר בינואר-פברואר, ממשיכות למרץ-אפריל ולמאי-יוני לכל יישובי קו העימות ולעוד מספר יישובים שנמצאים ליד הר מירון. התקנות נותנות פיצוי במחזורים, פיצוי מלא במסלול שכר. כל סוגי העסקים נכנסים פנימה, אז אני לא רואה את הבעיה. קבלן ביצוע יש לו משהו אחר, שהוא עובר לחוק הראשי והוא מקבל פיצוי נמוך יותר, אבל שיפוצניקים מקבלים פיצוי מלא. אתה רוצה שנכניס אותם להיות קבלן ביצוע, אין בעיה.

רועי כהן:

לא, קבלן שיפוץ כרגע שנמצא בצפת, האם הוא זכאי לקבל?

אמיר דהן:

לא, כי פה אלה רק יישובי קו עימות, זה מה שהיה כל הדיון כאן שעתיים.

אורלי שיף:

(ד) לעניין נזק שאירע בתקופה שמיום כ"א באדר א' התשפ"ד (1 במרס 2024) עד יום כ"ב בניסן התשפ"ד (30 באפריל 2024) – ההוצאות הקבועות בתוספת חלק השכר המזכה, והכול לא יותר מ-5,000,000 שקלים חדשים, ובלבד שהנזק אירע באזור שנפגע בחודשים מרס ואפריל."

(ג) בהגדרה "התקופה הקובעת" המובאת בה, בפסקה (1), במקום "כ' באדר א' התשפ"ד (29 בפברואר 2024)" יבוא "כ"ב בניסן התשפ"ד (30 באפריל 2024)";

שלומית ארליך:

תסבירי.

ישי פרלמן:

ההגדרה "התקופה הקובעת" היא רלוונטית למסלול של השכר, זו אותה הארכה.

שלומית ארליך:

תשימו לב שכתוב בתוספת החמישית בסוגריים, שהתוספת החמישית מתייחסת לאזור שנפגע בחודשים ינואר-פברואר. צריך בהתאם לתקן גם תיקון טכני.

אמיר, שתי שאלות: דבר ראשון, הגיעו אלינו פניות לגבי הארכת ההוצאות המזכות. דבר שני, אני רוצה שתתייחס גם לנושא של המסלול הוורוד, מה קורה עם המסלול הוורוד שדיברנו עליו בישיבות הקודמות?

אמיר דהן:

המסלול הוורוד נסגר בתיאום עם משרד החקלאות, היום עולה לאתר רשות המיסים, ואנחנו מתחילים לעשות גם כנסים בצפון בנושא הזה. היום זה עולה לאתר ואפשר יהיה להגיש את התביעות, זה סגור עם משרד החקלאות, ארגוני החקלאים, דובי אמיתי, נשיא המגזר העסקי. כל הנושא סגור.

שלומית ארליך:

איך זה מסתנכרן מבחינת המועדים? זאת אומרת, אם הם רוצים - - -

אמיר דהן:

אנחנו בכל מצב זה מסלול אדום. הרי כתבנו באתר של המיסים, שמבחינתנו צריך להגיש תביעה תוך שלושה חודשים. נתנו הבהרה שזה שלושה חודשים מתום תקופת הלחימה, ויש להם כרגע עוד הרבה זמן, בסדר?

לגבי אוקטובר, אני אבדוק את זה שוב, אבל אני חייב להגיד שכר נתנו שתי אורכות, אנחנו כבר שלושה חודשים מעבר. מצד אחד טוענים שאנחנו לא משלמים את הכסף בזמן בחלק מהמקרים, אז מצד

שני למה לא מגישים תביעות כבר שמונה חודשים? זה גם משהו שאני לא כל כך מבין. אנחנו רוצים להמשיך קדימה, יש לנו תקנות, החלטות ממשלה ואנחנו עמוסים בעבודה ודיברו איתנו אולי לפצל את המסלול האדום לשני מקטעים, לתת להם להגיש תביעה עכשיו ותביעה נוספת בהמשך. אנחנו חייבים סופיות לשומות הישנות שקיימות, בשביל זה הארכנו כבר פעמיים, בתיאום עם לשכת רואי חשבון ויועצי המס, וסוכם שזאת תהיה הארכה האחרונה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

אמיר דהן:

אני רוצה רק הבהרה, לגבי מאי-יוני המערכת תעלה ב-15 ביולי, כי אין דיווחי מע"מ לפני, שזה יהיה מובן.

שלומית ארליך:

בוא נבהיר באמת את העניין הזה.

יורם מועלמי:

15 ביולי לגבי מה? אני רוצה להבין אם מדובר על המקדמות של העוטף - - -

היו"ר משה גפני:

רגע, רגע, עם כל הכבוד, היא אומרת עכשיו, מה אתה נכנס באמצע?

יורם מועלמי:

אז שתדבר יותר חזק.

שלומית ארליך:

הוועדה עכשיו קיבלה החלטה להאריך לא רק לחודשים מרץ ואפריל, אלא גם מאי יוני. המערכת תיפתח, כמו שאמר אמיר, ב-15 ביולי. בינתיים, כפי שאמר היושב-ראש, הוועדה תקיים דיון גם בסוף חודש יוני, כדי לדעת גם האם היו החמרות שמשפיעות על האופן שבו צריך לתת את הפיצויים, כך שגם תינתן שהות מספקת כדי לתקן אם צריך את התקנות ולהביא מתווה שלוקח בחשבון החמרות שהיו, כמו שאמר יוראי, בסוף חודש מאי ובמהלך חודש יוני, וכיוון שהמערכת ממילא תיפתח רק בחודש יוני - -

יורם מועלמי:

יוני או יולי?

שלומית ארליך:

- - יהיה גם זמן לעשות את ההתאמות.

יורם מועלמי:

חודש 6 או חודש 7?

שלומית ארליך:

רק לגבי מאי-יוני.

אמיר דהן:

אני אסביר: במרץ-אפריל המערכת מוכנה, אנחנו נעלה ביום חמישי או ביום ראשון – אנחנו לא אוהבים להעלות בסוף שבוע – ואפשר להגיש את התביעות. לגבי מאי-יוני, דיווחי המע"מ בכל מצב מדווחים עד ה-15 ביולי. אנחנו נפתח את המערכת ב-15 ביולי, זה מה שרציתי להבהיר, שיהיה מובן.

יורם מועלמי:

בסדר גמור, תודה רבה.

אמיר דהן:

דבר נוסף שחשוב לי להגיד, אדוני, ביקשת מאתנו כמה פעמים – ודובר כאן על אטרקציות, אני מדבר על המסלולים האדומים, מי שזכאי ברמת הגולן ומסלולים אדומים. רשום בתקנות הקבועות שלנו, שצריך התייעצות עם שר התיירות. עשינו את הפרוצדורה, זאת פרוצדורה של קול קורא, וזה דבר שיכול לעכב.

אנחנו עשינו את זה כבר ב-2019 כאן. משרד התיירות המליץ לנו ללכת על סעיף 40 לחוק עידוד השקעות הון כדי שלא יהיה קול קורא וזה יעכב את האנשים. אנחנו רוצים להוסיף את הסעיף הזה, להגיד שאטרקציה זה לפי סעיף 40 לחוק עידוד השקעות הון, וככה זה יהיה קל יותר, מהיר יותר, והם לא יצטרכו להגיש בקשה, לחכות שיאשרו להם והשר יצטרך לפנות לשר התיירות. יש סעיף שניסחנו לנושא, וזה בעקבות בקשה שאתה ביקשת מאתנו בעבר לגבי האטרקציות, כדי שזה יהיה פשוט יותר ולא יהיה מורכב.

היו"ר משה גפני:

מאה אחוז.

אמיר דהן:

ישי יקריא את הסעיף.

שלומית ארליך:

ישי, איפה אתה רוצה לתקן?

ישי פרלמן:

זה באותו מבנה שראינו שהיה ב-2014, שעשו משהו דומה – המבנה המשפטי הוא כמו 14', בלי קשר לאטרקציות. בתקנה האחרונה, בתקנה 3 לתקנות העיקריות, יש סעיף שמתייחס לאפשרות הבחירה של מי שזכאי למסלול האדום, שיכול לבחור במסלול האדום במקום לקבל לפי התקנות האלה בסעיף 3 בסוף.

שלומית ארליך:

מה זה סעיף 3? לאיזה תקנות?

ישי פרלמן:

בתקנה 3 של התקנות שלנו.

שלומית ארליך:

לא, מה אתה מתקן?

ישי פרלמן:

בתקנה 3 יש אפשרות לבחור ללכת לפי תקנות במסלול האדום. שם רצינו להוסיף סעיף, שאומר שאם בחר ניזוק בפיצוי לפי התקנות העיקריות, כלומר: אם בחרת לפי המסלול האדום, יראו כאילו בתקנה

1 לתקנות העיקריות בהגדרה של "שווי של נזק עקיף" בפסקה (2)(ב) – (2)(ב) זאת הפסקה שמתייחסת לאתרי תיירות, יש שם בתי מלון, בתי מרגוע ודברים כאלה – אחרי שר התיירות, יבוא "או אטרקציה כהגדרתה בסעיף 40א לחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959", זה פשוט מוסיף אטרקציה, זה לא מוריד שום דבר, ואז יהיה אפשר באופן מידי להגיש תביעה לגבי אטרקציה, במקום לבקש אישור ממשד האוצר, כששר האוצר צריך לאשר באופן ספציפי כל אטרקציה ספציפית. אמיר יוכל לתת לכולם דרך המערכת.

אמיר דהן:

זה לא בהתייעצות.

שלומית ארליך:

אנחנו לא ראינו את הנוסח, אנחנו נסתכל על הנוסח ונסכים פה על העיקרון. כתוצאה מהתיקון הזה לא צפויה להיות שום פגיעה - - -

אמיר דהן:

משאירים את הסעיף כמו שהוא ומוסיפים משהו מקל יותר, שעומד בסעיף 40א לחוק עידוד השקעות הון.

היו"ר משה גפני:

בסדר, אנחנו מסכימים על העיקרון, ואני מבקש ששלומית תעבור על זה גם כן, כי אנחנו לא ראינו את הנוסח קודם.

אני עכשיו מבקש רק להודיע, היות ואנחנו מתקרבים לשעה שתיים ואני לא יכול להמשיך את הדיון, לא יתקיים היום הדיון בפיצוי למוסדות ולמוזיאונים. אנחנו מעבירים את הדיון הזה, בעזרת השם, למחר בשעה שתיים.

אף על פי שלא נותנים לי להגיד את זה, אני בכל אופן מבקש להודות לאנשי משרד האוצר. אמיר, יוראי אני מבין שכבר הלך, אבל על כל פנים אני רוצה להודות לכל האנשים שעוסקים במלאכה בעניין הזה. יש לי הרבה טענות למשרד האוצר, אני גם חושב שהחלטה שלכם לגבי הארכת המועד עד סוף יוני היא החלטה נכונה.

ינון אזולאי (ש"ס):

אני אמרתי סוף ספטמבר.

נאור שירי (יש עתיד):

אני אמרתי עד דצמבר.

היו"ר משה גפני:

אני גם חושב שזה נכון לגבי הנושא של התיירות בצפון וכל מה שנלווה לזה, אטרקציות וכל הנושאים, כי אנשים באמת רעבים ללחם. לכן האישור שלנו עכשיו רק את התקנות זה על מנת שאנשים יוכלו לקבל פיצוי. תמיר, בסוף יוני יש ישיבה של הוועדה איתם לגבי הנושא הזה, כי יכול להיות שתהיה החמרה והחרפה – אנחנו מקווים שלא, אבל אם זה יהיה – על מנת שאנחנו נוכל לאשר, וגם את הדברים שעלו כאן. נהגי המונית, כשאני רואה אותך, אני נזכר בנהגי המוניות.

רועי כהן:

נכון, כי גם הם בסוף עצמאים.

היו"ר משה גפני:

מאה אחוז, אני מסכים אתך לחלוטין.

אני מבקש לאשר את התקנות, כפי שהוקראו כאן על ידי היועצת המשפטית של משרד האוצר, של רשות המיסים – מי בעד אישור טיוטת תקנות מס רכוש תשלום פיצויים (תשלום פיצויים) (נזק מלחמה ונזק עקיף) עד סוף יוני – מי בעד? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

אושרו

היו"ר משה גפני:

התקנות אושרו, אני מודה לכם.

ינון אזולאי (ש"ס):

אתה מקבל את מה שאמרתי?

היו"ר משה גפני:

אני מקבל את מה שאמרת לגבי תיקון החוק.

ינון אזולאי (ש"ס):

אוקי, תודה – לעבודה - - -

היו"ר משה גפני:

צריך גם את הדבר הזה לבדוק, בגלל שזה פותר את הבעיה.

תודה רבה, הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 13:58.